

17 JUN 1929

શ્રી પ્રતિક્રમાણ સૂત્ર

:: અર્થ અને સંવાદો સહિત ::

સંવત ૧૯૮૫

ઈ. સ. ૧૯૨૯

આવૃત્તિ ચોથી

પ્રત ૧૦૦૦

લેખક અને પ્રકાશક

મંગળજી હરજીવન ચિતલીયા

વૈત જુલેહર : માંગરોળ-કાઠીયાવાડ

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૪૬૮૩ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ પ્રતિજ્ઞાનું સ્થાન

વિષય ૫૩૯: ૪૯૬૪

✽ યાત્રસી ભાવનાયસ્ય સિદ્ધિર્ભવતી તાત્રસી ✽

ૐ

JUN 1924

॥ “અ, સિ, આ, ડ, સાય, નમઃ” ॥

શ્રી પ્રાતિક્રમણ સૂત્ર

અર્થ અને સંવાદો સહિત.

લેખક અને પ્રકાશક

મંગળજી હરજીવન ચિતલીઆ

જૈનશુકસેલર, માંગરોળ.

(સત્યપ્રકાશ ભા. ૧ અને ૨; વહેમનો વિનાશ
અને સત્યનો ઉદય ભા. ૧ અને ૨; રાગદ્વેષનું
સ્વરૂપ, મનહર માળા, સંવાદોવાળું સામાયિક
સૂત્ર ઇત્યાદિના કતી)

લ્હાણી પ્રભાવના ઠે જૈનશાળા માટે
યોગ્ય કમીશન

કિં. ૦-૮-૦

✽ જનની જન્મમૂમિષ્ઠ સ્વર્ગાદપી ગરિયસી ✽

અમદાવાદ સંસારની અનિત્યતા

ત્રી કોપીરાઈટ-સંગ્રહ

સંસાર સમજ લે શાણાં, મુસાફરખાનું રે;
કોઈ નથી ટકયું અને, નથી ટકવાનું રે... મુસાફર...સં.
સગા ને સંબંધી તારા, પંખીનો છે મેજો રે;
કાલ તો સવારે ઉઠી, તારે તો જવાનું રે... મુસાફર...સં.

સંસારનાં આ ધામમાં, વિશ્રામ છે ઘડી ચારનો;
છેડો ન આવે કામથી, પલવાર નહિ આરામનો.
આળસ તજીને તું બજલે, મંત્ર શ્રી નવકારનો;
જાવું જરૂર પડશે ઉઠી, ડોકો થતા દરબારનો.

દુર દેશ છે તારો પ્યારા, અરે પરદેશી શાણાં;
તાંઈ ધાર્યું તે તો બાઈ, ન્યાંઈ થવાનું રે... મુસાફર...સં.
સત્યની સિરોઈ નીતિ, જળભરી રાખ શાણાં;
ભગવંત ભજનમાં તાંઈ, ભલું તો થવાનું રે... મુસાફર...સં.

જે અનુભવ નહોતો તે થયો, શું ધારીએ શું થાય છે;
આશા નિરાશા વાદળીનાં, રંગ શા બદલાય છે.
મનસુખાનાં મહેલ ખાંધી, પ્રાણીએ પસ્તાય છે;
ખોટો ખલકનો ખેલ સાચો, બ્રાન્તિથી ભરમાય છે.

સત્યની સિરોઈ નીતિ, જળ ભરી રાખ શાણાં;
ભગવંત ભજનમાં તાંઈ, ભલું તો થવાનું રે... મુસાફર...સં.
(મળેલું.)

મુદ્રણસ્થાન: આદિત્યમુદ્રણાલય, રાયખડરોડ-અમદાવાદ.

મુદ્રક: ગજનન વિશ્વનાથ પાઠક.

સત્ય વચ્ચનો

પઢિક્રમણેણં મંતે ! જીવે કિં જળયદ્ ?

ભાવાર્થ:—હે પરમ પૂજ્ય ! પ્રતિક્રમણ કરવાથી જીવને શું ફળ ઉપજે ?

*

*

*

પઢિક્રમણેણં વચ્ચિહાઈં વિહેઈં, વિહિયવચ્ચિદે પુણ-
જીવે, નિસદ્ધાસવે અસવલ ચરિતે, અઠસુપવયણ માયાસુ
ઉવવત્તે અપુહત્તે, સુપણિહિય વિહરદ્.

ભાવાર્થ:—હે શિષ્ય ! અતિચારાદિ છિદ્રો ઢાંકે અર્થાત્ છિદ્ર
રહિત થાય, તેથી આ જીવ હિંસાદિક આશ્રવનું આવાગમન રોકે,
નિર્મળ ચારિત્ર પાળી શકે, આઠ પ્રવચનને વિષે સાવધાન રહી શકે,
સંયમ પાળવામાં આગસ રહીત રહે; એટલે સન્માર્ગને વિષે ઇન્દ્રિયોને
સ્થાપિત કરીને સંયમ જીવન નિર્વહે.

ઉત્તરાધ્યયન ૨૯. પ્રશ્ન ૧૧.

*

*

*

પોરિસીય ચ્ચઠ્ઠમાય, વંતિદાણં તઓગુરુ, પઢિક્રમિત્તા
કાલસ્સ, સેજ્જં તુ પઢિલેહપે.

ભાવાર્થ:—ચોથા પોરનાં ચોથા ભાગને વિષે ગુરૂને વાંદી
સમય જોઈ શય્યાભૂમિનું પડિલેહણ કરી પ્રતિક્રમણનો આરંભ કરવો.

ઉત્તરાધ્યયન અ. ૨૬.

કોઈ પણ શુભ પ્રસંગે લહાણી, પ્રભાવના, કે ઇનામ માટે નીચેનાં ઉપયોગી પુસ્તકો અમારી પાસે તૈયાર છે.

જ્ઞાનસાગર:—(આવૃત્તિ પર્વી.) સામાયિક, પ્રતિક-
મણ, છકાય, નવ તત્વ, લઘુ દંડક, ગતાગત, ગુણ સ્થાનક
મોટો બાસડીયો, કર્મ પ્રકૃતિ, અઠાણ બોલ, જીનાંતરા, છ
આરાનાં બોલ, ભક્તામર, કલ્યાણમંદીર, રત્નાકર પચીસી,
આત્મસિદ્ધિ શાસ્ત્ર, અને અધ્યયનો વિગેરેથી ભરપુર. પાકું
પુંડું, સુંદર કાગળ કિં. રૂા. ૧-૮-૦

જ્ઞાનભંડાર:—ઉપરનાં વિષયોથી ભરપુર સુંદર બાંધણી,
સુંદર લખાણ, પાકું પુંડું કિં. રૂા. ૧-૮-૦

રત્નપ્રભા કનકશ્રી ચરિત્ર:—બ્રહ્મચર્યની ઔજસ-
મય શક્તિનું પ્રદર્શન કરાવનાર આ રાસ આત્મોન્નતિ માટે
એક માર્ગદર્શક છે. વિદ્વાન મુનિશ્રી આંબાજી સ્વામીનાં
હાથથી લખાયેલ છે. પાકું પુંડું સુંદર કાગળ ને સુંદર
છાપકામ કિં. રૂા. ૧-૮-૦

સ્વર્ગ જ્યાંત:—ગૃહસ્થાશ્રમનાં દરેક નિયમો આધ્યા-
ત્મિક દૃષ્ટિએ ઉકેલી લેખકે આ પુસ્તકમાં ઘણો સારો પરિ-
શ્રમ ઉઠાવેલ છે. પાકું પુંડું કિં. રૂા. ૧-૮-૦

વૈરાગ્યશતક ઉત્તરાર્ધ:—ભર્તૃહરી શતકનાં પચાસ
શ્લોકનું ભાષાંતર દાખલા દલીલોની સાથે વૈરાગ્યથી ભર-

પુર આ ગ્રંથ મુનિશ્રી વિનયચંદ્રજીએ લખેલ છે. પાકું પુઠું કિં. રૂ. ૨-૮-૦

વૈરાગ્યશતક પૂર્વાર્ધ:—ભર્તૃહરી શતકનાં બીજા પચાસ શ્લોકનું અસરકારક ભાષાંતર કરી આત્મોન્નતિ માટે વૈરાગ્યની સુંદર છાપ પડે તેવી ઉંચી શૈલીથી આ ગ્રંથ પણ મુનિશ્રી વિનયચંદ્રજીએ લખેલ છે. પાકું પુઠું, રૂ. ૨-૮-૦

પ્રારબ્ધ પ્રકાશ:—નવકાર મંત્ર પરત્વેની સંપૂર્ણ શ્રદ્ધા કેવું મહાભારત કામ કરી આપે છે. તે બાણવું હોય તો આ એક પ્રારબ્ધની પરીક્ષા માટે અતિ ઉપયોગી સર્વ માન્ય ગ્રંથ છે. અને તે મુનિશ્રી વિનયચંદ્રજી સ્વામીએ લખેલ છે. પાકું પુઠું કિં. રૂ. ૨-૦-૦

ઠહેમનો વિનાશ અને સત્યનો ઉદય ભા. ૧ લો, ભા. ૨ જો:—જેઓએ ભુતાદિકની બ્રમણાંને લઈ સેંકડો રૂપિયાની સાથે તન મનની પણ ખુવારી કરી છે; તેઓને આ બંને પુસ્તકો અતિ ઉપયોગી છે. જેની પાસે આ બંને પુસ્તકો હશે તેની પાસે કોઈ પણ જાતની પલીતિ કાવી શકે તેમ નથી. પાકું પુઠું. દરેકની કિંમત રૂ. ૧-૦-૦

શ્રી મહાવીર જીવન રેખા:—વીરત્વની પ્રતિભા પ્રદર્શિત કરાવનાર, સાચા જૈનત્વનું જ્ઞાન કરાવનાર, અને ધર્મનાં ગર્ભ પ્રદેશમાં કેવા પ્રકારનું નમ્ર સત્ય સમાઈ શકે છે; તેની પુરેપુરી ઓળખાણ કરાવનાર, આ પુસ્તક

અતિ ઉત્તમ છે. જૈન સસ્તું સાહિત્ય વર્ધક કાર્યાલય-કલોલ તરફથી બહાર પડેલ છે. સોળપેજી સાર્થક. ગ્લેજ કાગળ ફોર્મ ૬ છતાં કિ. રૂ. ૦-૩-૦.

સંદેશ અને ભાવનાં:—વણીક તરીકેની સાચી ભાવનાં પુનઃ પ્રગટ કરાવનાર આ નાનું પણ ઉપયોગી પુસ્તક છે. જૈન સ. સા. કાર્યાલય, કલોલ તરફથી બહાર પડેલ છે. કિ. રૂ. ૦-૦-૬.

આત્મદર્શન :—સ્વર્ગસ્થ જ્ઞાન દર્શન પ્રતિપત્ત સાત મહાતુલવી મહાત્માઓની આમાં જ્ઞાન પ્રસાદી છે. તે પણ જૈન સ. સા. કાર્યાલય કલોલ તરફથી બહાર પડેલ છે. કિં. રૂ. ૦-૦-૬.

આદર્શ જૈન :—(આવૃત્તિ બીજી) મી. બંસીની કસાએલી કલમથી લખાયેલ જૈનત્વનું સંપૂર્ણ જ્ઞાન કરાવનાર આ એક ઉપયોગી પુસ્તક છે. તે પણ જૈન સ. સા. કાર્યાલય તરફથી બહાર પડેલ છે. કિં. રૂ. ૦-૪-૦

રાગદ્વેષનું સ્વરૂપ :—ત્યાગનાં બહાનાં નીચે કેવી પોષલીલા ચાલે છે; તે જાણવું હોય તો જરૂર વાંચો. કિં. રૂ. ૦-૩-૦.

સામાયિક સૂત્ર અર્થ સંવાદો સહીત આવૃત્તિ ૪ થી :— સમભાવને આપનાર, દુઃખીને દિલાસો દેનાર; અને માનવ લોકમાં સિદ્ધનાં સુખનો નમુનો બતાવનાર યોગ્ય સંવાદોથી ભરપુર કિં. ૦-૨-૦ સોનાં રૂ. ૧૧-૦-૦

સામાયિક સમજુતીવાળું :—એકદમ મોટા ટાઇ-
પથી આદર્શ રીતે તૈયાર કરાવેલ છે. કિં. ૦-૧-૦
સોનાં રૂા. ૫-૦-૦.

પ્રતિક્રમણ અર્થ સંવાદો સહીત આવૃત્તિ
૪ થી :—પ્રતિક્રમણ એટલે શું ? શા માટે છે ? તેની શી
જરૂર છે ? એથી લાભ શું ? ક્યારે થઈ શકે ? કરણ કો-
ટીનો અર્થ શું ? યોગ, ભક્તિ, ને પ્રાર્થનાનો સબંધ તેની
સાથે કેવો છે ? જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્ર, અને તપની ઔજ-
સતા તેમાંથી કેવી આદર્શ રીતે ઝરી શકે છે ? અને દ્વાન
શિલ, તપ, તથા ભાવથી થતું આત્મિક આંદોલન યોગ્ય
ધૂજરી ઉત્પન્ન કરવા માટે કેવું ભાગ્યશાળી બની શકે છે
તે અનુભવવું હોય તો આ પુસ્તક જીવનનાં અભ્યાસ માટે
ઉપયોગી છે. સંવાદોની સંકલનાં આદર્શ રીતે ગોઠ-
વેલી છે. નાના બાળકો, યુવાનો, અને વૃદ્ધો વિગેરે સર્વને
એક સરખી રીતે અતિ ઉપયોગી છે. કિં. ૦-૮-૦ સોનાં
રૂા. ૩૭-૮-૦

પ્રતિક્રમણ સૂત્ર :—સુંદર ટાઇપ, સુંદર લખાણ,
શુદ્ધ જોડણી, અને આદર્શ મુદ્રણકામ. કિં. ૦-૪-૦ સોનાં
રૂા. ૨૦-૦-૦

સુહાસીની :—એક આદર્શ સ્ત્રીરત્ન સ્વચારિત્રને
ખીલવવા માટે કેવું ને કેટલું મહાભારત કાર્ય કરી શકે
છે તે બંગાળી પુસ્તકનું ભાષાંતર. કિં રૂા. ૦-૩-૦

ઈંદુમતિ :—એક આદર્શ કન્યા નિર્દોષતાને વરી વડીલોની પ્રીતિ કેવી રીતે મેળવી શકે છે તે અંગાળી પુસ્તકનું ભાષાંતર કિં. રૂ. ૦-૩-૦

હેમવતી :—એક આદર્શ માતા પોતાની પ્રજાને કેવી રીતે આદર્શ બનાવી પોતે દેવી સ્વરૂપ થઈ શકે છે. તે અંગાળી પુસ્તકનું ભાષાંતર. કિં. રૂ. ૦-૩-૦

ઉપરાંત વહુને શિખાણુ. રૂ. ૧-૦-૦, સુખમય જીંદગી રૂ. ૧-૦-૦; આદર્શ સાધુ વિગેરે ઉત્તમ પુસ્તકોનો જથ્થો અમારે ત્યાં અહરનિશ તૈયાર રહે છે.

તે ઉપરાંત

જૈન સંસ્તુ સાહિત્ય પ્રચારક કાર્યાલય, કલોલ, તરફથી બહાર પડતા દરેક પુસ્તકો તેની મૂળ કિંમતે અત્રેથી પણ મળી શકે છે. લખો:—

મંગળજી હરજીવન ચીતલીયા

જૈન બુકસેલર-માંગરોળ-કાઠિયાવાડ.

ॐ

॥ श्री अ, सि, आ, ऊ, साय, नमः ॥

श्री. सामायिक सूत्र

—ॐ—

पाठ पहेलो-नमोकारनो.

नमो अरिहंताय ॥ नमो सिद्धाय ॥ नमो आयरियाय ॥ नमो उवज्जायाय ॥ नमो दोये सव साहुय ॥

पाठ धीने-तिष्ठुत्तो.

तिष्ठुत्तो ॥ आयाहिणं ॥ पयाहिणं ॥ वंदाभि ॥ नमंस्सामि ॥ सक्कारेभि ॥ सम्भाणुभि ॥ उदयाय ॥ मंगणं ॥ देवयं ॥ येयं ॥ पण्णुवास्सामि. ॥

पाठ त्रीने-धरियावहिनो.

धम्मामि ॥ पडिक्कमिठं ॥ धरियावहियाये ॥ विराह-
णाये ॥ गमणां गमणे ॥ पाणुक्कमणे ॥ गियक्कमणे ॥
हरियक्कमणे ॥ उस्सा उत्तिंग ॥ पणुंग दग्गं ॥ मट्टी मक्कडा ॥

સંતાણું સંક્ષમણે ॥ જેમે જીવા વિરાહિયા ॥ એગિંદિઆ
 ॥ યેઈદિઆ ॥ તેઈદિઆ ॥ ચૌઈદિઆ ॥ પંચિંદિઆ ॥
 અલિહયા ॥ વત્તિયા ॥ લેસિયા ॥ સંઘાઈયા ॥ સંઘદિયા ॥
 પરિયાવિયા ॥ કિલામીયા ॥ ઉદ્દવીયા ॥ ઠાણુંઠીણું ॥
 સંકામિઆ ॥ જીવિયાએ ॥ વવરૌવિયા ॥ તરસ મિચ્છામિ
 દુક્કઠં. ॥

પાઠ ચોથો-તરસઉત્તરીનો.

તરસ ઉત્તરી કરણેણું ॥ પાયચ્છિત્ત કરણેણું ॥ વિસોહિ
 કરણેણું ॥ વિસદિલ કરણેણું ॥ પાવાણું ॥ કર્મમાણું ॥
 નિગ્ધાયેણું ઠાયે ઠામિ કાઉરસગ્ગં ॥ અન્નથ ॥ ઉરસસિયેણું
 ॥ નિરસસિએણું ॥ ખાસિએણું ॥ છિએણું ॥ જંલાઈએણું
 ॥ ઉડુએણું ॥ વાયનિ સગ્ગેણું ॥ ભમલિએ પિત્ત મુચ્છાએ
 ॥ સુહુમેહિ અંગ સંચાલેહિં ॥ સુહુમેહિ ખેળ સંચાલેહિં ॥
 સુહુમેહિં દિટ્ઠી સંચાલેહિં ॥ એવમાય એહિં ॥ આગારેહિં ॥
 અભગ્ગે ॥ અવિરાહિએ ॥ હુજ્જમે ॥ કાઉસગ્ગે ॥ જીવ
 અરિહંતાણું ॥ ભગવંતાણું ॥ નમોક્કારેણું ॥ ન પારેમિ ॥
 તાવ કાયં ॥ ઠાણેણું મોણેણું ॥ ઝઝાણેણું ॥ અપ્પાણું
 વોસિરામી. ॥

પાઠ પાંચમો-લોગસ્સનો.

લોગસ્સ ઉજ્જયેયગરે ॥ ધમ્મ તિથ્થયરે ॥ જિણે
અરિહંતે ॥ કિત્તધસ્સં ચઉવીસંપિ ॥ કેવળી ઉસભ ॥
મજ્જયંચ વંદે ॥ સંભવ મલિનં દણંચ ॥ સુમધંચ પઉમ-
પ્પહં ॥ સુપાસં જીણંચ ॥ ચંદ્રપ્પહં વંદે ॥ સુવિહિંચ
પુષ્કહંત ॥ સિયલં સિજ્જંસ ॥ વાસુ પૂજ્જંચ ॥ વિમળ
મણંતંચ ॥ જીણં ધમ્મં સંતિ ચ વંદામિ ॥ કુંથું અરં ચ ॥
મલ્લિ વંદે ॥ મુણિ સુવયં ॥ નમિ જીણં ચ ॥ વંદામિ ॥
રિઠ્ઠનેમિ ॥ પાસંતહ વદ્ધમાણું ચ ॥ એવંમએ ॥ અલિ-
થુયા ॥ વિહુય રયમલા ॥ પહીણુ જર મરણા ॥ ચઉવીસંપિ
જીણવરા ॥ તિથ્થયરામે ॥ પસીયંતુ ॥ કિત્તિય વંદિય ॥
મહિયા જેએ લોગસ્સ ॥ ઉત્તમા સિદ્ધા ॥ આરૂગ્ગં ઓહિ
લાભં ॥ સમાહિ વર ॥ મુત્તમં દિંતુ ॥ ચંદેસુ નિમ્મલ-
યરા ॥ આર્ધચેસુ અહિંચ પયાસયરા ॥ સાગર વર ગલિરા
॥ સિદ્ધા સિદ્ધં ॥ મમ દિસંતુ. ॥

પાઠ છઠ્ઠો—સામાયિક આદરવાની વિધીનો.

અહિં ગુપ્તદિકને સવિનય વંદન કરી સામાયિક માટે
આજ્ઞા માગવી.

દ્રવ્યથકી સાવજ્જ જ્ઞેગનાં પરચખ્ખાણુ ॥ ક્ષેત્ર થકી
આખા લોક પ્રમાણે ॥ કાળ થકી જે ઘડી ઉપરાંત ન પાળું

ત્યાં સુધી ॥ ભાવથકી છ કોટીએ પરચખ્યાણુ ॥ કરેમિ-
 ભંતે સામાયિયં સાવજ્જં જ્ઞેગં પરચખ્યામિ ॥ જ્ઞવનિયમ
 પજ્જુવાસામિ ॥ દુવિહં તિવીહેણુ ॥ નકરેમિ નકારવેમિ ॥
 મણુસા વયસા કાયસા ॥ તસ્સ ભંતે પડિકમામિ ॥ નિંદામિ
 ગરિહામિ ॥ અપ્યાણું વેસિરામિ. ॥

પાઠ સાતમે—નમોશ્ચુણુંનો.

નમોશ્ચુણું અરિહંતાણું ॥ ભગવંતાણું ॥ આમ્મગરાણું ॥
 તિથ્થયરાણું ॥ સ્વયંસંબુદ્ધાણું ॥ પુરિસોત્તમાણું ॥ પુરિસ-
 સિહાણું ॥ પુરિસવર પુંડરિયાણું ॥ પુરિસવર ગંધ હૃથીણું ॥
 લોગુત્તમાણું ॥ લોગનાહાણું ॥ લોગહિયાણું ॥ લોગપદ્મવાણું
 ॥ લોગપન્નજેય ગરાણું ॥ અભય દયાણું ॥ અખ્ખુ દયાણું ॥
 મગ્ગદયાણું ॥ સરણુદયાણું ॥ જીવદયાણું ॥ બોહિદયાણું ॥
 ધમ્મદયાણું ॥ ધમ્મદેસિયાણું ॥ ધમ્મનાયગાણું ॥ ધમ્મસાર-
 હિણું ॥ ધમ્મવર આઠરંત ॥ ચક્કવટ્ટિણું ॥ દીવે તાણું
 સરણુ ॥ ગર્મ પદ્ધા ॥ અપરિહય ॥ વરનાણું ॥ દંસણુ
 ધરાણું ॥ વિયટ્ટ છઉમાણું ॥ જીણાણું જ્ઞવયાણું ॥ તિન્નાણું
 તારિયાણું ॥ બુદ્ધાણું બોહિયાણું ॥ મુત્તાણું મોયગાણું ॥
 સ્વવન્નુણું સ્વવ દરિસિણું ॥ શિવ મયલ મરૂય ॥ મણુંત
 મખ્ખય મવ્વાબાહ ॥ મપુણુરાવંતિ ॥ સિદ્ધિ ગર્મ નામધેય
 ॥ ઠાણું સંપતાણું ॥ નમો જીણાણું ॥ જિય ભયાણું. ॥

પહેલું નમોશ્ચુણં શ્રી સિદ્ધ ભગવંતજીને, બીજું
શ્રી અરિહંતજીને, અને ત્રીજું ધર્મગુરૂને; એમ આ
સ્થળે ત્રણ નમોશ્ચુણં કહેવા. શ્રી અરિહંતજીનાં નમોશ્ચુણં-
માં ઠાણું સંપતાણુંને બદલે ઠાણું સંપાવિઓ કામાણું
કહેવું ને પછીના બોલ કહેવા નહિં. શ્રી ધર્મગુરૂનાં નમો-
શ્ચુણમાં કહેવું કે-મમ ધર્મ, આયરિયસ્સ, ધર્મ
ઉવદેસગસ્સ, વંદામિણું. ભગવન્ તથ્યગયં, એહગમે
તિકકુ, વંદંતિ, નમંસ્સંતિ.

પાઠ આઠમો—સામાયિક પાળવાની વિધીનો.

દ્રવ્યથકી સાવજ્જભોગનાં પરચખ્ખાણું; ક્ષેત્રથકી આખા
લોક પ્રમાણું; કાળ થકી જે ઘડી ઉપરાંત ન પાળું ત્યાં સુધી;
ભાવ થકી છ કેટીએ પરચખ્ખાણું કર્યા હતાં તે પુરા થયાં
તે પાળું છું. એહવા નવમા સામાયિક વ્રતનાં ॥ પંચ-
અધ્યારા ॥ જાણિયવ્વા ॥ નસમાયરિયવ્વા ॥ તંજહા
તે આલોઠ ॥ મણુ દુપ્પણિહાણે ॥ વય દુપ્પણિ-
હાણે ॥ કાય દુપ્પણિહાણે ॥ સામાયિયસ્સ સઘ
અકરણ્યાએ ॥ સામાધયસ્સ આણુવઠિયસ્સ સઘ
કરણ્યાએ ॥ તસ્સ મિચ્છામિ દુક્કડં ॥

સામાયિકમાં દસ મનનાં, દસ વચનનાં, ને બાર
કાયાનાં એ બત્રિશ દોષ માંહેનો જે કોઈ દોષ લાગ્યો
હોય તો તસ્સ મિચ્છામિ દુક્કડં ॥ સામાયિકમાં સ્ત્રીકથા,

રાજકથા, દેશકથા, ને ભક્તકથા એ ચાર કથા માંહેલી કોઈ પણ જાતની કથા કરેલી હોય તો તરસ મિચ્છામિ દુઝડં. ॥ સામાયિકમાં આહારસંજ્ઞા, ભયસંજ્ઞા, મૈથુન-સંજ્ઞા, પરિશ્રદ્ધસંજ્ઞા; એ ચાર સંજ્ઞા માંહેલી કોઈ પણ જાતની સંજ્ઞા કરેલી હોય તો તરસ મિચ્છામિ દુઝડં. ॥ સામાયિકમાં અતિક્રમ, વ્યતિક્રમ, અતિચાર, ને અણુ-ચાર; અજાણતા, મન, વચન, ને કાયાએ કરી પાપ દોષ લાગેલો હોય તો તરસ મિચ્છામિ દુઝડં. ॥ સામાયિકમાં કાનો, માત્રા, મિંડી, અક્ષર, પદ, ઓછું, અધીકું, વિપરીત ભણાણું હોય તો અનંત સિદ્ધ કેવળી ભગવંતજીની સાથે તરસ મિચ્છામિ દુઝડં. ॥

સામાયિક સમકાએણું ॥ ફાસિયં ॥ પાલિયં ॥ સોહિયં ॥ તિરીયં ॥ કિત્તીયં ॥ આરાહિયં ॥ આણુએ ॥ આણુપાલિતા ॥ નભવધ ॥ તરસ મિચ્છામિ દુઝડં. ॥

સામાયિક વિધીએ લીધું, વિધીએ પાળ્યું, વિધીએ કરતા અવિધીએ થયું હોય તો તરસ મિચ્છામિ દુઝડં.

ॐ

॥ શ્રી અ, સિ, આ, હ, સાય, નમઃ ॥

શ્રી પ્રતિક્રમણ સૂત્ર

અર્થ, સંવાદો સાથે.

સૂચનાં—પ્રતિક્રમણ શરૂ કરતા પહેલાં ઉભા થઈ સવિનયે ગુરૂઆદિને વિધિપૂર્વક વંદન કરી, ત્રણ આવશ્યકની એકી સાથે આજ્ઞા માગવી.

આવશ્યક ૧લો—સામાયિકનો.

પ્રથમ નમોઝ્કાર અને તિજખુતોને! પાઠ સંપૂર્ણ બોલી પછી કહેવું કે,—

ઈન્દ્રામિણું ભંતે—હે પરમ પૂજ્ય મારી ઇન્દ્ર છે. તુલ્લેહિં અભાણું નાયસમાણે—તમારી આજ્ઞા માગીને *દિવસી પ્રતિક્રમણ—દિવસ સખંધી લાગેલા પાપો.

*રાત્રિનું પ્રતિક્રમણ કરનારે ‘રાયસી;’ પાખીનું પ્રતિક્રમણ કરનારે ‘પખખી;’ ચોમાસીનું પ્રતિક્રમણ કરનારે ‘ચૌમાસી અને સંવત્સરીનું પ્રતિક્રમણ કરનારે ‘સંવત્સરી;’ એ પ્રમાણે શબ્દ બોલવા.

નિવારણ કરવા માટે. ઠાઝેમી-એક સ્થળે બેસીને. દિવસી-
 દિવસ સખંધી, જ્ઞાન-મતિ, શ્રુત, અવધી, મનઃપર્યાવ, અને કેવળ
 જ્ઞાન; એમ જ્ઞાનનાં પાંચ ભેદોને વિષે. દર્શન-ઉપશમ, ક્ષયો-
 પશમ, ક્ષાયક, વેદક, અને સાસ્વાદન સમકિત; એમ સમ્યક્ત્વનાં
 પાંચ ભેદોને વિષે, ચારિત્ર-સામાયિક, છેદોપસ્થાનિક, પરિ-
 હાર વિશુદ્ધ, સુક્ષ્મ સંપરાય, અને યથાખ્યાત ચારિત્ર; એમ ચારિ-
 ત્રનાં પાંચ ભેદોને વિષે. તપ-અણુસણ, ઉણોદરી, વૃત્તિસંક્ષેપ
 રસપરિત્યાગ, કાયકલેશ, અને પ્રતિ સલિનતા; એ છ બાહ્ય;
 અને વિનય, વચાવચ્ચ, પ્રાયશ્ચિત, સ્વાધ્યાય, ધ્યાન, અને
 કાઉસગ્ગ એ છ અભ્યંતર; એમ તપનાં બાર ભેદોને વિષે.
 અતિચાર ચિંતવનાર્થ-વ્રતોનાં ખંડન માટે અતિચાર
 સુધીનાં જે જે દોષો લાગ્યા હોય, તે વિચારવાને માટે.
 કરેમિ કાઉસગ્ગ-મન, વચન, અને કાયાનાં +પંદર યોગને
 ગોપવી કાઉસગ્ગ કંઈ છું.

અહિં નમોઝ્કાર અને કરેમિલંતે, એમ બે પાઠ
 સંપૂર્ણ કહી પછી આગળ ચાલવું.

+ સત્ય મન યોગ, અસત્ય મનયોગ, વહેવાર મનયોગ, ને નિશ્ચય
 મનયોગ એ ચાર મનનાં; સત્ય વચન યોગ, અસત્ય વચનયોગ, વહેવાર
 વચનયોગ, ને નિશ્ચય વચનયોગ એ ચાર વચનનાં; ઉદારીકનો કાયયોગ ને
 મિશ્રકાયયોગ; અહારકનો કાયયોગ ને મિશ્ર કાયયોગ; વૈક્રીયનો કાયયોગ ને
 મીશ્ર કાયયોગ ને કાર્મણનો કાયયોગ એ સાત કાયાનાં એમ ૧૫ યોગ છે.

પ્રાર્થના—પ્રથમ બાર ગુણુ શ્રી અરિહંતના; આઠ ગુણુ શ્રી સિદ્ધ ભગવંતજીના, છત્રીસ ગુણુ શ્રી આચાર્યજીનાં; પચિસ ગુણુ શ્રી ઉપાધ્યાયજીનાં, સત્તાવીસ ગુણુ શ્રી સાધુજીનાં; એ પંચ પરમેષ્ઠિનાં મળી ૧૦૮ ગુણુ સખંધી જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્ર, તપ-ને વિષે અવિનય, અભક્તિ, આસાતનાં થએલ હોય તો મન, વચન, કાયાએ કરી જાણુપણુ, અજાણુપણુ, આક્રોધીએ, અણુક્રોધીએ, દ્રવ્યથી, ક્ષેત્રથી, કાળથી, ભાવથી, દેશથી, સર્વેથી વિરાધના કરી હોય, ને દિવસ સખંધી મારા આત્માને ક્રોધ પણુ જાતનો પાપ દોષ લાગ્યો હોય, તો અનંતા સિદ્ધ ભગવાન તમારી સાક્ષીએ તરસ મિચ્છામિ દુઃક્રંડં. ॥

ધ્યેષ્ઠામી, ઠામિ, કાઉસગ્ગાં—એક ઠેકાણે રહીને કાઉસગ્ગ કરવાની જે પ્રવૃત્તિ મેં હાથ ધરી છે; તે પહેલાં. જો મેં દિવસી, અઠ્યારો—દિવસ સખંધી અતિચાર દોષો જે મેં કર્યો, કાઠ્યો, વાઠ્યો, માણુસિઓ—મન, વચન, કાયાએ કરી કરેલાં હોય. ઉચૂત્તો—સત્ય વિરૂદ્ધ પ્રવૃત્તિ હાથ ધરેલી હોય. ઉમગ્ગો—આત્મોન્નતિ માર્ગનું ઉલંઘન કરી અવન્નતિ માર્ગ અંગિકાર કરેલો હોય. અકરૂપો—ન કળપો શકે તેવા મલીન કાર્યો કર્યાં હોય. અકરણીજ્જો—ન કરવાનાં કામો કરેલાં હોય. દુઝઝાઓ—તેવા કાર્યો માટે માહું ધ્યાન ધર્યું હોય, દુવિચિંતીઓ—આર્ત ને રૌદ્ર ધ્યાનથી મલીન કાર્યો માટેની માઠી ચિંતવણું કરી હોય. અણુચારો, અણુચ્છી-

યવો—જે આચારવા યોગ્ય અને ઇચ્છિવા યોગ્ય નથી. અસાવગ્ગ,
 પાવગો—શ્રાવકપણાને એળ લગાડે તેવા વ્યાપારો કરેલા
 હોય. નાણે, તહ દંસાણે—જ્ઞાન અને સમ્યક્ત્વને વિષે. ચરિત્તા
 ચરિત્તેય—શ્રાવકપણાનાં ચારિત્રને વિષે. સૂએ સામાધએ—
 સત્યમય સૂત્રોની સમાધીને વિષે, તિન્હ ગુત્તિણું—મન,
 વચન, અને કાયા એમ ત્રણ પ્રકારની ગુપ્તિને વિષે. ચઉન્હં
 ઉસાયાણું—ક્રોધ, માન, માયા, ને લોભ; એમ ચાર પ્રકારનાં
 કષાયને વિષે. પંચન્હં માણુંવયાણું—પ્રાણાતિપાત,
 મૃષાવાદ, અદત્તાદાન, મૈથુન, અને પરિશ્રદ્ધ, એ પાંચ પ્રકારનાં
 અણુવ્રતને વિષે. તિન્હં ગુણુવયાણું—દિસી, ઉવલોગ
 પરિલોગ અને અણુત્થા દંડવ્રત; એમ ત્રણ પ્રકારનાં ગુણુ-
 વ્રતને વિષે. ચઉન્હં સિકખાવયાણું—સામાયિક, દેસાવગા-
 સિક, પૌષધ, અતિથી સંવિભાગ વ્રત; એમ ચાર પ્રકારનાં
 શિક્ષાવ્રતને વિષે. આરસ્સ, વિહસ્સ, સાવગ્ગ, ધમ્મસ્સ—
 એમ ચાર પ્રકારનાં શ્રાવક ધર્મને વિષે. જં ખંડયં, જં
 વિરાહિયં—જે કાંઈ ખંડીત કરી તેની વિરાધનાં કરી હોય.
 તસ્સ મિચ્છામિ દુક્કડં—તેનું ક્ષણ મને નિષ્ક્રાંત થાઓ.

પ્રાર્થના—પ્રથમ મારો આત્મા અનાદિ કાળનો સમતા-
 પણે પ્રભુમ્યો છે; તેને સમતારૂપે પ્રભુમવાને વાસ્તે સાવજ
 જોગની વૃત્તિ કરવી. સમભાવનો લાભ તેને સામાયિક કહીએ.
 પ્રથમ સામાયિક આવશ્યક તે સમતા પરિણામ રાખવા માટે
 નિયમવલો.

આવશ્યક બીજા—ચોવિસંથાનો.

અહિં ‘તસ્સઉત્તરી’નો સંપૂર્ણ પાઠ બોલી, ‘નવા અતિચાર’નો અથવા તો ‘ચાર લોગસ્સ’ નો કા સગ્ગં કરવો અને તે કાઉસગ્ગં પાળી, ત્યાર પછી ‘લોગસ્સ’નો પાઠ સંપૂર્ણ કહેવો.

આવશ્યક ત્રીજા—વંદણાનો.

આ પાઠ ‘ઉકકુ આસને’, એટલે કે બે ઢિંર ઉંચા રાખી, અને બે હાથ જોડી મસ્તકે લગાડી બે વખત કહેવાનો છે.

ધૃવછામિ ખમાસમણો હે ક્ષમાવંત પૂજ્ય, પ્રથમે મારી ધૃવછા આપની સમક્ષ જાહેર કરી છે; તે પાઠવા માટે, વંદિઉં, જાવણિજ્જાએ, નિસિહીયાએ અશુભ જોગનો નિષેધ કરીને મારી યથાશક્તિ પ્રમાણે આપને વંદન કરે છું. આણુંજાણુહ, મે મિ, ઉગ્ગાહ છેક આપની નજીક આવવા માટે હે કૃપાળુ મને આપ આ આપો એમ હું મર્યાદાથી કહું છું. નિસિહી અહોકાર કાએ, સંક્રાસં-અશુભ જોગનો નિષેધ કરીને, તમારી કાય વિષે મારી કાયાએ, કેઈ પણ જાતનો સ્પર્શ કર્યો હો ખમણિજ્જાને ભે કિલામો.-અને કેઈપણ જાતની કિલામ

આપને થયેલી હોય તે હે પરમ પૂજ્ય આપ ખમી લેજો. અપ-
 કિલાંતાણું, બહુસુભેણું લે, દિવસો, વધકંતો, -કેમકે
 આપની કિલામનાનો અંત આવેલો હોવાથી, ઘણાં શુભયોગે
 કરી આપનો તે દિવસ વીતિ ગયો છે. જત્તાભે, જવાણુ,
 જંચ લે.-તેમજ ચાત્રાફ પ હે પરમ પૂજ્ય, આપે,
 આપની યથા શક્તિ પ્રમાણે ઇંદ્રિયોનાં વિષયોપર યોગ્ય કાળુ
 મેળવેલો છે, ખામેમિ, ખમાસમણો-માટે હે ક્ષમાવંત
 સાધુ હું આપને ક્ષમાવું છું. દેવસિયં, વધકમં, આવ-
 સિયાએ, પડિક્કમામિ-આયશ્યક કરણીનાં અતિચારે થકી,
 દિવસ સખંધી આપનો અવિનય થયો હોય; તો તેથી હે
 પરમ કૃપાળુ હું નિવર્તું છું. ખમાસમણાણું, દેવસિ-
 યાએ, આસયણુંએ, તિત્તીસન્નયરાએ-હે પરમ પૂજ્ય
 દિવસ સખંધી તેત્રીસ પ્રકારની આસાતનાં ઉપરાંત, ખીજી
 કોઇ આસાતનાં મેં કરી હોય, તો હું આપને ક્ષમાવું છું.
 જંકિંચી મિચ્છાએ-જે કાંઈ ખોટું કીધું હોય. માણુ-
 દુક્કડાએ, વચ્છડાએ, કાયદુક્કડાએ, -મન, વચન, કાયા-
 ના યોગથી કોઇ અશુભ પ્રવર્તન શુભરેલું હોય. કોહાએ,
 માણુએ, માયાએ, લોભાએ-ક્રોધ, માન, માયા, લોભમાં હું
 તણાણો હોઉં. સવ્વકાલિયાએ, સવ્વમિચ્છોવયારાએ-સર્વ
 કાળને વિષે સર્વ જે કાંઈ મેં ખોટું કીધું હોય. સવ્વધમ્મા-
 ઇક્કમાણુએ, આસાયાણુંએ-સર્વ ધર્મોની કરણીને વિષે જે
 કાંઈ મેં આસાતનાં કરી હોય. જોમેં, દેવસિઓ, અધ-

યારો, કચ્છો-જે મેં દિવસ સખંધી અતિચારો સેવેલા
હોય, તરસ ખમાસમણો-હે ક્ષમાવંત સાધુ તે અતિ-
ચારથી. પડિક્કમામિ-નિવર્તુ' છું. નિંદામી-તેનાં અશુભ
ભાવને નિંદુ છું, ગરિહામી-શુદ્ધની સાક્ષિએ તેને ધીકાઈ' છું.
અખ્યાણું, વોસિરામી-તેવી અશુભ ગતિમાં જતા મારા
આત્માને અટકાવું છું.

સ્વામિનાથ સામાયિક એક, ચોવિસંથો બે, અને વંદણાં
ત્રણ; એ ત્રણ આવશ્યકને વિષે વીતરાગ દેવની આજ્ઞામાં
કાનો, માત્રા, મિંડી, અક્ષર, પદ, ઓછું, અધીકું, વિપરીત
લણાણું હોય, ને મારા આત્માને વિષે કોઈ પણ જાતનો
દોષ લાગ્યો હોય; તો અનંતા સિદ્ધ કેવળી ભગવંતની
સાક્ષીએ તરસ મિચ્છામી દુક્કડં. ॥

ત્રણ આવશ્યક વિષેનો સંવાદ નં. ૧

કાંતિચંદ્ર—સ્નેહી બંધુ રવિચંદ્ર ! સાયંકાળનાં આ
સમયે આમ ઉતાવળા ઉતાવળા આપ શીદ્ધ પધારોછો ?

રવિચંદ્ર—પ્રિય બંધુ કાંતિચંદ્ર ! હું ઉપાશયે પ્રતિ-
ક્રમણ કરવા જાઉં છું. કેમ ! આવવું છેને ?

કાંતિ—છટ્ટ, આવડી નાની ઉમરમાં ધર્મનો બોલો
લઈ ફરવું; તે શું આપણા માટે યોગ્ય છે ?

રવિ૦—ખંધુ ! ખાલ્યાવસ્થા, એ એક નિર્દોષ જીવન છે. એ જીવનનાં ગર્ભ પ્રદેશમાં, ધર્મ જાવનાનું ખીજ યથાર્થ પછે રોપવું; એના જેવું આત્મોન્નતિ માટે મહત્ત્વ કાર્ય ખીજું કયું હોઈ શકે ?

કાંતિ૦—એમ છે; કહો ત્યારે, પ્રતિક્રમણ એટલે શું ?

રવિ૦—ઉપયોગશૂન્યપણે અતિક્રમ, વ્યતિક્રમ, અને અતિચાર સુધીનાં જે કાંઈ પાપ દોષો લાગેલા હોય, તેનું નિવારણ કરવા માટે છ આવશ્યક સહિત જે ધાર્મિક ક્રિયા કરવી પડે, તેનું નામ પ્રતિક્રમણ.

કાંતિ૦—પ્રતિક્રમણમાં વ્યતિત થતા સમયને, આશ્રવનું રૂપ આપી શકાય, કે સંવરનું ?

રવિ૦—સંવરનું.

કાંતિ૦—ખત્રિસ સૂત્રોમાં પ્રતિક્રમણ સૂત્રને, રહેવા માટેનું કોઈ સ્થાન છે કે નહિં ? અને જો હોય તો તેને કયા શબ્દોથી સંબોધવામાં આવેલ છે ? તે કૃપા કરી જણાવશો ?

રવિ૦—હા, ઘણીજ ખુશીથી. પ્રતિક્રમણ સૂત્ર એ ખત્રિસમાનું એક સૂત્ર છે. અને તેને “ આવશ્યક સૂત્ર ” એ નામથી સૂત્રકારોએ ઓળખાવેલું છે.

કાંતિ૦—‘ આવશ્યક સૂત્ર ’ એના ખરે શબ્દાર્થ શું હોઈ શકે ?

રવિ૦-આવશ્યક એટલે અવશ્ય કરવા યોગ્ય. આત્મામાં ખીરનિરની માફક મિશ્રણ થઈ ગએલ કર્મરૂપિ પદાર્થને શોધવા માટે, આ એક ઉત્તમ વિજ્ઞાની પ્રયોગ છે.

કાંતિ૦-પ્રતિક્રમણ ક્યારે થઈ શકે ? એને માટે સૂત્ર સહમત, કોઈ પ્રમાણ વચન તમારી પાસે છે કે નહિ ?

રવિ૦-હા ! ઘણી જ ખુશીથી. ઉત્તરાધ્યયનજી સૂત્રનાં ૨૬ માં અધ્યયનમાં લખ્યું છે કે, -પેરિસાણ ચતુર્માણ વંતિદાળ તઓગુરુ, પઢિકમિત્તા કાલસ્સ, સેવ્વં તુ પઢિલેહણ. એથા પહોરનાં એથા ભાગને વિષે, ગુરૂને વાંદિ, સમય જોઈ, શય્યાભૂમિનું પડિલેહણ કરી, પ્રતિક્રમણને આરંભ કરવો. આનો અર્થ એ જ હોવો જોઈએ કે, -સૂર્યાસ્ત થયા પહેલાં તેનો આરંભ કરવો.

કાંતિ૦-પ્રતિક્રમણ કરવાથી આત્માને શું લાભ થાય ?

રવિ૦-અતિશય ક્ષાયદો થાય છે. ઉત્તરાધ્યયનજી સૂત્રમાં એક શિષ્યે પોતાના ગુરૂને પુછ્યું કે-“ પઢિકમણેણં મંતે જીવે કિં જળયઈ” એટલે કે પ્રતિક્રમણ કરવાથી આત્માને શું ફળ ઉપજે ? ત્યારે ગુરૂએ કહ્યું કે, -હે શિષ્ય! વચ્છિદ્દાણિ પિહેદ્દ, પિરિદ્દયચ્છિદ્દે પુણ જીવે નિરુદ્દાસવે અસવલ્લચરિત્તે અહમુ પવયણમાયામુ ઉવવત્તે અપુહત્તે સુપ્પણિદ્દિણ વિહરઈ. એટલે અતિચારાદિ છીદ્રોથી રહીત બની, આ જીવ, હિંસાદિક આશ્રવનું આવાગમન રોકી મુકે. નિર્મળ ચારિત્ર પાળી શકે. અષ્ટ પ્રવચનને વિષે સાવધાન રહી શકે. સંયમ પાળવામાં

આળસ રહિત રહે. એટલે સન્માર્ગને વિષે ઇંદ્રિયોને સ્થાપિત કરીને સંયમ જીવન નિર્વહે.

કાંતિ૦—પ્રતિક્રમણનાં છ આવશ્યક માટે, સૂત્રકાં પ્રથમ પ્રથમ કયા કયા નામે બતાવેલા છે ?

રવિ૦—૧ સંવ સાવજ્ઞ જ્ઞેયં પરચખખાઈ; ૨ ઉખીત ૩ ગુણ પરવરતી; ૪ ખંડીઆ સોનંદીયા; ૫ ત્રીગિચ્છ અને ૬ ગુણધાર.

કાંતિ૦—સંવ સાવજ્ઞ જ્ઞેયં પરચખખાઈ નામે પહેલ આવશ્યકમાં અવશ્ય કરવા યોગ્ય શું છે ?

રવિ૦—આઠ પ્રકારનાં વિરૂદ્ધ આચરણોને સેવી, જે અતિચાર સુધીનાં દોષો ંહારી લીધેલાં હોય; તે દોષોર્થ નિવૃત્ત થવા માટે, આત્મવિશુદ્ધિ કરવાની અવશ્ય જરૂર છે

કાંતિ૦—આઠ પ્રકારનાં વિરૂદ્ધ આચરણો કયા કય છે ? તે કૃપા કરી જણાવશે ?

રવિ૦—ઘણી ખુશીથી ૧ ઉસૂતો, ૨ ઉમગ્ગો, ૩ અકમ્પો ૪ અકરણીજ્જો, ૫ દુઝ્જાઓ, ૬ દુવિર્ચીતઓ, ૭ અણાચારો, અને ૮ અણિચ્છિયવ્વો.

કાંતિ૦—આ વિરૂદ્ધ આચરણો સેવવાથી આત્માને શું નુકશાન થાય ?

રવિ૦—સમ્યક્ત્વની પ્રાપ્તિ થવા દીધે નહીં.

કાંતિ૦—‘ ઉખીત ’ નામે ખીજા આવશ્યકમાં, ચોવિ

સંથો એટલે કે લોગસ્સનો પાઠ બોલવામાં આવે છે; તો તે પાઠની આ સ્થળે શી જરૂર છે ?

રવિ૦-આત્માને સમકિત બોધની જે ચતુર્કિંચીત પ્રાપ્તિ થઈ છે, તેને વિશેષ બળવત્તર કરવા માટે તે પાઠની ખાસ જરૂર છે.

કાંતિ૦-શુણ્ય પરવરતિ નામે ત્રીજા આવશ્યકમાં અવશ્ય કરવા યોગ્ય શું છે ?

રવિ૦-જ્ઞાનાદિ રત્નત્રયનાં ધારક સદ્ગુરૂની, તેત્રીસ તથા તે ઉપરાંત અનેક પ્રકારે જે આસાતનાં કરેલી હોય, તેના માટે તેઓની યોગ્ય ક્ષમા ચાહી, તેઓશ્રીની ક્ષેમ કુશળતા પુછવા માટે પ્રયત્નશીલ થવું એ જરૂરનું છે. કેમકે તેથી આપણામાં ઉત્તરોત્તર વૃદ્ધિ થાય છે.

કાંતિ૦-મીત્ર રવિચંદ્ર ! આપનાં સમાગમથી આજે મને બહુ જાણવાનું મળ્યું છે. અને તેને માટે હું આપનો ઉપકાર માની, આપને આપેલી તકલીફ માટે ક્ષમા ચાહું છું.

રવિ૦-મંધુ ! ઉપકાર માની ક્ષમા યાચવાની કિંરૂપ માત્ર પણ જરૂર નથી. કેમકે, મેં મારી ફરજ સિવાય વિશેષ કંઈ કર્યુંજ નથી. હ્યો જયજીનેન્દ્ર.

કાંતિ૦-જયજીનેન્દ્ર; ભાઈ ! જયજીનેન્દ્ર.

આવશ્યક ૪ થો—પ્રતિક્રમણનો.

આ સ્થળે ઉભા થઈ, સવિનય પૂર્વક ગુર્વાદિક સમીપે તિખ્ખુતોનો પાઠ ત્રણવાર ભણી યોગ્ય વંદન કર્યા બાદ ચોથા આવશ્યકની આજ્ઞા માગવી, અને પછી કહેવું કે—

આજનાં દિવસ સખધી જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્ર, તપને વિષે જે અતિચાર લાગ્યા હોય તે આળોડું-કહી દેખાડું છું. આગમે, તિવીહે, પન્નત્તે, તંજહા—ત્રણ પ્રકારે સિદ્ધાંત પડેલ છે; તે જેમ છે તેમ કહું છું. સુત્તાગમે, અથથાગમે, તદુભયાગમે—સૂત્ર આગમ, અર્થ આગમ, સૂત્ર અને અર્થ એ બેઉનું આગમ. એકવા શ્રી જ્ઞાનને વિષે જે અતિચાર લાગ્યા હોય તે આળોડું-તે કહું છું. ૧ જંવાધકું—એ ત્રણે પ્રકારનાં સૂત્રો આઘા પાછા ભણાએલ હોય. ૨ વચ્ચામેલિય—ધ્યાન વિના વારંવાર તે સૂત્રો ભણાએલ હોય. ૩ હણુખખર—તે મધ્યે એકાદ એછા અક્ષર ભણાએલ હોય. ૪ અચ્ચખર—અધિક અક્ષર ભણાએલ હોય. ૫ પયહિણું—પદ એછું અદકું ભણાએલ હોય. ૬ વિણુયહિણું—વિનય રહિત ભણાએલ હોય, ૭ બેગહિણું—મન, વચન, કાયાનાં યોગ રહીત ભણાએલ હોય. ૮ ઘોસહિણું—શુદ્ધ ઉચ્ચાર રહીત ભણાએલ હોય. ૯ સુકુંદન—એ રૂડું જ્ઞાન અવનિતને લીધું હોય. ૧૦ દુકુપહિણિય—અવનિતપણે એ જ્ઞાન લીધું હોય. ૧૧

અકાલે કચ્છો સઝઝાચ્છો-ચાર સંધ્યા કાળ આદિ જાર
અકાળમાં સઝઝાય કરી હોય. ૧૨ કાલે ન કચ્છો સઝ-
ઝાચ્છો-ખરા કાળને વખતે તેની સઝઝાય કરી નહોય. ૧૩
અસઝઝાઈચ્છે સઝઝાય-લોહી પડ્આદિ અસઝઝાઈવાળી
જગ્યાએ તેની સઝઝાય કરી હોય. ૧૪ સઝઝાચે ન સઝ-
ઝાય-સઝઝાય કરવા જેવી જગ્યા છે ત્યાં તેની સઝઝાય
ન કરી હોય. તરસ મિચ્છામિ દુકડં.-તેનું ક્ષણ મને
નિષ્કળ થાચ્છો.

દંસાણુ સમકિત સત્ય ધર્મના સેવન માટેની સંપૂર્ણ
શ્રદ્ધા. પરમતથ સંથવો વા-એ મોટા અર્થનો વારંવાર
પરિચય, સમાગમ, અને અભ્યાસ કરવો. સુદિઠં-તે પણ
ભલી દૃષ્ટિથી. પરમતથ સેવાણુ વાવિ વાવન્ન-એ મુખ્ય
અર્થની સેવનાં કરવી. વળી સમકિત પામીને જે જોઈ
એસે. કુદંસાણુ વઝઝાણુ-એવા સત્ય રહિત પાંખડીનો
ત્યાગ કરવો. સમત્ત સદહણુ-એ જ સમકિત વ્રતની
ખરી શ્રદ્ધા કહેવાય. એહવા સમકિતનાં સમણોવાસ-
એણુ-એહવા સાધુનાં પડખા સેવનાર શ્રાવકને. સમત્તસ
-સમકિતનાં. પંચ અધ્યારા પાયાલા-મોટા પાતાળનાં
કળશા સમાન પાંચ અતિચારને. જાણિયવ્વા, નસમાય-
રિયવ્વા, તંજહા તે આળોડિં-જાણી લેવા પણ આદરવા
નહિ. તે જેમ છે તેમ જ કહું છું. સંકા-એ સમ્યક્ત્વને

વિષે ખોટો ઇરાદાપૂર્વક સંદેહ આણ્યો હોય. ક'ખા-એ સમ્યક્ત્વની વિરૂદ્ધ અસત્ય માર્ગની ઇચ્છા કરી હોય. વિતિગીચ્છા-એ સમ્યક્ત્વનું યથાર્થ સ્વરૂપ સમજી, તેનાં ગર્ભ પ્રદેશમાં પ્રવેશ કર્યો છતાં હજી પણ, તેના કૃણ માટે સંદેહ આણ્યો હોય. પર પાસંડ પરસંસા-એ સમ્યક્ત્વ વિરૂદ્ધ અસત્ય માર્ગની, અને તે માર્ગના પ્રરૂપકની પ્રસંશા કરી હોય. પર પાસંડ સંથવો-એ સમ્યક્ત્વ વિરૂદ્ધ અસત્ય માર્ગનો, અને તેનાં પ્રરૂપકનો સમાગમ કર્યો હોય, પરિચય કર્યો હોય. અને સમકિત રૂપ રત્નને વિષે મિથ્યાત્વ રૂપ રજ મેલ દોષ લાગ્યો હોય; તે અનંતા સિદ્ધ દેવળી ભગવાનની સાક્ષીએ તસ્મ મિચ્છા મિ દુક્કડં.

ચોથા આવશ્યક વિષેનો સંવાદ નં. ૨.

શાન્તિચંદ્ર—સ્નેહી બંધુ વિનયચંદ્ર ! આપણે જે પાઠનું અવલોકન કરી ગયા; તે કેટલામાં આવશ્યકનો અને તે કેટલામો પાઠ છે ?

વિનયચંદ્ર—બંધુ શાન્તિચંદ્ર ! ચોથા પ્રતિક્રમણ નામનાં આવશ્યકનો તે પહેલો પાઠ છે.

શાન્તિ—ચોથા નંબરની અંદર તે આવશ્યકનું ભરતી કરવાનું શું કારણ છે ?

વિનય૦—તેમાં પ્રવેશ કરતાં પહેલાં યોગ્ય પાત્રતા એળવવી પડે છે. જેને માટે પ્રથમનાં ત્રણ આવશ્યકો પુરતા છે. એ ત્રિપુટીનાં ગર્ભ પ્રદેશમાં વિચરી, યોગ્ય સફળતા પ્રાપ્ત કર્યા પછી જ, ઉપરનાં વર્ગમાં આવી શકાય છે.

શાંતિ૦—સૂત્ર જ્ઞાન સંપાદન કરતા ઉપયોગ શૂન્ય-પણે જે અતિચારો લાગે છે; તે કેટલા છે ? અને તેનો સમાવેશ જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્ર, અને તપ; એ ચાર વર્ગ પિકીના કયા વર્ગમાં થઈ શકે છે ?

વિનય૦—તે અતિચારો ૧૪ છે, અને તેનો સમાવેશ ‘જ્ઞાન’ વર્ગમાં થઈ શકે છે.

શાંતિ૦—મતિજ્ઞાન, શ્રુતજ્ઞાન, અવધિજ્ઞાન, મનઃપર્યવ-જ્ઞાન, અને કેવળજ્ઞાન. એમ જ્ઞાનનાં પાંચ ભાગ છે. તો પછી ઉપરનાં ૧૪ અતિચારો કયા ભાગને લાગુ પડે છે ?

વિનય૦—તે અતિચારો શ્રુતજ્ઞાનને લાગુ પડે છે.

શાંતિ૦—દર્શન એટલે શું ? અને તેનાં કેટલા અતિચારો છે ?

વિનય૦—દર્શન એટલે, જ્ઞાનની શક્તિ વડે જડ ચૈતન્યનાં ગુણ દોષને જાણી, રાગ દ્વેષની પ્રણાલિકામાં નહિ તણાતા, કેવળ આત્મ દર્શન માટે સત્ય વસ્તુનાં નગ્ન સ્વરૂપને ઓળખી લેવું. આવી ઓળખાણ, એ જ આત્મ દર્શન માટેનું સાચું ધ્યેય હોવું જોઈએ. એ દર્શન એટલે કે સમકિતનાં પાંચ અતિચારો છે.

શાંતિ૦—સમકિતનાં કેટલા પ્રકાર છે ? અને તે કયા કયા ? તેમજ આણું સમકિત કોઈને આપ્યું આપી શકાય ખરૂં કે ?

વિનય૦—સમકિતનાં પાંચ પ્રકાર છે. ૧ ઉપશમ સમકિત; ૨ ક્ષયોપશમ સમકિત; ૩ ક્ષાયક સમકિત; ૪ વેદક સમકિત; અને ૫ સાસ્વાદન સમકિત; એ તેનાં નામો છે. આ સમકિત એ અરૂપિ વસ્તુ છે. એ તો માત્ર આત્માનો એક અમૂલ્ય ગુણ છે. એ કોઈને આપ્યું આપી શકાય તેમ છે જ નહિ. આત્મા સ્વયં યોગ્ય પુરુષાર્થથી તે પ્રકાશ નજીક જઈ શકે છે.

શાંતિ૦—આણું સમકિત પ્રાપ્ત કરવા માટે કેટલી પ્રકૃતિનો ક્ષય કરવાની જરૂર છે ? અને તે કઈ કઈ ? તેમજ સમકિતનાં લક્ષણો કેટલા છે ? અને તે કયા કયા ? તે કહેવા કૃપા કરશો ?

વિનય૦—ઘણી જ પુશીથી. સમકિતની પ્રાપ્તિ માટે સાત પ્રકૃતિનો ક્ષય કરવાની જરૂર છે. અનંતાનુબંધી ક્રોધ, માન, માયા ને લોભ. મિથ્યાત્વ મોહની, મિશ્રમોહની અને સમકિત મોહની એ તેનાં નામો છે. સમકિતનાં લક્ષણો પાંચ છે. સમ, સંવેગ, નિર્વેદ, અનુકંપા અને આસ્તા.

શાંતિ૦—ખંધુ ! સમકિત અરૂપિ વસ્તુ છે, એ હું માની શકતો નથી, હજી ગમ કાલે જ હું ઉપાશ્રયે ગયો.

હતો, ત્યાં વિદ્વાન ગણાતા એક મહાત્માશ્રીને, જે ચાર છોકરાઓ વચ્ચે સમકિતની હાજી કરતા મેં નજરે નજર નેચા છે. દરેક છોકરાઓને એમ કહેવામાં આવ્યું કે,— છોકરાઓ ! હ્યો હું તમોને સમકિત આપું. હાથ નેડી જાઓ, આજથી હું તમારો ગુરૂ અને તમે મારા શિષ્ય. સમજ્યા કે ? હવેથી હું કહું તેમ તમારે કરવું વિગેરે વિગેરે. ત્યારે શું તે મહાત્મા ખોટા ?

વિનય૦—હાઈ ! જો તેમજ હાંચ તો, તેવા નામ-ધારી મહાત્માઓ સમાજનું કે ધર્મનું કાંઈ પણ કલ્યાણ કરી શકતા નથી. વીરપ્રણીત સૂત્રનાં ન્યાયનો ભંગ કરી, પોતાનાં આત્માને તે ભારેકર્મ ખનાવે છે. આવા ઢાંગી સાધુઓથી સમકિત સેંકડો ગાઉ દૂર રહે છે. તો પછી તે ખીજતને તો સમકિત કયાંથી આપી શકે ? માત્ર દુનિયાને ઠગવાની એ બધી ઠગબાજી છે. પોતાનો મહિમા, યશ, અને કીર્તિ વધારવા માટે, એવી કપટજાળમાં કુમળા મગજનાં બાળકોને ફસાવી, આગળ જતા તેની પાસેથી ન કરવાનાં કામોને જન્મ આપી, પોતાનાં આશ્રિતોને અંધ-શ્રદ્ધામાં અથડાવે છે. પવિત્ર જૈન ધર્મ આવા ડોળઘાલુ-ઓને સાધુ તરીકે કદિ પણ પસંદ કરતો જ નથી.

શાંતિ૦—અહાહા ! ! ! શું એમ જ છે ? બંધુ, મને માફ કરશો. હવે મને સમજાય છે કે, સમકિત એ

એક અમૂલ્ય વસ્તુ છે. ધર્મનાં સ્વાંગ નીચે ઠેવી પોપલીલા ચાલે છે ? એનું હવે મને આજે જ્ઞાન થાય છે. બંધુ ! આ સર્વ આપનો ઉપકાર છે. જૈન સમાજની દરેક વ્યક્તિ સ્વમકિતનાં સાચા સ્વરૂપને સત્વર ઓળખી લે એમ હું ઇચ્છું છું, બંધુ હવે હું રજા લઉંશ.

વિનય—ભાઈ ! આપનાં વિચાર પ્રદેશમાં સત્યતાનો પ્રવેશ થતો જોઈ હું આજે ઘણો જ ખુશ છું, સમાજ એ તો માત્ર ગાડરીઓ પ્રવાહ છે. ધર્મગુરુઓ સાચા બને તો જરૂર એ પ્રવાહને સત્યનાં રાહ નજીક તે લાંબી મુકે. બંધુ ! વળી કોઈ પ્રસંગે મળજો હો. જરૂર જ્ઞાનચર્યાનો આપણે લાભ લેશું.

શાંતિ—ઉપકાર. હો જયજીનેંદ્ર.

વિનય—જયજીનેંદ્ર; ભાઈ ! જયજીનેંદ્ર.

પાંચ પ્રકારનાં અણુવ્રત.

પહેલું વ્રત.

પહેલું અણુવ્રત—પહેલું સાધુનાં વ્રત થકી ઓછું વ્રત. થુલાઓ—મહોદ્દ. પાણાધવાયાઓ વેરમણુ—પ્રાણી માત્રની હિંસાથી (એકંદ્રી સિવાયનાં બધા જીવો.) નિવર્તુ છું. ત્રસજીવ—હાલી ચાલી શકે તેવા જીવ. બેઘંદ્રીય—બે ઇંદ્રીયવાળા જીવ. તેઘંદ્રીય—ત્રણ ઇંદ્રીયવાળા જીવ. ચો-

રૈંદ્રિય-ચાર ઇંદ્રીયવાળા જીવ. પંચેંદ્રીય-પાંચ ઇંદ્રીય-
વાળા જીવ. જીવ જાણી પ્રિછી-જીવોને ઓળખી નજરે
દેખી. સ્વ સખંધી-મારા પોતાનાં કે મારા કોઈ સખંધીનાં.
શરીર માંહેલા પીડાકારી-શરીરની અંદર વ્યાધિ ઉપજાવે
તેવા કરમિયા વિગેરે. સ્વ અપરાધી-મારો અપરાધ કયો
હોય તે. વિગલેંદ્રિય વિનાં-ભાન વગરનાં જીવો.
આકુટી-જાણી જોઈને. હણુવા નિમીત્તે હણુવાનાં પરચ-
ખખાણુ-હણુવાની બુદ્ધિએ હણુવાની ખંધી. તથા સુક્ષ્મ
એકેંદ્રિય પણ હણુવાનાં પરચખખાણુ-સુક્ષ્મ એકેંદ્રીય
જીવ પણ મારવાની ખંધી. જીવજીવાએ-જ્યાં સુધી આ
કાયામાં જીવ છે ત્યાં સુધી. દુવિહં તિવીહેણું-એ કરણ
અને ત્રણ જોગે. નકરેમિ નકારવેમી-હું કંઈ નહોં; અને
ખીજ પાસે કરાવું નહિં. મણુસા વચસા કાયસા-મન,
વચન, કાયાએ કરી. એહવા પહેલા થુલ પ્રાણાતિપાત
વેરમણું-એહવા પહેલા મોટકા જીવ હણુવા થકી. વ્રતનાં
પંચ અર્ધચારા-નિવર્તવાનાં પાંચ અતિચાર. પાયાલા-મોટા
પાતાળનાં કળશા સમાન. જાણીયવ્વા નસમારિયવ્વા-
જાણુવા પરંતુ આદરવા નહિં. તંજહા, તે આળોડ-તે
જેમ છે તેમ કહું છું. ખંધે-હયા ઉઠી જાય તેવી રીતે
કોઈ જીવને ચપોચપ ખાંધેલો હોય. વહે-હયા રહિત કોઈ-
પણુ જીવને અતિશય માર માર્યો હોય. છવિછીએ-કોઈનાં
શારીરિક અવયવો દુષ્ટ બુદ્ધિએ છેદેલા હોય. અઘભારે-કોઈ

જીવો ઉપર ગજ ઉપરાંત ભાર ભરેલો હોય. લનપાણુવોછેએ-
કોઇપણ જીવને ભાત પાણી વિગેરેની અંતરાય પડાવેલ હોય.
તરસ મિચ્છા મિ દુકકડં-તેનું ક્ષણ મને નિષ્ક્રમ થાઓ.

ખીજીં વ્રત.

ખીજીં આજીવ્રત-ખીજીં સાધુનાં વ્રત થકી ઓછું
વ્રત. થુલ્લાઓ-મોહકું. મુસાવાયાઓ વેરમણું-જીહું ખો-
લવા થકી નિવર્તે છું. કન્નાલિક-વર કન્યાનાં વેવિશાળ
આદિ કાર્યમાં. જોવાલિક-ગાય, ભેંસાદિ ઠાર વિગેરેનાં
વિક્રય કાર્યમાં. ભોમાલિક-જમીનાદિનાં વેચાણ કાર્યમાં. થા-
પણુમોસો-કોઇએ વિશ્વાસે મુકેલી થાપણુ ઓળવવાનાં કામમાં.
મોટકી કુડી સાખ-જેનાથી મહાન અનર્થો ઉત્પન્ન થતા
હોય, તેવી ખોટી સાક્ષી પુરવાના કામમાં. ઇત્યાદિ-એ વિગેરે
જે જે કાર્યોમાં મહાન અસમાધિ ઉત્પન્ન થતી હોય.
મોટકું જીહું ખોલવાનાં પચ્ચખખાણુ-એહવું મોટકું
જીહું ખોલવાની બંધી. જાવ જીવાએ-જ્યાં સુધી આ
કાયામાં જીવ રહે ત્યાં સુધી. દુવિહં તિવિહોણું-એ કરણ
અને ત્રણ જોગે કરી. નકરેમિ નકારવેમિ-હું જીહું ખોલ-
વાનું કામ કંઈ નહિં, અને ખીજ પાસે તેવું કામ કરાવું
નહિં. મણુસા, વયસા, કાયસા,-મન, વચન, અને
કાયાએ કરી. એહવા ખીજ થુલ-એવા ખીજ વ્રતમાં

મોટકું. મૃષાવાદ વેરમણું વ્રતનાં-બુદ્ધું બોલવા થકી
 નિવર્તું છું. તે વ્રતના પંચ અધ્યારા-પાંચ અતિચાર છે.
 જાણિયવ્વા ન સમાયરિયવ્વા-તે જાણવા પણ આદરવા
 નહિં. તંજહા તે આલોઉં-તે જેમ છે તેમ કહું છું.
 સહસ્રા લખખાણે-કોઈ પણ જીવને ધ્રાસકો પડે તેવી વાત
 બોલાણી હોય. રહસ્યા લખખાણે-કોઈનાં છાનાં રહસ્યો
 ખુલ્લા કર્યાં હોય. સદાર મંત લે એ-પોતાની સ્ત્રીનાં મર્મ
 ઉઘાડા કર્યાં હોય. મોસોવએસે-કોઈને ઉશ્કેરણી થાય
 એવો ખોટો ઉપદેશ કરેલો હોય. કુડલોડ કરણે-ખોટા
 લેખ દસ્તાવેજો કરેલા હોય. તસ્સ મિચ્છા મિ દુક્કડં-
 તેનું ક્ષણ મને નિષ્કળ થાઓ.

ત્રીજું વ્રત.

ત્રીજું આશુવ્રત-ત્રીજું સાધુનાં વ્રત થકી આજ્ઞું
 વ્રત. થુલાઓ-મહોદું. અદિન્ના દાણાઓ-અણદીધેલું
 લેવાથી. વેરમણું-નિવર્તું છું. ખાતરખાણી-ખાતર પાડીને કોઈ
 પણ વસ્તુ ઉઠાવી લેવી તે. ગાંઠડી, છોડી-ગાંસડી છોડીને
 કોઈપણ વસ્તુ ઉઠાવી લેવી તે. તાલુપર કુંચીએ કરી-
 કોઈનું તાળું ખીજી કુંચીએ ઉઘાડીને કોઈ પણ વસ્તુ ઉઠાવી
 લેવી તે. પડિ વસ્તુ ધણીયાતી જાણી-પડેલી વસ્તુનો
 માલીક મળવા છતાં પચાવી પાડવી તે. ઇત્યાદિ-એ વિગેરે

જે જે કાર્યોમાં મહાન ચોરીનો ગુન્હો લાગુ પડતો હોય તે. મોટકું અદત્તાદાન લેવાનાં પરચખખાણુ-મોટકું અણુ-દીધેલું લેવાની ખંધી. સગા સખંધી તથા વ્યાપાર સખંધી, ન ભરમી વસ્તુ ઉપરાંત-સગાએ પરત્વેની, સખંધીએ તરફની, અને વ્યાપાર સખંધીની ભરમ વિનાની વસ્તુ. જેમ કે દાતણ, કાગળ, શાહી, પેનસિલ વિગેરે. એ ઉપરાંત અદત્તાદાન લેવાનાં પરચખખાણુ-અણુ દીધેલી વસ્તુ લેવાની ખંધી. જાવ જીવાએ-જ્યાં સુધી આ કાયામાં જીવ રહે ત્યાં સુધી. દુવિહાં તિવીહેણું-એ કરણ અને ત્રણું જોગે કરી. નકરેમિ, નકારવેમિ-હું કંઈ નહિં અને ખીજ પાસે કરાવું નહીં. માણુસા, વચસા, કાયસા-મન, વચન, કાયા-એ કરી. એહવા ત્રીજા થુલ-એહવા ત્રીજા વ્રતથી મોટકું. અદત્તાદાન વેરમણું વ્રતનાં-અણુદીધેલું લેવા થકી નિવર્તું છું. તે વ્રતનાં પંચ અધ્યારા-પાંચ અતિચાર છે. જાણી-યવ્વા ન સમાયરિયવ્વા-જાણુવા પરંતુ આદરવા નહીં. તંજહા તે આલોહિં-તે જેમ છે તેમ કહું છું. તેન્નાહડે-ચોરાઈ વસ્તુ ખરીદ કરીને લીધી હોય. તકરપઉગે-ચોરને તેનાં ચોરીનાં કાર્યમાં મદદ કરી હોય. વિરૂદ્ધ-રજાઈકમે-રાજ્ય વિરૂદ્ધ આચરણુ સેવેલું હોય. કુડતોલે કુડમાણે-ખોટા તોલ માપ વિગેરેથી જગતને છેતરવાનો ધંધો કરેલો હોય. તપડિરવગવવહારે-મૂળ વસ્તુમાં ફેરફાર કરી સારીને બદલે નરસી વસ્તુ કાઢીને આપી હોય

ચાતો ભેળસેળ કરીને આપી હોય. તરસ મિચ્છા મી.
દુક્કડ-તેનું ક્ષણ મને નિષ્કળ થાઓ.

ચોથું વ્રત.

ચોથું આણુંવ્રત-ચોથું ઉણુંવ્રત. થુલાઓ-મહોદુઃ.
મેહુણાઓ વેરમણું-મૈથુન થકી નિવર્તુ છું. *સદારા સં-
તોષીએ-પોતાની સ્ત્રીમાં સંતોષ રાખીને. અવસેસ-અવર
સ્ત્રી સાથે. મેહુણુ વિહંના પરચખખાણુ-મથુન સેવવાની
ખંધી. અને જે સ્ત્રી પુરૂષને મુળ થકી કાયાએ કરી
મેહુણુ સેવવાનાં પરચખખાણુ હોય.-મુળથી મથુનની
ખંધી કરી હોય તેવા સ્ત્રી પુરૂષોને. તેને દેવતા મનુષ્ય
તિર્યંચ સખંધી-દેવતા, મનુષ્ય, પશુ વિગેરે સંગાથે. મે-
હુણુનાં પરચખખાણુ-મૈથુન સેવવાની ખંધી છે. જાવ
જીવાએ-જ્યાં સુધી કાયામાં જીવ રહે ત્યાં સુધી. દેવતા
સખંધી-દેવતા સાથે અપ્રહ્લચર્ય સેવવાની ખંધી. દુવિહં
તિવીહેણું-એકરણ અને ત્રણ જોગે કરી. નકરેમી નકારવેમી-
હું પોતે કંઈ નહિ, અને બીજા પાસે કરાવું નહીં. મણુસા,
વયસા, કાયસા,-મન, વચન અને કાયાએ કરી. મનુષ્ય,

* આ શબ્દો પુરૂષોએ જ બોલવા. પણ સ્ત્રી વર્ગે તો તે
જગ્યાએ 'સભરથાર સંતોષીએ' એજ શબ્દને ઉપયોગ કરવો
જોઈએ.

તિર્યચ, સખંધી-મનુષ્ય પશુ વિગેરે સખંધમાં. એગવિહં, એગવિહેણું-એક કરણને એક જોગે કરી. નકરેમી-કંઈ નહીં. કાયસા-કાયાની કોટીએ કરી. એહવા ચોથા થુલ-એવા ચોથા મોટકા. મેહુણુ-મૈથુન વ્રતનાં; વેરમણું વ્રતનાં-તે થકી નિવર્તવાનાં. પાંચ અઠ્યારા-પાંચ અતિયાર છે. જાણિયંવા, નસમાયરિયંવા-જાણવા પણ આહરવા નહિ. તંજહા, તે આલોઉં-તે જેમ છે તેમ કહું છું, ઇત્તરિય પરિગ્ગહિય ગમણે-પોતાની પરણેલી અતિ નાની ઉમરની સ્ત્રી સાથે પરિચયાદિ ભોગ ભોગવેલ હોય. અપરિગ્ગહિય ગમણે-જેની સાથે વેવિશાળ થયું છે, પણ લક્ષવિધિથી બ્રહ્મ કરાએલ નથી તેની સાથે પરિચયાદિ ભોગ ભોગવેલ હોય. અન્નંગ ક્રિડા-પરહારા સંગાથે અનેરા અંગે અનેક પ્રકારની કામ ક્રિડા કરી હોય. પરચિવાહકરણે-દલાલી વિગેરેની આશાથી પારકાનાં વિવાહ નાતરાં વિગેરે કરી આપેલ હોય. કામ ભોગેસુ તિન્વાલિલાપા-કામભોગને વિષે અતિ તિવ્ર અલિલાપા રાખી હોય. તસ્સ મિરછા મી દુક્કડં-તેનું ક્ષણ મને નિષ્કળ થાયો.

પાંચમું વ્રત.

પાંચમું આણુંવ્રત-પાંચમું ઉણુંવ્રત. થુલાઓ-મ્હોટું. પરિગ્ગહાઓ વેરમણું-પરિગ્રહ થકી નિવર્તું છું. ખેત-

વથ્યુનું યથા પરિમાણ-ક્ષેત્ર આદિ ખુલી જમીન, અને
 ઘર આદિ ઢાંકેલી જમીનની, યથાશક્તિ પ્રમાણે જે
 મર્યાદા કરી છે; હિરણ્ય સોવનનું યથા પરિમાણ-સોના
 રૂપાની યથાશક્તિ પ્રમાણે જે મર્યાદા કરી છે; ધન ધાનનું
 યથા પરિમાણ-મહોરખંધ નાણું, અને ચોવિસ પ્રકારનાં
 અનાજની યથાશક્તિ મુજબ જે મર્યાદા કરી છે. દુપદ
 ચૌપદનું યથા પરિમાણ-એ પગા નોકર ચાકર આદિ
 અને ચાર પગા ગાય ભેંસ આદિની યથાશક્તિ પ્રમાણે જે
 મર્યાદા કરી છે. કુવિયનું યથા પરિમાણ-ઘર વખરી
 આદિની યથાશક્તિ પ્રમાણે જે મર્યાદા કરી છે, એ યથા
 પરિમાણ કીધું છે-એ પ્રમાણે જે જે પ્રકારની મર્યાદા
 કરી છે. તે ઉપરાંત પોતાનો પરિગ્રહ કરી રાખ-
 વાનાં પચ્ચઝખાણ-તે ઉપરાંત ઉપર મુજબનો પરિગ્રહ
 રાખવાની ખંધી. જાવજીવાએ-જ્યાં સુધી આ કાયામાં
 જીવ છે ત્યાં સુધી. એગવિહં, તિવીહેણું-એક કરણ અને
 ત્રણ ભેગે કરી. નકરેમી-કંઈ નહીં. મણુસા, વયસા,
 કાયસા-મન, વચન, અને કાયાએ કરી. એહવા પાંચમાં
 થુલ-એવા પાંચમાં મ્હોટા. પરિગ્રહ પરિમાણ-પરિગ્રહ
 વ્રતનું જે પ્રમાણ બાંધ્યું હોય. વેરમણું વ્રતનાં-તેનાથી
 નિવર્તવાનાં. પંચઅઘ્યાસ-પાંચ અતિચાર. જાણિયબ્બા
 નસમાયરિયબ્બા-જાણવા પરંતુ આહરવા નહીં. તંજહા તે
 આલોહં-તે જેમ છે તેમ કહું છું. ખેતવથ્યુ પપમાણાઈકમે

-ક્ષેત્ર આદિ ખુલી જમીન અને ઘર આદિ ઢાંકેલી જમીન ની મર્યાદાનું ઉલંઘન કર્યું હોય. હીરણ્યસોવત્ર ૨૫માણા ઈક્કમે-સોના રૂપાની મર્યાદાનું ઉલંઘન કર્યું હોય. ધન ધાન ૨૫માણાઈક્કમે-મહોરખંધ નાણું, અને ચોવિસ પ્રકારનાં ધાન્યની મર્યાદાનું ઉલંઘન કર્યું હોય. દુપદ ચૌ પદ ૨૫માણાઈક્કમે-ખેપગા નોકર ચાકર, અને ચાં પગા ગાય ભેંસ આદિની મર્યાદાનું ઉલંઘન કર્યું હોય. કુવિય ૨૫માણાઈક્કમે-ઘરવખરી આદિની મર્યાદાનું ઉલંઘન કર્યું હોય. તસ્સ મિચ્છામી દુક્કડં-તેનું ક્ષણ મને નિઃક્ષણ થાઓ.

પાંચ અણુવ્રત વિષેનો સંવાદ નં. ૩.

કિશોરસિંહ—પ્રિય બંધુ પ્રતાપસિંહ ! આજનું સૃષ્ટિ સૌંદર્ય અલોકીક છે; વાતાવરણની શુદ્ધિ પણ ઘણી સારી છે અને સર્વત્ર શાંતિનું સામ્રાજ્ય વ્યાપિ રહેલ હોવાથી, ખરે-ખર હૃદય પ્રકુલીત બને છે. આજનાં ધર્મોલયો વસ્તીનાં ગીચ પ્રદેશમાંથી છુટી જો આવી શાંત અને વિશુદ્ધ ભૂમિમાં આવી વસે, તો મુમુક્ષુ આત્માઓને ધાર્મિક બળમાં યોગ્ય પોષણ મળી શકે. કેમ ખરૂં કે નહીં ?

પ્રતાપ—યથાર્થ છે, પણ બંધુ ! એ બનવું ઘણું અશક્ય છે. કેટલાક રૂઢ સંસ્કારોએ, આમ વર્ગમાં એવી

તો જડ ઘાલી દીધેલી છે કે, આવી ઉપયોગી વાત 'તેના મગજમાં એકદમ ઉતરવી, એ આકાશ કુસુમવત છે. કેમ ભાઈ ! આવા વિશુદ્ધ વાતાવરણનો લાભ લઈ, આપણે આપણી જ્ઞાન ચર્ચા જરા આગળ લંબાવીશું ?

કિશોર૦—વાહ વાહ ! ઘણી જ ખુશીની વાત. ઠીક આપે યાદી આપી, કહો ત્યારે, સમકિતી જીવોને કયા શબ્દોથી સંબોધી શકાય ?

પ્રતાપ૦—તેવા જીવો 'શ્રાવક' અને 'શ્રાવિકા' એ નામનાં વિશેષણોથી શોભાસ્પદ બને છે.

કિશોર૦—જીવન વ્યવહારની આદર્શતા માટે, શ્રાવક અને શ્રાવિકાને વર્તવા સારૂ સૂત્રકારે કેટલા નિયમો બાંધેલા છે ? અને તે નિયમોનાં સમુહને હાલ શું કહે છે ?

પ્રતાપ૦—બાર નિયમો બતાવેલા છે. અને તેને 'બાર વ્રતો' એ નામથી ઓળખાવેલ છે.

કિશોર૦—વ્રત એટલે શું ? અને વ્રત લેવાથી શું ફાયદો ?

પ્રતાપ૦—વ્રત એટલે શુભાશુભ વૃત્તિઓને સંકેતી, તેને મર્યાદાશિલ બનાવનાર એક પ્રાણમય ચંત્ર. વ્રત પાળવાથી કેટલીક લાલસાઓ ઓછી થાય છે. જેમ લાલસા ઓછી, તેમ કર્મ બંધણી ઓછી. અને જેમ કર્મ બંધન ઓછું; તેમ સંસારનું પરિભ્રમણ પણ ઓછું જ સમજવું.

કિશોર૦—બાર વ્રતનાં કેટલા વર્ગ પાડ્યા છે ? અને તે કયા કયા ?

પ્રતાપ૦—તેનાં ત્રણ વર્ગ છે. ૧ અણુવ્રત; ૨ શુશ્રુ વ્રત; અને ૩ શિક્ષાવ્રત.

કિશોર૦—અણુવ્રત એટલે શું ? એવા અણુવ્રતો કેટલા છે ? અને તે કયા કયા ?

પ્રતાપ૦—અણુવ્રત એટલે ત્યાગી મુનિ મહાત્માઓની અપેક્ષાએ નાનું વ્રત. મુનિ મહાત્માઓને દરેક વ્રતો નવકોટી, ઓગણપચાસ ભાંગા, અને બસોબાવન લેદે પાળવાનાં હોવાથી તેનાં તે વ્રતોને ‘મહાવ્રતો’ની ઉપમા આપી છે. ત્યારે શ્રાવક શ્રાવીકાને તે વ્રતો માત્ર છ કોટીએજ પાળવાનાં હોય છે. આવા અણુવ્રતો પાંચ છે. ૧ પ્રાણુતિપાત; ૨ મૃષાવાદ; ૩ અદત્તાદાન; ૪ મૈથુન; અને ૫ પરિગ્રહ.

કિશોર૦—પેલું અણુવ્રત શા માટે મુકયું છે ? તેમાં કેવાનાં પરચખાણુ કરેલા છે ? અને તેનાં પાંચ અતિચારોનાં ક્રમવાર શું શું નામો છે ?

પ્રતાપ૦—જીવહિંસાથી અલગ રહેવા માટે તે વ્રતની યોજના સૂત્રકારે કરેલી છે. સંસારનાં વ્યવહારની અંદર જરા પણ ખામી ન પડે, તેનાં માટે તે સૂત્રકારે બહુજ અગમચેતી વાપરી છે. પોતાનાં અને પોતાનાં સંબંધીયોનાં શરીરની અંદર વ્યાધી ઉપજાવે તેવા કરમીયા વિગેરે જીવો;

તથા જેણે પોતાનો અને પોતાનાં સંબંધીયોનો અપરાધ કરેલો છે તેવા જીવો. પણ તેમાં જ્ઞાન વગરનાં વિગતેંદ્રીય જીવોને ખાદ કરી તે ઉપરાંત ત્રસ જીવોને હણવાની બુદ્ધિ-એ હણવાનાં તેમાં પરચખાણ કરેલા છે. આમાં સુક્ષ્મ એકેંદ્રી જીવોને પણ હણવાની બંધી કરેલી છે. એ વ્રતનાં બંધે, વહે, છવિછીએ, અઘભારે, અને ભત્તપાણુવોછેએ; એમ અનુક્રમે પાંચ અતિચારો છે.

કિશોર૦—અસત્યથી નિવૃત્ત થવા માટેનાં વ્રતને કેવું વ્રત કહે છે? અને તે કેટલામું અણુવ્રત છે? તેમજ તે વ્રતમાં કેવા પ્રકારનું જીહું નહિં ખોલવા માટે ફરમાન છે? તથા તેનાં અતિચારો કેટલા અને કયા કયા છે?

પ્રતાપ૦—તેને ‘મૃષાવાદ’ કહે છે. આ બીજું અણુવ્રત છે. અને તે વર કન્યાનાં વેવીશાળ આદિ કાર્યોમાં; ગાય ભેંસ આદિ જાનવરનાં કાર્યોમાં; ઘર, હાટ, હવેલી આદિ જમીન વેચાણનાં કાર્યોમાં; પારકી થાપણે અનામત રાખવાનાં કાર્યોમાં; અને જેનાથી મહાન અનર્થ પેદા થતો હોય, તેવી ખોટી સાક્ષી પુરવાનાં કાર્યોમાં, ઇત્યાદિ જે જે કામોની અંદર મહાન અસમાધી ઉત્પન્ન થતી હોય, તે તે દરેક કામોની અંદર જીહું નહિં ખોલવા માટેનું ખાસ ફરમાન છે. આ વ્રતનાં પાંચ અતિચારો છે. અને તે સહસા-ભખાણે, રહસાભખાણે, સદારમંતભેએ, મોસોવએસે અને કુડલેહકરણે, એ તેનાં નામો છે.

કિશોર૦—ત્રીજું આણુંવત શા માટે છે? અને તેમાં કેવાની બાંધી કરેલી છે? તેમજ તે વતનું શું નામ છે?

પ્રતાપ૦—ચોરી નહિં કરવા માટે ત્રીજું વત છે. આ વતમાં ખાતર વિગેરે પાડીને, ગાંસડી પ્રમુખ છોડીને, તાળા ઉપર કોઈ ચાવી લાગુ પાડીને, અને પડી વસ્તુ પર ખોટી-રીતે માલોડીપણું સાખીત કરીને કોઈપણ વસ્તુ લેવાની બાંધી કરી છે. આ વતને ‘અદત્તાદાન વત’ કહે છે.

કિશોર૦—‘મેહુણ’ નામે ચોથા આણુંવતનાં કેટલાં ભાગો પાડી શકાય? અને તે કયા કયા? તેમજ તે તે ભાગોનાં ગર્ભ પ્રદેશમાં કેવા પ્રકારનો ગુઢ ભાવાર્થ રહેલો છે?

પ્રતાપ૦—તેનાં બે ભાગ પાડી શકાય. ૧ દેશથી; અને ૨ સર્વથી. સ્વ સ્ત્રી સિવાય અન્ય પુરૂષનાં સેવનથી અલગ રહેનાર પુરૂષ, અને સ્વપુરૂષ સિવાય અન્ય પુરૂષના સેવનથી અલગ રહેનાર સ્ત્રી; એવી રીતે જે પુરૂષ અને સ્ત્રી સંતોષનાં ઘરમાં પ્રવેશ કરી, ઉપર મુજબનાં પ્રત્યાખ્યાન કરે છે, તે દેશથી બ્રહ્મચર્ય વ્રતધારી છે એમ કહી શકાય. અને જે મુળથીજ વિષય સેવન પ્રત્યે ગ્લાની ધરાવી વિશુદ્ધ બ્રહ્મચર્ય પાળવાની પ્રતિજ્ઞાનું યથાર્થ પાલન કરે છે; તે સર્વથી બ્રહ્મચર્ય વ્રતધારી છે એમ કહી શકાય છે.

કિશોર૦—મીત્ર પ્રતાપસિંહ! આજકાલ તો જે પુરૂષ અગર સ્ત્રી દેશથી ચોથું વત ધારણ કરી વિશુદ્ધ ભાવે તેનું પ્રતિપાલન કરે છે, તેને પ્રજોત્પત્તિ થએ ઘેલી

હુનીઆ વગોવવામાં બાકી રાખતી નથી તેનું શું કારણ?

પ્રતાપ૦—એ ઘેલી હુનીઆ શાસ્ત્રનાં ગુઢ રહસ્યો જાણવા માટેની દરકાર કયારે કરે છે? એવા અકલનાં ઓથમીરો ‘શાસ્ત્ર’ ને ‘શસ્ત્ર’ બનાવી પોતાની મેળે પોતાનાં અત્માનેજ હણવાનું કાર્ય કરતા જણાય છે.

કિશોર૦—પાંચમાં અણુવ્રતમાં તેવા પ્રકારનાં પરિ-
ગ્રહની મર્યાદા માટે સૂચન થયેલું છે? તેમજ તેનાં અતિ-
ચારો કેટલા? અને તે કયા કયા છે?

પ્રતાપ૦—પુલ્લી અને ઢાંકેલી જમીનની, સોના અને
રૂપાની, મહોરખંધ નાણું અને સર્વ પ્રકારનાં ધાન્યની, નોકર
ચાકર અને ગાય ભેંસ પ્રમુખની અને ઘર વખરીની મર્યાદા
કરવા માટે કહેવામાં આવ્યું છે. તેનાં પાંચ અતિચારો છે.
અને તે ખેતવશ્ય પમ્માણાઇકમ્મે, હિરણ્યસોવન પમ્માણા-
ઇકમ્મે, ધન ધાન પમ્માણાઇકમ્મે દુપદ ચૌપદપમ્માણા-
ઇકમ્મે, અને કુવિય પમ્માણાઇકમ્મે એ તેનાં નામો છે.

કિશોર૦—ખંધુ પ્રતાપસિંહ! તમારું જ્ઞાન વિશાળ
છે. આજે મને અમુચ્ચ લાભ મળેલો છે. આપેલી તકલીફ
માટે હું આપની ક્ષમા ચાહું છું.

પ્રતાપ૦—ખંધુ! ક્ષમાની જરૂર નથી. મેં માત્ર મારી
ફરજ અદા કરી છે. લ્યો જયવીર.

કિશોર૦—જયવીર; ભાઈ! જયવીર.

ત્રણ પ્રકારનાં ગુણવ્રત.

છઠું વ્રત.

છઠું દિસિવ્રત—દિશાઓની મર્યાદા બાંધવાનું વ્રત. ઉર્ધ્વદિસીનું યથા પરિમાણ-પર્વતાદિ ઉંચે ચડવાની દિશાનું યથા શક્તિ મુજબ જે માપ બાંધેલું છે. અધોદિસીનું યથા પરિમાણ-ગુફા આદિ નીચે જવાની દિશાનું જે માપ બાંધેલું છે. તિરીયદિસીનું યથા પરિમાણ-વચ્ચલી જળ સ્થળ આદિ ચારે દિશાનું યથા શક્તિ જે માપ બાંધેલું છે. એ યથા પરિમાણ કીધું છે તે ઉપરાંત—એ પ્રમાણે હદ બાંધી છે તે ઉપરાંત. સર્ઈચ્છાએ કાયાએ જઈને—પોતાની મરજીથી કાયાએ કરીને. પાંચ આશ્રવ-પાંચ પાપ-કારી કાર્યો જેવા કે હિંસા, અસત્ય, ચોરી, મૈથુન અને પરિગ્રહ. અઢાર પાપ સ્થાનકે—અઢાર પ્રકારનાં પાપ સ્થાનકે. સેવવાનાં પરચખખાણુ—સેવવાની બાંધી—જાવ જીવાએ—જ્યાં સુધી આ કાયામાં જીવ રહે ત્યાં સુધી. દુવિહાં તિવીહેણુ—એ કરણ અને ત્રણ જોગે કરી. નકરેમિ નકારવેમિ—હું કંઈ નહિં; અને બીજા પાસે કરાવું નહીં. મણુસા, વચસા, કાયસા,—મન, વચન, કાયાએ કરી. એહવા છઠા દિસી વેરમણુ વ્રતનાં—એ પ્રમાણે બાંધેલી દિશાની હદ ઉપરાંત કોઈ દિશા તરફ જવાનું છોડી દેવાનાં

વ્રતનાં, પંચ અઘ્યારા-પાંચ અતિયાર છે. જાણિયલ્લા
 નક્ષત્રમાયરિયલ્લા-તે જાણી લેવા પરંતુ આદરવા નહિં.
 તંજહા તે આલોઉં-તે જેમ છે તે પ્રમાણે કહું છું. ઉર્દ્ધ-
 દિસીપન્મમાણાઘક્કમે-ઉંચી દિશાની મર્યાદાનું ઉલ્લંઘન કર્યું
 હોય. અધો દિસીપન્મમાણાઘક્કમે-નિચી દિશાની મર્યાદાનું
 ઉલ્લંઘન કર્યું હોય. તિરીય દિસીપન્મમાણાઘક્કમે-વચલી
 દિશાની મર્યાદાનું ઉલ્લંઘન કર્યું હોય. ખેતવુટ્ટી-એક દિશા
 ઘટાડીને બીજી દિશા વધારી હોય. સઘ અંતરધાએ-
 સંદેહ પડયા છતાં આગળ ચલાણું હોય. તસ્સ મિચ્છામી
 ડુક્કડં-તેનું ક્ષણ મને નિષ્કળ થાઓ.

સાતમું વ્રત.

સાતમું વ્રત ઉવલોગ-જે વસ્તુ એક વાર લોગવાય
 તેવી અન્ન વિગેરે. પરિભોગવિહં-વારંવાર લોગવાય તેવા વસ્ત્ર
 અલંકારો વિગેરે. પચ્ચખખાયમાણે-પ્રતિજ્ઞા કરતા થકા.
 ૧ ઉલ્લાણીયાવિહં-અંગ લુવાનાં વસ્ત્રની વિધી. ૨ દંતણુ-
 વિહં-દાતણુની મર્યાદા. ૩ ક્ષણવિહં-ક્ષણની મર્યાદા. ૪
 અભ્યંગણુવિહં-તેલાદિ શરીરે ચોપડવાની મર્યાદા. ૫ ઉવટ્ટણુ-
 વિહં-શરીરે મર્દન કરવાની મર્યાદા. ૬ મંજણુવિહં-નાવા-
 નાં પાણી વિગેરેની મર્યાદા. ૭ વથથવિહં-વસ્ત્ર વિગેરેની
 મર્યાદા. ૮ વિલેવાણુવિહં-સુખડ આદિ વિલેપણુ કરવાની

મર્યાદા. ૯ પુષ્કવિડં-કુલની મર્યાદા. ૧૦ આભરણવિડં-ઘરેણાં આદિ પહેરવાની મર્યાદા. ૧૧ ધુપવિડં-ધુપની મર્યાદા. ૧૨ પેજવિડં-પીવાની વસ્તુ વિગેરે ઔષધાદિકની મર્યાદા. ૧૩ ભખખણવિડં-સુખડી આદિ ખાવાની વસ્તુની મર્યાદા. ૧૪ ઉદનવિડં-ધાનની જાતીની મર્યાદા. ૧૫ સુપવિડં-કઠોળ આદિની મર્યાદા. ૧૬ વિગયવિડં-ઘી, ગોળ, સાકર, દુધ, દહીં, તેલ વિગેરે વિગયની મર્યાદા. ૧૭ સાકવિડં-લીલોતરી શાક વિગેરેની મર્યાદા. ૧૮ માહુરવિડં-ઝેવાની મર્યાદા. ૧૯ જમણવિડં-અમુક અમુક વખતે જમવાની મર્યાદા. ૨૦ પાણિવિડં-પાણીનાં તોલ તથા વખતની મર્યાદા. ૨૧ મુખવાસવિડં-સોપારી આદિ મુખવાસની મર્યાદા. ૨૨ વાહનીવિડં-પગરખા વિગેરેની મર્યાદા. ૨૩ વાહનવિડં-વાહનની મર્યાદા, ૨૪ શયાણવિડં-સુવા બેસવાનાં આસનની મર્યાદા. ૨૫ સચિત્તવિડં-સચેત વસ્તુની મર્યાદા. ૨૬ દ્રવ્યવિડં-અન્ય દ્રવ્ય વિગેરેની મર્યાદા. ઇત્યાદિકનું યથા પરિમાણ કીધું છે-ઉપરની વસ્તુ તથા તે સિવાયની અન્ય વસ્તુની જે મર્યાદા ખાંધી છે. તે ઉપરાંત ઉવભોગ-તે ઉપરાંત એક વખત ભોગવાય તેવી વસ્તુ. પરિભોગ-વારંવાર ભોગવી શકાય તેવી વસ્તુ. ભોગ નિમીત્તે ભોગવવાનાં પરચખખાણુ-ભોગવવાનાં આશય વડે ભોગવવાની બંધી. જાવજીવાએ-જ્યાં સુધી આ કાયામાં જીવ છે ત્યાં સુધી. એગવિડં તિવીહેણુ-એક કરણે અનેત્રણ

જોગે કરી. નકરેમિ-હું કંઈ નહિં. માણસા, વચસા,
 કાચસા—મન, વચન, કાચાએ કરીને. એહવા સાતમાં
 ઉવલોગ, પરિલોગ—એકવાર અને અનેકવાર લોગવાય તેવી
 વસ્તુ. દુવિદે—એ પ્રકાર. પન્નંતે—પ્રશ્ન્યા છે. તંજહા—
 તે જેમ છે તેમ કહું છું. લોચણાઉય—લોજન થકી. કર્મ-
 ઉય—કર્મ થકી. લોચણાઉય—લોજન થકી. સમણો વાસ-
 એણું—સાધુનાં પાસાનાં સેવનાર શ્રાવકને. પંચ અઈઆરા-
 પાંચ અતિચાર. જાણિયંવા નસમાયરિયંવા—જાણવા પણ
 આદરવા નહિં. તંજહા તે આલોઉં—તે જેમ છે તેમ કહું
 છું. ૧ સચિત્તાહારે—સચેત વસ્તુ હદ ઉપરાંત વાપરી
 હોય તે. ૨ સચિત્ત પડિખદાહારે—સચેતનાં સાથે જોઈન્ટ
 લિંખડાનાં ગુંદ વિગેરે વાપરેલા હોય. ૩ અપોલિયો સહી
 ભખખણુયા—જેમાં જીવનાં પ્રદેશ રહી ગયા હોય તેવી કાચી
 વસ્તુ ખાધેલી હોય. ૪ દુપોલિયો સહી ભખખણુયા—
 અડધું કાચું ને અડધું પાકું એવી ચીજ ભડથાં વિગેરે ખાધેલ
 હોય. ૫ તુચ્છો સહી ભખખણુયા—ખાવું થોડું ને નાખી
 દેવું ઝાઝું. એવી શેરડી, સિતાફળ ઇત્યાદિ વસ્તુ ખાધેલી
 હોય, કર્મભણું—વ્યાપારનાં. સમણોવાસએણું—શ્રાવકને.
 પન્નરસ કર્મદાણાઈ—પંદરે પ્રકારે કર્મ આવવાનાં સ્થળો.
 જાણિયંવા નસમાયરિયંવા—તે જાણી લેવા પરંતુ આદ-
 રવા નહિ. તંજહા તે આલોઉં—તે જેમ છે તેમ કહું છું.
 ૧ ઇંગાકરમે—ભુવારાદિ અગ્નિનો વ્યાપાર કરેલો હોય. ૨

વણકરમે-વનનાં ઝાડો વિગેરે કાપવાનો વેપાર કરેલો હોય.
 ૩ સાડીકરમે-અનેક વસ્તુ લેગી કરી તેનો સોડ કરવાનો
 વ્યાપાર કરેલો હોય. ૪ ભાડીકરમે-ઘર, હાટ, હવેલી વિગેરે
 ખાસ ભાડા નિમીત્તે નવા કરાવી તેનો ભાડા ખાવાનો વ્યા-
 પાર કરેલો હોય. ૫ ટ્રેડીકરમે-ઘરતીનાં પેટ ફેડવા વિગેરે-
 નો વ્યાપાર કરેલો હોય. ૬ દાંતવાણિજ્યે-હાથી દાંત વિગેરે-
 નો વ્યાપાર કરેલો હોય. ૭ કેસવાણિજ્યે-ચમરી ગાય
 આદિનાં વાળનો વ્યાપાર કરેલો હોય. ૮ રસવાણિજ્યે-
 તેલ, ઘી, આદિ રસનો વ્યાપાર કરેલો હોય. ૯ લાખખવા-
 ણિજ્યે-લાખ આદિ રંગવાનો વ્યાપાર કરેલો હોય. ૧૦
 તિસવાણિજ્યે-અક્ષિય, સોમલ, આદિ ઝેરી વસ્તુનો વ્યા-
 પાર કરેલો હોય. ૧૧ જાંતુ પિલાણુકરમે-ચંત્રાદિવડે કોઈ
 પણ વસ્તુ પીલવાનો વ્યાપાર કરેલો હોય. ૧૨ નીલચ્છણુ-
 કરમે-નાક, કાન આદિ અવયવો છેદવાનું કામ કરેલું હોય,
 દવગિગદાવણીયા-અનેક પ્રકારના દાવાનળો લગાડેલા હોય.
 ૧૪ સર દહ તલાગ પારસોસણીયા-સરોવર, દ્રહ, કુંડ,
 વાવ, કુવા, તળાવ વિગેરે ઉલેચાવ્યા હોય. ૧૫ અસર્ધજાણુ
 પોસણિયા-જેનાથી અનેક પ્રકારની અસઝાય ઉત્પન્ન થાય,
 તેવા હિંસક જનવરોને પાળી પોષી મોટા કરી તેને વેચ-
 વાનો વ્યાપાર કરેલો હોય. તરસ મિચ્છામી દુક્કડાં-તેનું
 ક્ષણ મને નિષ્કળ થાઓ.

આઠમું વ્રત.

આઠમું આણુંત્યા દંડનું વેરમણું—આત્મા અર્થ વિનાં દંડાય તેવા કાર્યોથી નિવર્તુ છું. ચઢિવહે આણુંત્યા-દંડે-તે ખાસ કરીને ચાર કારણે દંડાય છે. પત્રંતે તંજહા-તે જે પ્રકારે પ્રજ્ઞા છે તે પ્રકારે કહું છું. અવઝઝા-ણા ચરિય—આર્ત અને રૌદ્ર જેવા માઠા ધ્યાનો ધરવાથી. પમાયા ચરિય—અનેક પ્રકારનાં પ્રમાદોનું સેવન કરવાથી. હંસપ્પયાણું—હિંસાકારી શસ્ત્રો અન્યને આપેલા હોય. પાવકમ્મોવએસ—પાપ કર્મનો ઉપદેશ આપવાથી. એહવા આઠમાં અનર્થ દંડ સેવવાનાં પરચખખાણું—એ પ્રકારે આત્મા અર્થવિનાં જે દંડાય છે તેની હું બંધી કરું છું. જાવ જીવાએ—જ્યાંસુધી આ કાયામાં જીવ છે. ત્યાં સુધી. દુવિહં તિવીહેણું—બે કરણ અને ત્રણ જોગે કરી. નકરેમિ, નકારવેમિ—હું કરું નહિં, અને બીજા પાસે કરાવું નહિં. મણુસા, વયસા, કાયસા—મન, વચન, કાયાએ કરી. એહવા આઠમાં આણુંત્યા દંડ વેરમણુંવ્રતનાં—એમ આત્મા જે અર્થવિનાં દંડાય છે તે વ્રતનાં. પંચ અઠ્યારા—પાંચ અતિચાર. જાણિયવ્વા નસમાયરિયવ્વા—જાણુવા પરંતુ આદરવા નહિં. તંજહા તે આલોઉં—તે જેમ છે તેમ કહું છું. કંદપ્પે—કામોત્તજક શૃંગારિક વાતો વિનોદ કરેલ હોય. કુકુઠએ—વિચિત્ર ભયાનક ચેષ્ટાઓ કરી અન્યને ભય પમાડેલ હોય. મોહરીએ—મોઢે મીઠું બોલી પાછળથી ગેરવર્તણુક

ચલાવી હોય તેમજ મોઢામાંથી 'મમા' 'ચચા' વિગેરેની ખરાબ લાખાનો ઉપયોગ કરેલો હોય. સંબુત્તાહિગરણે-જેનાથી અસઝાય-અસમાધી ઉત્પન્ન થાય એવા ઘણાં હથી-યારો ભેગા કરેલા હોય. ઉવભોગ પરિભોગ અર્ધરત્તે-એકવાર અને વારંવાર ભોગવાય તેવી વસ્તુનાં સંગ્રહ માટે અને ભોગવવા માટે અતિ તીવ્ર અભિલાષા રાખેલી હોય. તસ્મિં મિચ્છામિ દુક્કડં-તેનું ક્ષણ મને નિષ્કળ થાઓ.

ત્રણ ગુણવ્રત વિષેનો સંવાદ નં. ૪

વિવેકચંદ્ર—પ્રિય બંધુ ધર્મચંદ્ર ! આજે અષ્ટમિનો પવિત્ર દિવસ છે, સત્ પુરૂષની વાણીનો અલભ્ય લાભ આજે આપણે જતો કરવો, એ તો હીક નહિં. કેમ ઉપાશ્રયે જશું ? તમારી શી ઇચ્છા છે ?

ધર્મચંદ્ર—બંધુ વિવેકચંદ્ર ! તમારી સહૃદયતા માટે મને મોટું માન છે. ત્રણ ગુણ વ્રત વિષેની યોગ્ય માહેતી આપની પાસેથી મેળવવા માટે, આજે મેં નકી કરેલ છે. તો જરા ટુંકાણમાં તે વિષય ચર્ચિ, તે લાભ લેવા માટે જરૂર આપણે ઉપાશ્રયે જશું. કેમ ખરૂં કે નહીં ?

વિવેક૦—ખરાખર છે. જ્ઞાનચર્યોની સાથે સત્ પુરૂષની વાણીનો લાભ, એ તો એક અલભ્ય વસ્તુ ગણી શકાય. કહો ત્યારે, તે સંબંધમાં તમારો પ્રથમ પ્રશ્ન કેવા પ્રકારનો છે ?

ધર્મં—ગુણવત એટલે શું? અને તેવા કેટલા ગુણ વ્રતનો ધીજી વર્ગમાં સમાવેશ થાય છે? તેમજ તેનાં શું શું નામો છે?

વિવેકં—પાંચ અણુવ્રતમાં જે આગાર રાખેલ છે; તે કાંઈ આખા લોકમાં રાખવાની જરૂર નથી. અમુક ક્ષેત્રમાં જ તે આગાર રાખે; અને તે ઉપરાંતના ક્ષેત્રમાં સર્વ પ્રકારે બંધ કરે તો કાંઈ વહેવાર અટકે નહીં. આમ પાંચ અણુવ્રતમાં જે આગાર રહેલા છે, તે યુરાય જવાથી આત્માને ગુણ થાય. માટે તેને ગુણ વ્રત કહેવામાં આવે છે. આવા ગુણ વ્રતોની સંખ્યા ત્રણની છે. ૧ દિસીવ્રત; ૨ ઉવલ્લોગ પરિલોગ વ્રત; અને ૩ અણુત્યાદંડ વ્રત. એ તેનાં નામો છે.

ધર્મં—દિસી વ્રત એટલે શું? અને તેમાં કરણ કેટલીનો યોગ કેવા પ્રકારનો છે? તેમજ તે વ્રતનાં અતિચાર પણ કેટલા છે?

વિવેકં—દસે દીશામાંથી આવતો આશ્રવ રોકવા માટે, તે દિશાઓનાં માપને સંકોચી લઈ, સંવર સ્થિતીમાં આવવા માટે મર્યાદાશીલ બનવું; તેનું નામ દિસીવ્રત. તેમાં બે કરણ અને ત્રણ જોગનો સમાવેશ થાય છે. તેમજ તે વ્રતનાં પાંચ અતિચારો છે.

ધર્મં—દીશાઓની મર્યાદા બાંધવાનું શું કારણ?

વિવેક૦—પૂર્વ ભવાંતરોને વિષે કરેલા અશુભ કર્મ, તથા મુકેલા અશુભ સાધનોથી ચાલી આવતી ‘રાવઈ’ને અટકાવવા માટે.

ધર્મ૦—એકવાર અને અનેકવાર લોગવી શકાય તેવી ચીજોની મર્યાદા બાંધવા માટે, જે ‘ઉવલોગ, પરિલોગ વ્રત’માં બતાવવામાં આવેલ છે તેનું શું કારણ ?

વિવેક૦—મનુષ્ય તૃણાના સંસર્ગને લઈ, અનીતિ-મય જીવન ગુજારવા તરફ લક્ષ રાખી, કર્મ બંધનનાં કારણભૂત બને છે. માટે તેવા જીવોને કંઈક સમતાનાં ધરમાં પ્રવેશ કરવા માટે તે વ્રત અતિ ઉપયોગી છે.

ધર્મ૦—તે વ્રતનાં મુળ ભેદ કેટલા છે ? અને તે કયા કયા ?

વિવેક૦—તેનાં બે ભેદ છે. ૧ લોજન પાનાદિ; ૨ કમ્મ એટલે વ્યાપારાદિનો.

ધર્મ૦—લોજનાદિ નામે પહેલા ભેદના કેટલા અતિ-ચારો છે અને તે કયા કયા ?

વિવેક૦—તેનાં પાંચ અતિચારો છે. ૧ સચિત્તાહારે; ૨ સચિત્ત પડી બદ્ધાહારે; ૩ અપોલીયો સહી ભખખણ્યા, ૪ દુપોલીયો સહી ભખખણ્યા; અને ૫ તુચ્છો સહી ભખખણ્યા; એ તેનાં નામો છે.

ધર્મ૦—‘ઈંગાલકમ્મે’થી અસઈજણ પોસણીયા’ સુધીનાં જે પંદર અતિચારો છે; તે અતિચારો કેનાં છે ?

વિવેક૦—તે ઠમોદાન એટલે વ્યાપારાદિ નામે બીજા લેહનાં છે.

ધર્મ૦—અણુત્યાદંડ વ્રત નામે ત્રીજા ગુણવ્રતમાં આત્મા અમથો અમથો દંડાય છે એમ કહ્યું, એટલે શું સમજવું?

વિવેક—કારણ વિનાં હાસ્ય, ઠઠા, મરકરી વડે અસત્ય તથા મિશ્ર ભાવાનો ઉપયોગ કરવાથી, કેટલીક અસમાધી-મય પ્રવૃત્તિનો ઉદય થાય છે. આથી આત્માની સાથે કર્મનો બંધ પડે છે. કહો! આના જેવું ખરાબ કામ બીજું કયું હોઈ શકે?

ધર્મ૦—ત્રણે ગુણ વ્રતમાં કરણ કોટીનો યોગ કેવા પ્રકારે છે?

વિવેક૦—દ્વિસીવ્રતમાં બે કરણ ને ત્રણ ભોગ; ઉવ-ભોગ પરિભોગ વ્રતમાં એક કરણ ને ત્રણ ભોગ; અને અણુ-ત્યાદંડ વ્રતમાં બે કરણ ને ત્રણ ભોગ રહેલા છે. એટલે દ્વિસીવ્રત, અને અણુત્યાદંડ વ્રત છ કોટીએ છે, અને ઉવ-ભોગ પરિભોગ વ્રત ત્રણ કોટીએ છે.

ધર્મ૦—સ્નેહીબંધુ વિવેકચંદ્ર! તત્ત્વજ્ઞાનનું ઉંડું રહસ્ય સમજવા માટે હજી ઘણાં પ્રશ્નો બાકી રહે છે; પરંતુ હવે અવકાશે વાત ચાલો! ઉપાશ્રયે જઈ હવે આપણે સત્ પુરૂષનાં દર્શન કરી તેની અમૂલ્ય વાણીનો અલભ્ય લાભ ઠાવીએ. બંધુ! તમારી માયાળુ પ્રકૃતિ માટે હું તમારો ઉપકાર માનું છું.

વિવેક—વાહ વાહ!!! ઠીક યાદી આપી. સ્નેહી બંધુ ધર્મચંદ્ર! જ્ઞાનચર્યાની ધુનમાં હું તો તે વાત વિસરી ગયો હતો. ચાલો સત્વર જઈએ. આપે મારો જે ઉપકાર માન્યો તે અસ્થાને છે. કેમકે તત્ત્વજ્ઞાનમાં સમભાગી ઉભય પાત્રો વચ્ચે, કોણે કોનો ઉપકાર માનવો એ પ્રશ્ન અતિ ગંભીર છે. છતાં તમારી સહૃદયતા માટે મને મોટું માન છે. લ્યો જયજીનેન્દ્ર.

ધર્મ—જયજીનેન્દ્ર; ભાઈ! જયજીનેન્દ્ર.

~~—૩૬૬—~~

ચાર શિક્ષા વ્રત.

નવમું શિક્ષા વ્રત.

નવમું સામાયિક વ્રત—સમતા રૂપિ સામાયિક વ્રત. સાવજજ જોગનું વેરમાણું—આશ્રવકારી ઘટનાથી નિવર્તું છું. જાવનિયમ—જ્યાં સુધી નિયમની મર્યાદા કરી છે ત્યાં સુધી. પજજીવાસામિ—સંવરમય ઘટનાને સેવું છું. દુષ્ટિડું, તિવિ-હેણું—એ કરણ અને ત્રણ જોગે કરી. નકરેમિ નકારવેમી—હું આશ્રવ સેવું નહીં; અને જીજ પાસે સેવરાવું નહીં. માણસા, વયસા કાયસા—મન, વચન, અને કાયાએ કરી. એવી મારી સદહણાં પડપણાં સામાયિકનો અવસર આપ્યો છે અને સામાયિક કર્યું છે; ફરી જ્યારે સામાયિકનો અવસર આવે અને સામાયિક કરું તે વારે ફરસનાએ

કરી શુદ્ધ હોજો. એકવા નવમાં સામાયિક તતનાં
પાંચ અઘઆરા-પાંચ અતિચાર. જાણિયવ્વા, નસમાય-
રિયવ્વા-જાણવા પણ આદરવા નહિં. તંજહા. તે આલોઉ
-તે જેમ છે તેમ કહું છું. મણુદુપ્પણીહાણે-મન માઠી
રીતે પ્રવર્તાવેલું હોય. વયદુપ્પણીહાણે-વચન માઠી
રીતે પ્રવર્તાવેલું હોય. કાયદુપ્પણીહાણે-કાયા માઠી
રીતે પ્રવર્તાવેલી હોય. સામાઈયસ્સ સઘ અકરણીયાએ-
સામાયિક કયું છે છતાં તે ખરાખર કયું કે નથી કયું તેની
ખબર ન રહી હોય. સામાઈયસ્સ આણુવકિયસ્સ સઘ
કરણીયાએ-કરેલું સામાયિક પુરૂં થયા વિનાં પાળ્યું હોય.
તસ્સ મિચ્છામી દુક્કડં-તેનું ક્ષણ મને નિષ્ક્રમ થાઓ.

દસમું વ્રત.

દસમું દેસાવગાસિક વ્રત-દિશાઓની મર્યાદાઓને
સંકોચવાનું વ્રત. દિનવ્રતે પ્રભાત થકી પ્રારંભીને-દિવસ
ઉગતાની સાથે સવારથી શરૂ કરીને. પૂર્વાદિક છ દિશે
જેટલી ભૂમિકા મોકળી રાખી છે-પૂર્વ, પશ્ચિમ, ઉત્તર,
દક્ષિણ, ઉંચી, અને નીચી એ છ દિશાએ જેટલી ઘરતીની
મર્યાદા બાંધી છે. તે ઉપરાંત સઘચ્છાએ કાયાએ જઈ-
ને-તે ઉપરાંત મારી પોતાની ઈચ્છાએ કાયાએ કરીને. પાંચ
આશ્રવ સેવવાનાં પચ્ચખખાણુ-હિંસા, ચોરી, શુઠ,

મથુન, અને પરિશ્વહ એ પાંચે આશ્રવ સેવવાની બંધી. જીવ
અહોરત્ત—એક દિવસ ને એક રાત સુધી. દુવિહં તિવી-
હેણું—એ કરણ અને ત્રણ જોગે કરીને. નકરેમિ નકાર-
વેમી—હું પાપ કંઈ નહિં અને જીજ પાસે કરાવું નહીં.
મણુસા, વયસા, કાયસા,—મન, વચન, અને કાયાએ કરી.
જેટલી ભુમીકા મોકળી રાખી છે તે માંડી જે
દ્રવ્યાદિકની મર્યાદા કીધી છે—છુટ રાખેલી ધરતીમાં
પણ અમુક અમુક દ્રવ્યાદિકની મર્યાદા જેં મેં કરી છે. તે
ઉપરાંત ઉપલોગ, પરિલોગ, લોગ નિમીસ્તે લોગ-
વવાનાં પચ્ચખખાણુ—તે ઉપરાંત એકવાર લોગવાય અને
વારંવાર લોગવાય તેવી દરેક વસ્તુઓ લોગની ઈચ્છાએ
લોગવવાની બંધી. જીવ અહોરત્ત—એક દિવસ ને એક રાત
સુધી. એગવિહં તિવીહેણું—એક કરણે અને ત્રણ જોગે
કરી. નકરેમી—હું કંઈ નહિં. મણુસા, વયસા, કાયસા,
—મન, વચન, અને કાયાએ કરી. એહવા દસમાં દેસા-
વગાસિકે વ્રતનાં પંચ અઈઆરા—પાંચ અતિચાર,
જાણિયંવા, નસમાયરિયંવા—જાણવા; પરંતુ આદરવા
નહિં. તંજહા તે આલોઉં—તે જેમ છે તેમ કહું છું.
આણુવણુ પઉગે—જે હઠની મર્યાદા કરી છે તે હઠની
બહારથી વસ્તુ મંગાવી ઉપયોગ કર્યો હોય. પેસવણુ પઉગે
—કરેલી મર્યાદા ઉપરાંતની હઠમાંથી નોકર ચાકર આદિ
માર્ફત કાંઇ ચીજ મંગાવવા માટે પ્રયોગ કરેલ હોય.

સદાણું વાએ-સાદથી બીજને સમજાવી મર્યાદા કરેલ હદ ઉપરાંતથી મગાવવાને પ્રયોગ કરેલ હોય. રૂવાણું વાએ-પોતાનું રૂપ દેખાડી મર્યાદા બહારથી મગાવવા માટે પ્રવૃત્તિ સેવેલ હોય. બહિયા પોગ્ગલ પખખવે-બહાર કાંકરો પ્રમુખ નાખીને કરેલ હદ ઉપરાંતની જગ્યાએથી કાંઇ પણ મંગાવેલ હોય. તસ્સ મિચ્છામી દુક્કડ-તેનું ક્ષણ મને નિષ્કળ થાઓ.

અગિયારમું વ્રત.

અગિયારમું પૌષધ વ્રત—ધર્મકરણીથી આત્માને પૌષવાનું વ્રત. અસ્રણું—અન્ન વિગેરે. પાણું—પાણી વિગેરે. ખાઈમં—મેવો, સુખડી વિગેરે. સાઈમંનાં—મુખ-વાસ વિગેરે. પરચખખાણું—બંધી. અબ્રહ્મનાં પરચખખાણું—મૈથુન સેવનની બંધી. મણિ મુવણુંનાં પરચખખાણું—મણી સોના વિ. આભુષણની બંધી, માલાવન્નગ વિલેવણુંનાં પરચખખાણું—કુલની માળા અને વિલેપનની બંધી. સ્થથ મુસલાદિક સાવજળેગનાં પરચખખાણું—અનેક જાતનાં શસ્ત્રા, સાંમેલાદિ વિગેરે પાપકારી અધી-કરણોની બંધી. જાવઅહોરત્ત—એક દિવસ ને એક રાત્રિ સુધી. પજ્જુવાસામિ—પૌષધવ્રતમાં એ પ્રમાણે આચરવું. દુવિહં, તિવિહેણું—બે કરણ અને ત્રણ જોગે કરી. નકરેમ્મિ

નકારવેમિ—હું પોતે પાપકારી ઘટનાં સેવું નહીં, અને
 બીજા પાસે સેવરાવું નહિ. મણુસા, વચસા, કાચસા—
 મન, વચન, અને કાયાએ કરીને. એકવી સદહણ પડ-
 પણાં પોષધનો અવસર આવે ને પોષધ કરીએ તે
 વારે ફર્સનાએ કરી શુદ્ધ હોજે—તે વખતે શક્તિ મુજબ
 શુદ્ધ હોજે. એકવા અગિયારમાં પરિપૂર્ણ પોષધ
 વ્રતનાં—પ્રતિપૂર્ણ સંવર લાવે આત્માને પોષવાનાં વ્રતનાં.
 પંચઅધ્યારા—પાંચ અતિયાર. જાણિયવ્વા, નસમાય-
 રિયવ્વા—જાણવા પરંતુ આદરવા નહિ. તંજડા, તે આલોડ—
 તે જેમ છે તેમ કહું છું. અપડિલોદીયં, દુપડિલોદીયં,
 સેજ સંથારએ—પોષધ વ્રતમાં સેજ, પાટ, પથારી વિગેરે
 પડીલેહી ન હોય યાતો માઠી રીતે પડીલેહી હોય.
 અપમજિયં, દુપમજિયં, સેજ સંથારએ—સેજ, પાટ,
 પથારી વિ. પોંજેલ હોય, અને પોંજેલ હોય તો માઠી રીતે
 પોંજેલ હોય. અપડિલોદીયં, દુપડિલોદીયં, ઉચ્ચાર
 પાસવણ ભૂમિ—દિશાએ જવાની અથવા માતર કરવાની
 અને પરઠવાની જગ્યાનું પડિલેહણ કીધું ન હોય; અને કીધું
 હોય તો માઠી રીતે કીધું હોય. અપમજિયં દુપમજિયં
 ઉચ્ચાર પાસવણ ભૂમિ—દિશાએ જવાની અથવા માતર
 કરવાની અને પરઠવાની જગ્યા પોંજ ન હોય અને પોંજ
 હોય તો માઠી રીતે પોંજ હોય. પોસ હસ્સ સસ્મં-
 આણાણું પાલાણુયા—જે વખતે પોષધ વ્રતની શરૂઆત

કરેલી હોય તે વખત પહેલાં પ્રમાદ દશાને વશ થઈ પોષધ વ્રત પાળી લીધું હોય. તરસ મિચ્છામી દુક્કડ—તેનું અશુભ ફળ મને નિષ્ફળ થાઓ.

બારમું વ્રત.

બારમું અતીથિ સંવિભાગ વ્રત—જેના માટે કોઈ પણ જાતની તીથિ નિર્માણ થઈ નથી, એવા સાધુ આર્યાજીને પોતાનાં માટે નિયજ્ઞવેલ વસ્તુમાંથી નિર્દોષ ચીજ આપવા માટે, ભાગ કરવા રૂપિ વ્રત. સમણે નિગ્ગથે—જે સાધુ આર્યાજી ધન રહિત છે તેને. ફાસુ એસણીજજેણું—અચેત અને નિર્દોષ વસ્તુ જેમકે. અસણું, પાણું, ખાઈમં, સાઈમં—અન્ન, પાણી, સુખડી, સુખવાસ વિગેરે. વથથ, પડિગગડ, કંબલ—વસ્ત્ર, પાત્રા, કાંબળી પાયપુ-ચછણેણું—રજોહરણાદિ. પાઢીયાઈ—અને આપીને પાછી લેવાય તેવી વસ્તુ. પીઢ, ફલગ, એજસંથારએણું—ખાજેઠં, પાટ, પાટલા, સેજ આદિ સ્થાન તેમજ તરણાદિકની પથારીના સંથારો. ઉસાડ, લેસજજેણું—એક વસ્તુનું અને અનેક વસ્તુનું લેણું કરેલ ઔષધ. પડિલાલેમાણે વિહરામિ—સાધ સાધવીને ભાવ થકી આપવા માટે વિચરે. એડવી સદહંગાં પરપણાં સાધ સાધવીની જોગવાઈ મળે અને આહારાદિક વહોરાવીએ તે વારે ફર્સનાએ કરી શુદ્ધ હોજે—કાયાએ કરી નિર્દોષ હોજે. એડવા બારમાં અતીથિ સંવિભાગ વ્રતનાં પંચ અધ્યારા—એવા અતી-

થિને અપહ્ન કરવા માટે ભાગ કરવા રૂપી વતનાં પાંચ અતિચાર. જાણિયળ્લા, નસમાયરિયળ્લા-જાણવા પરંતુ આદરવા નહિં. તજહા, તે આલોઉં-તે જેમ છે તેમ કહું છું. સચિત્તનિખખેવણિયા-સચેત્ત સાથે અચેત્ત રાખેલ હોય. સચિત્ત પેહણિયા-અચેત સાથે સચેત રાખ્યું હોય. કાલાઈકમ્મે-કાળનાં સંસર્ગને લઈ જે અહાર ખગડી ગયો હોય તે આપેલ હોય. પરોવએસે-પોતે સુજતો હોવા છતાં ખીજને વહોરાવવા માટે હુકમ કરેલ હોય, મચ્છરિયાએ-દાન આપીને અહંકાર કરેલ હોય. તસ્સ મિચ્છામી-હુકુંડ-તેનું કળ મને નિષ્કળ થાઓ.

ચાર શિક્ષાત્રત વિષેનો સંવાદ.-નં. ૫.

દિલીપકુમાર—પ્રિય બંધુ વસંતકુમાર ! આપણી ‘વીરશાળા’માં ગઈકાલે દરેક વિદ્યાર્થીઓનાં હૃદય પ્રદેશ પર, વીરત્વ શક્તિનું યોગ્ય સિંચન કરવામાં આળ્યું હતું. તમે આવો અલભ્ય લાભ મેળવવા માટે બેનસીબ રહ્યા. કેમ ખરૂં કે નહીં ?

વસંતકુમાર—સ્નેહી બંધુ દિલીપકુમાર ! તમારી વાત સાચી છે. અનિવાર્ય સંજોગોને લઈ તેમ બની ગયું; જેને માટે દિલગીર છું. નાના બાળકો એ વીરનું ‘પ્રતિબીંબ’ છે. વીરનો તત્વજ્ઞાન રૂપી વારસો સાચવી રાખવા સારૂ એ બાળકોને પોતાની વીરત્વ શક્તિનું ભાન થવા માટે, જે

વીર શિક્ષકનાં હાથ નીચે યોગ્ય તાત્ત્વીય આપવામાં આવે, તો જરૂર લવિષ્યમાં તે પણ સાચા વીરો બની, સમસ્ત વિશ્વનું કલ્યાણ સાધી શકે.

દિલીપ૦—સત્ય છે. સદ્ભાગ્યે આપણી શાળામાં એક વીર શિક્ષકની નિમણૂક કરવામાં આવી છે. એ આનંદનો વિષય છે. આદર્શ શિક્ષકોની આદર્શતાનો ભંગ કરનાર એ આપણી હાલની પ્રણાલિકા છે. જ્યાં સુધી તેવીજ પ્રણાલિકા ચાલુ રહેશે, ત્યાં સુધી તેવા આદર્શ શિક્ષકોની ખોટ આપણે હંમેશને માટે ભોગવવી પડશે, એ દેખીતું છે.

વસંત૦—ભાડુતી શિક્ષકો ‘ભાડુતી’ પ્રમાણે કામ કરી શકે. તેની પાસેથી ‘માલીકી’ પણની ભાવનાનો આદર્શ ઝીલવા માટે કોઈપણ જાતનો પ્રયત્ન કરવો, એ આકાશ કુસુમવત છે. જ્યારથી જ્ઞાનનું આવી રીતે વેચાણ થયું છે, ત્યારથી આપણો સમાજ હતપ્રાણ બન્યો છે. જ્યાં જ્ઞાનનું વેચાણ છે, ત્યાં જ્ઞાનનું ખુન છે. પણ બંધુ ! હવે તે વાત આ સ્થળે પડતી મુકી, આપણે આપણી જ્ઞાન ચર્ચા જરા આગળ લંબાવીશું ?

દિલીપ૦—ઘણીજ ખુશીથી. શિક્ષાવત નામે ત્રીજા વર્ગ સબંધી ચર્ચા કરવાનું જ્યારથી આપણે મુલતવી રાખેલ છે, ત્યારથી એ વિષય આગળ ચર્ચવા માટે હું તમારું ધ્યાન ખેંચું છું. કહો તે સબંધમાં તમારો પ્રથમ પ્રશ્ન શું છે ?

વસંત૦—શિક્ષાવ્રત એટલે શું ? અને ધાર્મિક કાર્યોમાં તે કેવા પ્રકારની મદદ કરે છે ? અને તે વ્રતોની સંખ્યા કેટલી તેમજ કઇ કઇ છે ?

દિલીપ૦—શિક્ષા એટલે શિખામણ; અને વ્રત એટલે વર્તવું. શિખામણ પ્રમાણે વર્તવું તેનું નામ શિક્ષાવ્રત. આણુંવ્રત અને ગુણવ્રતમાં પ્રવેશ કર્યા પછી, તેની પુષ્ટિ માટે શિક્ષાવ્રતની યોગ્ય માહેતી મેળવી લેવી, એ ખાસ જરૂરનું છે. આથી દરેક ધાર્મિક ક્રિયા સરળ થઇ પડે છે. પરિણામ એ આવે છે કે, ખરો કૃષ્ણણિક માર્ગ સત્વર આપણને પ્રાપ્ત થઇ શકે છે. આ વ્રતોની સંખ્યા ચારની છે. ૧ સામાયિક; ૨ દેશાવગાસિક; ૩ પૌષધ; અને ૪ અતીથિ સંવીભાગ વ્રત. એ તેનાં નામો છે.

વસંત૦—એ ચાર વ્રતો શા માટે મુકવામાં આવ્યા છે ? અને તે દરેક વ્રતોનાં પ્રથક્ પ્રથક્ કેટલા અતિચારો છે ?

દિલીપ૦—સમભાવમાં આવવા માટે સામાયિકવ્રત; અગાઉ કરેલ દિશાની મર્યાદાને સંકેતરૂપ માટે દેશાવગાસિક વ્રત; ધાર્મિક સંવરમય ક્રિયાથી આત્માને પોષવા માટે પૌષધવ્રત; અને સાધુ આર્યોને નિહોષ અહારાદિક વહોરાવવા માટે અતીથિ સંવીભાગ વ્રત મુકવામાં આવેલ છે.

વસંત૦—સમભાવમાં આવવાથી આત્માને શું ફાયદો થાય ?

દિલીપ૦—વિષમ ભાવનો અસ્ત થાય. આથી ચોમેર શાંતિનું સામ્રાજ્ય સ્થપાઈ આપસ આપસમાં ઐક્યતાનો પ્રાદુર્ભાવ થવા પામે.

વસંત૦—છઠા વ્રતથી બાંધેલું દિશાઓનું પ્રમાણ પુનઃ તેમાંથી પણ સંકેતવાનું શું કારણ હશે ?

દિલીપ૦—બાંધેલ મર્યાદિત ધરતીની પણ સ્વર્ગ તો ચાલીજ આવે છે. માટે તે મર્યાદિત ધરતીને પણ ઉપયોગ રાખી પુનઃ પુનઃ જો સંકેતવામાં આવે તો ચાલી આવતી સ્વર્ગ પણ તેનાં પ્રમાણમાં જરૂર ઓછી થવા પામે.

વસંત૦—ધાર્મિક ક્રિયાથી આત્માને પોષવા માટેનાં પૌષ્ઠ વ્રતની વળી શી જરૂર છે ?

દિલીપ૦—કર્મ સહિત આત્મા સંસારનાં માયાવિ બંધનોમાં જકડાય રાહી; નિરંતર આશ્રવમાં તે ખુંચી રહ્યો છે. તેમાંથી વિરક્ત બની મુક્ત દશાની આછી ઝાંખી નિહાળવા માટે સંવર ભાવથી પોષવા સાડ આત્માને પૌષ્ઠવ્રતની ખાસ જરૂર છે.

વસંત૦—પ્રતિપૂર્ણ પૌષ્ઠવ્રત માટે કેટલો સમય જોઈએ ? અને તે પૌષ્ઠવ્રતમાં પ્રાયઃ કરીને કેવા પ્રકારનાં ત્યાગની જરૂર છે ?

દિલીપ૦—પ્રતિપૂર્ણ પૌષ્ઠ વ્રત માટે, પ્રાતઃકાળમાં સૂર્યોદયથી માંડીને બીજા દિવસનાં સૂર્યોદય સુધીનો સમય

—બરાબર ચોવિસ કલાકનો સમય તેનાં માટે જોઈએ. અને તેમાં ચારે પ્રકારનો અહાર ને અહાર પાપ સ્થાનકનો ત્યાગ કરી, બધો વખત એક જ રથળે ધર્મ ધ્યાનમાં ગુજારવો પડે છે. જરા પણ આશ્રવકારી ઘટનાંની પોલ ત્યાં ચાલ શકે નહિં.

વસંત૦—અતીથિ સંવિભાગ વ્રત એટલે શું ?

દિલીપ૦—સંસારનાં માયાવિ બંધનોથી છુટવા માટે જોણે સાધુ વ્રત અંગિકાર કરેલ છે; એવા આત્માર્થિ ત્યાગ મુનિરાજોને પણ દેહ પોષણની તો જરૂર પડે છે. આવ ત્યાગીઓ, નિર્મોણ નહિં કરેલ તીથિને વિષે અચાનક આપણે ત્યાં અહારાદિક માટે આવી ચડે તો, પ્રેમપુર્વક વિનય અને સહયતાની સાથે, નિર્દોષ અને કલ્પતિ વરુ આપણી શક્તિનાં પ્રમાણમાં તેઓશ્રીને અર્પણ કરી કૃતાચ્ચર્યું. તેનું નામ અતીથિ સંવિભાગ વ્રત. વખતે તેવો સમય ન પણ આવે તો પણ તેના માટે તેવા પ્રકારની ઉચ્ચ ભાવનાં અહરનિશ ભાવ્યા કરવી.

વસંત૦—બાર વ્રતનાં ૭૫ અતિચારો એ કેવા અતિચારો ગણી શકાય ?

દિલીપ૦—ચારીત્રનાં.

વસંત૦—સ્નેહી બંધુ દિલીપકુમાર ! આજે આપન સમાગમથી, અને સદુપદેશથી મને ઘણો જ આનંદ થયે

આપનો કિમતી ટાઈમ રોકી આપને જે તકલીફ આપવામાં આપી છે તે દરજુબર કરશે.

દિલીપ૦—પ્રિય આત્મજંધુ વસંતકુમાર ! કંઈ ફિકર નહિં. આવા શુભ કાર્યમાં વખતનો સફળ્ય થયો, એ જ મારા માટે એક આનંદનો વિષય છે. દયો જયજીનેન્દ્ર.

વસંત૦—જયજીનેન્દ્ર; ભાઈ ! જયજીનેન્દ્ર.

સંથારાનો પાઠ.

અપછિમ મારણુતિય-પંડિત મરણને અંતે બીજું કંઈ કામ કરવું રહ્યું નથી. સલોહણુ-આત્માને પાષ કર્મથી દુર કરવા માટે અનસન કરવું. પોષધશાળા પુ'જીને-સંથારો કરવાની જગ્યા ચતનાંપૂર્વક સાફ કરીને. ઉચ્ચાર પાસવાણુ ભૂમિકા પડિલોહીને-ઝાડો અને પેસાળ કરવાની જગ્યા નજરે જોઈ તપાસીને. ગમણુ ગમણુ પડિક્કમીને-જતા આવતાં કોઈ જીવ ચંપાણુ હોય તેનું પ્રાયશ્ચિત લઈને. દહાદિક સંથારો સંથરીને-ડાભ વિગેરે તરણાની પથારી પાથરીને. દહાદિક સંથારો દુરહિને-તેવી પથારી ઉપર બેસીને. પૂર્વ તથા ઉત્તર દિશી પદ્ય-કાદિક આસને બેસીને-પૂર્વ તથા ઉત્તર દિશાએ પલોંઠી-વાળીને યાતો શક્તિ મુજબ આસન લગાવી બેસીને. કરચલ સંપગ્ગહીય-બે હાથ છોડીને. શિરસાવત્તય-માથાને આવ-

તં ન દઇ. મથ્યએ અંજલી કદુ-માથે બે હાથ જોડેલા રાખી. એવં વયાસી-વચનથી બોલીને. નમોઽથુણું, અરિહંતાણું-નમસ્કાર હોજો અરિહંત દેવને. ભગવંતાણું-શ્રી ભગવંતજીને. જાવ સંપતાણું-એમ આપું નમોઽથુણું કહીને. એમ અનંતા સિદ્ધને નમસ્કાર કરીને-એવી રીતે અનંતા સિદ્ધ થએલા આત્માઓને નમીને. વર્તમાન પોતાનાં ધર્મગુરૂ ધર્માચાર્યને નમસ્કાર કરીને-હાલમાં વિદ્યમાન પોતાનાં ધર્મગુરૂ તેમજ ધર્માચાર્યને નમીને. પુર્વે જે વ્રત આદર્યા છે તે-અગાઉ જે વ્રત ધારણ કરેલ છે તે. આળોઇ, પડિક્કમિ, નિંદી, નિસદ્ધ થઇને-સંભાળીને તેનું પ્રાયશ્ચિત લઇ, આત્માની સાક્ષીએ તેનાં અશુભ ફળને નિંદી શલ્યરહીત થઇને. સંઘં પાણુઈવાયં પરચ-ખખામિ-સર્વપ્રકારે જીવહિંસાની બંધી કરીને. સંઘં સુ-સાવાયં પરચખખામિ-સર્વ પ્રકારે જીહું બોલવાની બંધી કરીને. સંઘં આદિનાદાણું પરચખખામિ-સર્વ પ્રકારનું અણદીધેહું લેવાની બંધી કરીને. સંઘં મેહુંણુ પરચખખામિ-સર્વથા મૈથુનની બંધી કરીને. સંઘં પરિગગાડં પરચખખામિ-સર્વથા દોલત વિગેરે પરિગ્રહની બંધી કરીને. સંઘં કોહં પરચ-ખખામિ-સર્વથા ક્રોધ કરવાની બંધી કરીને. જાવમિચ્છા દંસણુ સદ્દલ-તે મિચ્છાદંસણુસદ્દલ સુધીનાં અઢાર દોષ, અકરણિજ્જલેગં પરચખખામિ-કે જે નથી કરવા જે ગ્ય તેની બંધી કરીને. જાવજીવાએ-તે જ્યાં સુધી આ કાયામાં જીવ રહે ત્યાં સુધી. તિવીહં, તિવીહેણું-ત્રણ કરણ ને

ત્રણ જોગે. નકરેમિ, નકારવેમિ-હું પાપ કરું નહીં, ને
 બીજા પાસે તેવું પાપ કરાવું નહિં. કરંતં નાણું બાણુઈ-
 તેમજ તેવું પાપ કોઈ કરે તોપણ તે રૂઢું બાણું નહીં.
 માણસા, વયસા, કાચસા-મન, વચન, ને કાયાએ કરી.
 એમ અઢારે પાપ સ્થાનક પરચખખીને-એમ અઢાર
 પાપનાં મુળ સેવવાનાં ઠેકાણાંની બંધી કરીને. સન્નં અ.
 સણું, પાણું, ખાઈમં, સાઈમં, ચઈવિહં પિઆહારં પ.
 ચચખખામિ-સર્વ પ્રકારનાં અન્ન, પાણી, મેવો, મુખવાસ,
 એમ ચાર વિગેરે બીજા પણુ આહારની બંધી કરી. બવ-
 જવાએ એમ ચારે આહાર પરચખખીને-જ્યાં સુધી
 જીવું ત્યાં સુધી એમ ચારે આહારની બંધી કરીને. જં
 પિયં, ઇમંશરીરં-જે પ્રિયકારી એવું આ માઈં શરીર.
 ઈઠં, કંતં-વળી ઇષ્ટકારી અને કાંતિવંત. પિયં, માણુત્રં-
 પ્રિયકારી અને મનને ગમતું. માણુમં, ધીજં-મનને
 અતિ બહાણું અને ધીરજવંત. વિસાસીયં, સમયં-વિશ્વાસનું
 ઠેકાણું કે જે માનવા યોગ્ય. આણુમયં બહુમયં-વિશેષ
 અને ઘણું માનવા યોગ્ય. ભંડકરંડગ સમાણું-બહુ
 મુશ્વવંત ઘરેણાંના ડાબલા જેવું. રચકરંડગભુયં-રતનનાં
 કરંડીયા સમાન. માણુસિયં-રખે મને ટાઢ વાય. માણું-
 ઉન્હં-રખે મને તાપ લાગે. માણુખુહા-રખે મને ભુખ
 લાગે. માણુપિત્રાસા-રખે તૃષ્ણ લાગે. માણુખાલા-રખે
 મને સરખ કરડે. માણુચોરા-રખે મને ચોર હેરાન કરે.

માણુંદંસા-રખે મને ડાંસ કરડે. માણું મસગા-રખે મને
 મચ્છર કરડે. માણુંવાઈય-રખે મને રોગ થાય. પિત્તિય-
 રખે મને ઉલટી થઈને પિત્ત થાય. સંલ્પિમ-રખે મને સળે-
 ખમ થાય. સન્નિવાય-રખે મને સનેપાત થાય. વિવિહારો
 ગાયંકા-રખે મને વિવિધ પ્રકારનાં રોગ ઉત્પન્ન થાય.
 પરિસહો વસગગા-રખે મને પરિસહ તથા ઉપસર્ગ થાય.
 ક્રાસાકુસંતી-એવી રીતે કોઈપણ જાતનાં સ્પર્શ થએ થકે.
 એયંપિયેણુ-એણું જે માફે શરીર વ્હાણું છે તે. ચરિમેહિં
 ઉરસાસ નિસારેહિં-છેલા શ્વાસોશ્વાસ સુધી. વોસિરામિ
 તિકડુ-તણું છું. એમ કહીને. એમ શરીર વોસરાવીને-
 એવી રીતે શરીર પરનો મોહ તણુ છઈને. કાલં આણુ-
 વકંખમાણુ-કાળને આણુવાંછતો થકો જીવવાની આશા
 નહીં ને મરણનેા ભય નહિં તેવી રીતે. વિહરંતી-વિચરીશ.
 એવી સદ્ગુણ પદ્મપણુ-એવા શ્રદ્ધા અને પદ્મપણુથી.
 અણસણુનો અવસર આવે અને અણસણુ કંઈ તે વારે
 ફર્સનાએ કરી શુદ્ધ હોજો-એમ સંથારનો જ્યારે મને
 પ્રસંગ પડે ને સંથારો કંઈ તે વારે શક્તિ મુજબ શુદ્ધ હોજો.
 એહવા અપચ્છિમં મારણુતિય-એમ જ્યારે કાંઈ કામ
 બાકી નથી રહેતું એવા મરણને અંતે. સલોહણું ઝુસાણું-શલ્યો
 દુર કરીને અણસણુ સેવવાનાં. આરાહણુનાં-તેમજ આરા-
 ધનાં કરવાનાં. પંચઅર્થયારા-પાંચ અતિચાર. જાણિયવ્વા
 નસમાયરિયવ્વા-જાણી લેવા પરંતુ આચરણુમાં મુકવા નહિં.

તજહા તે આલોઉ-તે જેમ છે તેમ કહું છું. ઇહલોગા સંસર્પઉગે-આ લોકને વિષે કોઈ મોટો રાજ થવાની ઇચ્છા કરી હોય. પરલોગા સંસર્પઉગે-પરલોકને વિષે મોટો દેવતાદિક થવાની ઇચ્છા કરી હોય. જીવિયા સંસર્પ-ઉગે-વધારે જીવવાની ઇચ્છા કરી હોય. મરણા સંસર્પ-ઉગે-બહુ દુઃખી થવાથી મરણની ઇચ્છા કરી હોય. કામ લોગા સંસર્પઉગે-અનેક પ્રકારનાં કામલોગની ઇચ્છા કરી હોય. તસ્સ મિચ્છામિ દુક્કડં-તેનું ક્ષણ મને નિષ્કળ થાઓ.

એમ સમકિત પૂર્વક બારવત, સલોહ'ણાં સહિત, નવાણું અતિચાર તેહને વિષે-એમ સમકિતનો પાઠ, બાર વતો, અને સંથારાનો પાઠ ઉપરોક્ત જણાવ્યા મુજબ તેને વિષે. જે કોઈ અતિક્રમ-બંધી કરેલી કોઈ વસ્તુ લોગવવાનું મન કરેલું હોય. વ્યતિક્રમ-મન કરીને તે વસ્તુ લોગવવા માટે આગળ ચલાણું હોય, અતિચાર-આગળ ચાલીને તે વસ્તુ લોગવવા માટે તેને સ્પર્શ કર્યો હોય, આણાચાર-સ્પર્શ કરીને તે વસ્તુ લોગવેલી હોય, અજાણતાં કોઈ પણ પ્રકારે મારા આત્માને પાપ દોષ લાગ્યો હોય તો અનંતા સિદ્ધ કેવળી ભગવાન આપની સાક્ષીએ તસ્સ મિચ્છામિ દુક્કડં-એમ અજાણતા મારા આત્માને જે કોઈ દોષ લાગ્યો હોય તેનું ક્ષણ મને નિષ્કળ થાઓ.

પંડિત મરણુ પ્રાપ્ત કરવા માટે સંથારાનાં પાઠનો સંવાદ-નં. ૬.

પ્રવીણસાગર—સ્નેહીબંધુ ભદ્રસિંહ ! ‘વિશ્વશાંતિ’ એ જ વીર પ્રભુનો મુદ્રાલેખ હોવા છતાં, આજે તે વીરનાં સંતાનો, અશાંતિ પ્રદેશમાં પોતાની વીરત્વ શક્તિનું ખુન કરી રહ્યા છે. તેનાં જેવું હત્માગ્ય ખીજું કયું હોઈ શકે ?

ભદ્રસિંહ—બંધુ પ્રવીણસાગર ! એ પ્રતિભાશાળી વીર પ્રભુનાં વિદ્યમાન સમયે સમસ્ત ભારત પ્રદેશ, એમની વીર ગર્જનામાંથી સાચું જીવન સુધા મેળવી, તેનું પાચન કરી શકતો હતો. આજે તેનું અજીર્ણ થયું છે.

પ્રવીણ—ભાઈ ! એમ કેમ કહો છો ? આજે પણ ઘણાં ત્યાગી ઉપદેશકો વિદ્યમાન છે.

ભદ્ર—તેઓ આજે વીરનાં વીર થઈ બેઠા છે. વીરની ગર્જનામાં જે પ્રાણ હતો, તેનો આજે દુષ્કાળ પડ્યો છે. આ દુષ્કાળથી વીરનો ખરો વારસો, આજે મન, પંથ, અને વાડામાં છીન્નભીન્ન થઈ રહ્યાં છે. આ પાપનાં ગર્ભપ્રદેશમાંથી પુણ સદ્ગાખાની સ્પર્શતાનો જન્મ થવા પામ્યો છે. ‘મારું તે સાચું’ એજ જીવન સૂત્ર જ્યાં મનાઈ રહ્યું હોય, ત્યાં કેવી ખુની પ્રવૃત્તિનો ઉદય થાય છે, એ તો માત્ર અનુભવીઓ જ જાણી શકે.

પ્રવીણુ—યથાર્થ છે. જ્યાં સંકુચિત દષ્ટિમાં પોતા-
પણું પણ લુલાઈ જવાતું હોય; ત્યાં વિશાળ દષ્ટિથી વિશ્વ-
પ્રેમ જગાડવો, એ તો કેમજ બની શકે. પણ બંધુ ! પંડિત
મરણ પ્રાપ્ત કરવા માટેનો ગદ્ય કાલનો વિષય આપણો
અધુરો રહ્યો છે. વિચારોની આપ લે માટે આ સમય અનુ-
કુળ છે. કેમ પ્રશ્ન કરે ?

ભદ્ર—વાહ વાહ ! ઠીક ચાલ કર્યું. ઘણી જ ખુશીથી.

પ્રવીણુ—જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્ર, અને તપ; એ
ચાર વર્ગ પૈકીનાં કયા વર્ગમાં, પંડિત મરણ પ્રાપ્ત કરવા
માટે સંધારાનાં પાઠનો સમાવેશ થાય છે ?

ભદ્ર—‘ તપ ’ની અંદર તેનો સમાવેશ થઈ શકે છે.

પ્રવીણુ—સંધારાનું ખરું નામ શું છે ?

ભદ્ર—તેનું ખરું નામ ‘ સલેહણા ’ છે. વળી તેને
અણુસણ મત પણ કહેવામાં આવે છે.

પ્રવીણુ—સલેહણાં એટલે શું ?

ભદ્ર—કપટ, મિથ્યાત્વ, અને કરણીનાં ફગની
ઇન્છા; એ ત્રણ સલ્યને સંભારી, આજોવી આત્માને દોષ
રહીત બનાવવો, એનું નામ સલેહણાં કહેવાય.

પ્રવીણુ—સંધારો કેટલા પ્રકારે થઈ શકે ? અને
તે પ્રકાર કયા કયા છે ?

ભદ્ર—તેનાં પ્રાયઃ કરીને બે ભેદ છે. ૧ પાદોપગમન,
અને ૨ ભત્તપચ્ચખાણ.

પ્રવીણુ—હાલમાં જે સંથારો જોવામાં આવે છે; તે કેવા પ્રકારનો કહેવાય ?

ભદ્ર—તે ભત્ત પચ્ચખખાણુ સંથારો કહેવાય.

પ્રવીણુ—તેનાં કેટલા પ્રકાર છે ? અને તે કયા કયા ?

ભદ્ર—તેનાં બે પ્રકાર છે. ૧ સાગારી; અને ૨ અણુગારી.

પ્રવીણુ—સાગારી સંથારો કેને કહેવાય ?

ભદ્ર—અમુક પ્રકારની વ્યાધી, રોગ, કે ઉપદ્રવ મટે ત્યાં સુધી અથવા તો અમુક વખત સુધીનાં સંથારાને સાગારી સંથારો કહેવાય.

પ્રવીણુ—અણુગારી સંથારો કેને કહેવાય ?

ભદ્ર—કોઈ પણ પ્રકારની છુટ રાખ્યા વિનાં ઠેઠ મરણ સુધીના સંથારાને અણુગારી સંથારો કહેવાય.

પ્રવીણુ—સંથારો કેટલી કોટીએ થાય ? અને તે કોટી કઈ કઈ સમજવી ?

ભદ્ર—તે નવ કોટીએ થાય. તેમાં ત્રણ કરણુ ને ત્રણ જોગનો સમાવેશ થઈ શકે છે.

પ્રવીણુ—સંથારામાં કેવા પ્રકારનાં ત્યાગની જરૂર છે.

ભદ્ર—અહાર પાપ સ્થાનક; ચાર પ્રકારનો આહાર; અને કાયા એમ તેવીસ જોલનો ત્યાગ કરી પ્રત્યાખ્યાન કરવાની જરૂર પડે છે.

પ્રવીણુ—રાત્રે સુતી વખતે સંથારો કરવો હોય તો થઈ શકે કે નહિં? અને જો થઈ શકે તેમ હોય, તો તે કેવા પ્રકારે થઈ શકે?

ભદ્ર—ઘણી જ ખુશીથી થઈ શકે અને તે ‘સાગારી’ સંથારાની રીત પ્રમાણે બની શકે છે.

પ્રવીણુ—સંથારાને ‘આપઘાત’નું સ્વરૂપ કેઈ આપવા ધારે, તો આપી શકાય કે નહિં? અને જો ન આપી શકાતું હોય, તો તેનું કારણ શું?

ભદ્ર—‘સંથારો’ અને ‘આપઘાત’ એ એ વિરોધી શબ્દો છે. તેનો આશય જુદો જુદો છે. આપઘાતમાં ક્રોધનો વાસ છે; અને સંથારામાં આત્મ કલ્યાણ માટે સમતા ભરેલી છે.

પ્રવીણુ—સંથારામાં અવસાન સમય આવે તો તે મરણ કેવું કહેવાય?

ભદ્ર—તેને ‘પંડીત મરણ’ કહેવામાં આવે છે.

પ્રવીણુ—પંડીત મરણ એટલે શું?

ભદ્ર—ઉપર મુજબનાં તેવીસ યોગને વર્જી, સ્તુત્ય અધ્યવસાયો સહ મરવું, તેનું નામ પંડિત મરણ.

પ્રવીણુ—તેનાં અતિચારો કેટલા છે?

ભદ્ર—પાંચ છે.

પ્રવીણુ—ખંધુ ભદ્રસિંહ, આપનો સમાગમ આજે

મને ફળીભુત થયો છે. આવું ઉંચા પ્રકારનું તત્વજ્ઞાન આપ. જાણો છો; એ જોઈ હું વધારે ખુશ થાઉં છું. આપની ભક્તી લાગણી માટે ઉપકાર માની હવે હું જવાની રજા લઈશ.

ભદ્ર૦—સ્નેહી ખંધુ પ્રવીણસાગર ! આપની જ્ઞાન પિપાસા માટેની તિવ્ર લાગણી જોઈ હું પણ ધણો ખુશ થયો છું, દયો જયજીનેન્દ્ર.

પ્રવીણ૦—જયજીનેન્દ્ર; ભાઈ ! જયજીનેન્દ્ર.

અઢાર પાપ સ્થાનક.

અઢાર પાપ સ્થાનક આળોવું છું. ૧ પ્રાણાતિપાપ-જીવહિંસા. ૨ મૃષાવાદ-જીહ્વું જોલવું તે. ૩ અદત્તાહાન-ચોરી કરવી તે. ૪ મૈથુન-અપ્રહાયર્થ સેવવું તે. ૫ પરિગ્રહ-દોલત વિગેરેમાં અસંતોષ રાખવો તે. ૬ ક્રોધ-રિંસ. ૭ માન-અહંકાર. ૮ માયા-કપટ. ૯ લોભ-લોભી પ્રકૃતિ. ૧૦ રાગ-પ્રીતિ. ૧૧ દ્વેષ-અદેખાઈ. ૧૨ કલેશ-કજીયો. ૧૩ અભ્યાખ્યાન-કોઈનાં પર આળ ચડાવવું તે. ૧૪ પૈશુન્ય-કોઈની ખોટી આડી ચુગલી કરવી તે. ૧૫ પરપરિવાદ-પારકાનાં અવર્ણવાદો જોલવા તે. ૧૬ રઈઅરઈ-ખુશી દિલ-ગીરી. ૧૭ માયામોસો-કપટ સહીત જીહ્વું જોલવું તે. અને ૧૮ મિત્રછા દંસણુ સદલ-ખોટા દેવ ગુરૂ અને ધર્મનું સદય રાખવું તે. એમ અઢારે પાપ સ્થાનક સખંધી મારા

આત્માને કોઈ પણ જાતનો પાપ દોષ લાગ્યો હોય તો અનંતા સિદ્ધ કેવળી ભગવાન તમારી સાક્ષીએ તસ્મ ભિચ્છામી દુઃખં.

અઢાર પાપ સ્થાનક વિષેનો સંવાદ. નં. ૭.

જગ૦—સ્નેહી બંધુ વિશ્વમોહન ! અઢારે પાપ સ્થાનકો સંવરમાં ગણાય કે આશ્રવમાં ?

વિશ્વ૦—પ્રિય આત્મબંધુ જગમોહન ! તે આશ્રવમાં ગણાય છે.

જગ૦—આશ્રવ એટલે શું ?

વિશ્વ૦—જેનાં સેવનથી મળેલા ફળ આત્માને ભોગવતા કડવા લાગે તેનું નામ આશ્રવ.

જગ૦—ખરેખરી જીવહિંસા કેને કહેવાય ?

વિશ્વ૦—કોઈ જીવને વિના અપરાધે દુઃખ આપવું; અશાંતિ પેદા કરવી; અને કંટાળો આપવો તેનું નામ જીવહિંસા કહેવાય.

જગ૦—અસત્ય બોલવાથી શું નુકશાન થાય ?

વિશ્વ૦—જીવું બોલવાથી વિશ્વાસનો ભંગ થાય છે. વિશ્વાસનો ભંગ થવાથી વ્યવહારમાં હાની પહોંચે છે. અને વ્યવહારમાં હાની પહોંચવાથી ગરિબી વેળાસર ભેટે છે.

જગ૦—ચોરીથી પ્રાપ્ત કરીને કદ ઉપયોગી વસ્તુનો નાશ થાય છે ?

વિશ્વ૦—યશ, લક્ષ્મી, અને પ્રમાણીકપણાનો નાશ થાય છે.

જગ૦—અબ્રહ્મચર્યનાં સેવનથી મુખ્યત્વે કરીને કયા કયા દુર્ગુણો આવી મળે છે ?

વિશ્વ૦—અનંતાનુબંધી ક્રોધ, માન, માયા, અને લોભ આદિ ચંડાળ ચોકડીનો ઉદય થાય છે. પરવશતાથી વ્યવહારમાં ચીત્ત ચોંટતું નથી. અને શારીરિક વ્યાધીઓ ઉપરાંત માનસિક શક્તિ પણ ક્ષીણ બને છે.

જગ૦—દોલત વિગેરેમાં અસંતોષ રાખવાથી શું ગેર-ફાયદો થાય છે ?

વિશ્વ૦—તૃષ્ણા એ જેમ સર્વ દુઃખનું મૂળ છે; તેમ સંતોષ એ સર્વ સુખનું મૂળ છે. અસંતોષથી આત્મ શક્તિનો ક્રમે ક્રમે નાશ થાય છે.

જગ૦—ક્રોધ, માન, માયા, અને લોભ કયા કયા સદ્ગુણોનો નાશ કરે છે ?

વિશ્વ૦—ક્રોધ પ્રીતિનો; માન મહત્વતાનો; માયા વિશ્વાસનો, અને લોભ નીતિનો નાશ કરે છે.

જગ૦—રાગ, દ્વેષ, કલેશ, અને અભ્યાખ્યાનમાં કેવાની ભીતિ રહે છે ?

વિશ્વ૦—રાગમાં વિયોગતાની, દ્વેષમાં કુસંપની, કલેશમાં અસમાધિની, અને અભ્યાખ્યાનમાં રાજ્યસત્તાની ભીતિ રાખવી પડે છે.

જગ૦—ખોટી ચાડી અને પરનિંદામાં શું નુકશાન છે ?

વિશ્વ૦—ખોટી ચાડી ખાવાથી ઇજ્જત બાય છે; અને પરનિંદા કરવાથી કરનાર પોતેજ ભારેકર્મિ અને છે.

જગ૦—ઘડીમાં ખુશી ને ઘડીમાં દિલગીરી; આવું વર્તન કરવાથી આત્માને શું નુકશાન ?

વિશ્વ૦—એથી મન અંચળ બને છે; કોઈનાં પર પૂર્ણ શ્રદ્ધા બેસતી નથી; આથી સત્ય વસ્તુ પર બેઠએ તેવો વિશ્વાસ પેદા થઈ શકતો નથી.

જગ૦—કપટ સહિત બુદ્ધિ બોલવાથી શું પરિણામ આવે છે ?

વિશ્વ૦—પુરૂષ વેદમાંથી સ્ત્રી વેદ ધારણ કરવો પડે છે.

જગ૦—મિચ્છાદંસણ સદ્દલ કઈ અમૂલ્ય ચીજની પ્રાપ્તિ થવા દેતું નથી.

વિશ્વ૦—સમકિતની પ્રાપ્તિ થવા દેતું નથી.

જગ૦—મીત્ર ! અઢારે પાપસ્થાનકનું યથાર્થ સ્વરૂપ આપે બરાબર બતાવી આપ્યું છે. આપનાં આદર્શ ધાર્મિક અભ્યાસ માટે હું ઘણોજ ખુશ થયો છું. બંધુ ! આપને આપેલી તકલીફ માટે ક્ષમા ચાહી હવે હું જવાની રજા લઉંશ. કાંઈ અવિનય થયો હોય તો માફ કરજો.

વિશ્વ૦—ખંધુ ! તમારી જ્ઞાન પિપાસા જોઈ મને પણ અતિશય આનંદ થયો છે. ઘણીજ ખુશીથી પધારો. જ્યો જયવીર.

જગ૦—જયવીર; ભાઈ ! જયવીર.

પચીસ પ્રકારનું મિથ્યાત્વ.

પચીસ પ્રકારનું મિથ્યાત્વ આળોવું છું. ૧ અભિગ્રહીક મિથ્યાત્વ—અસત્યને કદાચહથી પકડી રાખવું તે. ૨ આણુભિગ્રહીક મિથ્યાત્વ—ખધા દેવ ગુરૂનાં મતને માને તે. ૩ અભિનિવેશીક મિથ્યાત્વ—પોતે લીધેલો મત ખોટો જણાયા છતાં હઠાચહથી મુકે નહિ તે. ૪ આણુભોગ મિથ્યાત્વ—સમક્ષિત સંખંધીનું ખીલકુલ જણપણું નથી તે. ૫ સંશયિક મિથ્યાત્વ—સત્ય વસ્તુમાં ઇરાદા પૂર્વક શંકા રાખવી તે. (સમજવા માટે કોઈ પ્રશ્નો પુછવાની જરૂર પડે તેનું નામ શંકા ગણવી નહિ) ૬ લોકિક મિથ્યાત્વ—દુનિયામાં ચાલતા પવો સંખંધીનું આચરણ ધર્મ વિરૂદ્ધ કરે તે. ૭ લોકોત્તર મિથ્યાત્વ—તીર્થંકર દેવો આદિની માનતા પૂજા કરે તે. ૮ કુપરાવચન મિથ્યાત્વ—ત્રણસે ત્રેસઠ પાખંડીનાં મતને માને તે. ૯ અજીવને જીવ કહે તે મિથ્યાત્વ—અજીવ વસ્તુમાં જીવનું આરોપણ કરી માને તે. ૧૦ જીવને અજીવ કહે તે મિથ્યાત્વ—ચૈતન્ય શક્તિ પ્રદર્શક જીવાત્મા હોવા

છતાં તેને અજીવનું સ્વરૂપ આપે તે. ૧૧ સાધુને કુસાધુ
 કહે તો મિથ્યાત્વ—શુદ્ધ પંચ મહાવ્રતધારી સાધુ હોવા
 છતાં તેને કુસાધુ રૂપે માનવું તે. ૧૨ કુસાધુને સાધુ
 કહે તે મિથ્યાત્વ—જેનામાં સાધુત્વનાં ગુણો નથી તેને
 સાધુ કહે તો મિથ્યાત્વ, ૧૩ જૈન માર્ગને અન્ય માર્ગ
 કહે તો મિથ્યાત્વ—સત્યમય વિજેતા જૈન માર્ગને ખીજા
 કોઈ દર્શનનું સ્વરૂપ અર્પે તો મિથ્યાત્વ, ૧૪ અન્ય
 માર્ગને જૈન માર્ગ કહે તો મિથ્યાત્વ—અન્ય અસત્ય
 માર્ગને જૈન માર્ગનું સ્વરૂપ અર્પે તો મિથ્યાત્વ. ૧૫
 અધર્મને ધર્મ કહે તો મિથ્યાત્વ—અધર્મ વસ્તુને
 ધર્મનું સ્વરૂપ આપે તો મિથ્યાત્વ. ૧૬ ધર્મને અધર્મ
 કહે તો મિથ્યાત્વ—ધર્મની સત્યમય ઝાંખીને અધર્મનાં
 રૂપમાં ફેરવી નાખે તો મિથ્યાત્વ. ૧૭ આઠ કર્મથી
 નથી મુકાણાં તેને મુકાણાં કહે તો મિથ્યાત્વ—આઠ
 કર્મથી જે જીવાત્માઓ નિરાળા થયા નથી, તેને કર્મથી
 મુક્ત થયા છે, એમ કહેવું તે મિથ્યાત્વ. ૧૮ આઠ
 કર્મથી જે મુકાણા છે તેને નથી મુકાણા કહે તે
 મિથ્યાત્વ. ૧૯ જૈન માર્ગથી ઓછું પ્રરૂપે તો
 મિથ્યાત્વ—સત્ય માર્ગથી ઓછું પ્રરૂપે તો મિથ્યાત્વ. ૨૦
 જૈન માર્ગથી અધિક પ્રરૂપે તો મિથ્યાત્વ—જૈન
 માર્ગથી વધુ ક્રિયાકાંડ પ્રરૂપે તો મિથ્યાત્વ. ૨૧ જૈન
 માર્ગથી વિપરીત પ્રરૂપે તો મિથ્યાત્વ—સત્ય માર્ગથી

જુદી દિશાનું પ્રવર્તન કરે તો મિથ્યાત્વ. ૨૨ અવિનય મિથ્યાત્વ—અવિનય કરવો તે પણ મિથ્યાત્વ. ૨૩ અક્રિયા મિથ્યાત્વ. ૨૪ અજ્ઞાન મિથ્યાત્વ. ૨૫ આસાતના મિથ્યાત્વ.

એ પચિસ પ્રકારનું મિથ્યાત્વ મારા જીવે સેવ્યું હોય, સેવરાવ્યું હોય અને મારા આત્માને કોઈ પણ જાતનો પાપ દોષ લાગ્યો હોય તો તરસ મિચ્છામી દુઃખડં.

ચૌદ પ્રકારનાં સમુર્ધિમ.

ચૌદ પ્રકારનાં સમુર્ધિમ જીવો સખંધી પાપ દોષ લાગ્યો હોય તો આજોવું છું.—૧ ઉચ્ચારે સુવા—વિષ્ટા પ્રમુખમાં. ૨ પાસવણે સુવા—પેસાળ પ્રમુખમાં. ૩ ખેળે સુવા—ખડખા વિગેરેમાં. ૪ સંઘાણે સુવા—નાકનાં મેલ વિગેરેમાં. ૫ વંતે સુવા—વમન વિગેરેમાં. ૬ પીતે સુવા—પિતોડા વિગેરેમાં. ૭ સોણિએ સુવા—લોહી પ્રમુખમાં. ૮ પુધએ સુવા—પડ વિગેરેમાં. ૯ સુકે સુવા—વીર્ય વિગેરેમાં. ૧૦ સુક પોગત પડિસાલિએ સુવા—વીર્યથી ખરડાએલ પુદ્ગલ સુકાઈ ગયા હોય તે ફરી લીલા થાય તેમાં. ૧૧ ઇચ્છિ પુરૂષ સંનેગે સુવા—ત્રી પુરૂષનાં સંનેગ વિગેરેમાં. ૧૨ વિગયજીવ કલેવરે સુવા—મનુષ્યનાં જીવ રહિત કલેવરમાં. ૧૩

નગર નિધમણે સુવા—શહેરોની ખાળ-ગટર વિગેરેમાં.
૧૪ સવ સુચેવ અસુઈ ઠાણે સુવા—સર્વ અશ્વિનાં
સ્થાનકો વિગેરેમાં.

એ ચૌદ પ્રકારના સમુર્ધિમ સ્થાનકો મારા જીવે
સેવ્યા હોય, સેવરાવ્યા હોય અને મારા આત્માને કાંઈ પણ
જાતનો પાપ દોષ લાગ્યો હોય તો અનંત સિદ્ધ કેવળી
ભગવાન તમારી સાક્ષીએ તરસ મિચ્છામી દુઝડં.

પચીસ પ્રકારનું મિથ્યાત્વ અને ચૌદ પ્રકારનાં
સમુર્ધિમ જીવો વિષેનો સંવાદ નં. ૮

મથુરાદાસ—સ્નેહી બંધુ! દેવીદાસ ગઈ કાલે ‘અસત્ય
પ્રવર્તનથી થતા ગેરફાયદા’ એ વિષય પરત્વેની આપણી
ચર્ચા બંધ રહેવા પામી છે. હું ધાંકું છું કે, અત્યારે
આપને જરૂર અવકાશ હોવો જ જોઈએ. કેમ, આપણે તે
ચર્ચા જરા આગળ લાંબાવીશું?

દેવીદાસ—પ્રિય મિત્ર મથુરાદાસ! સત્ય સમજવા
માટેની તમારી આટલી બધી કાળજી જોઈ હું ખરેખર
ખુશ થાઉં છું. ભલે ખુશીથી આપને યોગ્ય લાગે તે
પ્રશ્ન કરો.

મથુરા—મિથ્યાત્વ એટલે શું? અને તેવા મિથ્યા-
ત્વો મુખ્યત્વે કરીને કેટલા છે? તેમજ તેવા મિથ્યાત્વનું
સેવન કેાણુ કરે છે?

દેવી૦—મિથ્યાત્વ એટલે તદ્દન ખોટું જ. અને તેનાં મુખ્યત્વે કરીને રૂપ પ્રકાર છે. આણું મિથ્યાત્વ અવિવેકી મનુષ્યો જ સેવે છે.

મથુરા—મિથ્યાત્વમાં કૃસાવાથી આત્માને શું નુકશાન થાય છે ?

દેવી૦—આત્મિક ગુણ પ્રગટ નહિં થવાને લીધે આત્માનો જેવો જોઈએ તેવો વિકાસ થઈ શકતો નથી.

મથુરા—કેટલાક જૈનોનું એવું માનવું છે કે, જૈન સિવાયનાં અન્ય ધર્મોવલંબીઓ એ સર્વ મિથ્યાત્વી છે. એ શું સાચું છે ?

દેવી૦—કદિ જ નહિં. જૈન ધર્મની એવી માન્યતા હોઈ શકે જ નહિં. જગતનાં દરેક ધર્મોની અંદર જ્યાં જ્યાં પાખંડ, અનીતિ, અને અસત્ય પ્રવર્તન ભરેલું હોય ત્યાં ત્યાં જ ખરું મિથ્યાત્વ રહેલું છે. અને તેવા મિથ્યાત્વનું સેવન કરનાર એ જ ખરેખરો મિથ્યાત્વી છે. પણ પોતાનાં સર્કલમાં ગોંધાઈ રહી, પોતાનું પાપ છુપાવી, બીજાને મિથ્યાત્વી કહેવા બહાર પડવું; એ તો બીજાનું ‘લાઇબલ’ કરવા બરોબર છે.

મથુરા૦—મિથ્યાત્વમાં કયા ત્રણ કુતત્વનો સમાવેશ થઈ શકે છે ?

દેવી૦—કુદેવ, કુશુર, અને કુધર્મનો સમાવેશ થાય છે.

મથુરા૦—એ પચીસ પ્રકારનાં મિથ્યાત્વોમાં મૂળ અને ઉત્તરનો આંક કેટલો આવે છે?

દેવી૦—એ પચીસમાં પહેલેથી પાંચ સુધીનાં ‘મૂળ’ મિથ્યાત્વો છે, અને ત્યાર પછીના વીસ એ ‘ઉત્તર’ મિથ્યાત્વો છે.

મથુરા૦—સમુર્જિમ જીવોને ઉત્પન્ન થવા માટેનાં મુખ્યત્વે કરીને કેટલા સ્થાનકો છે? તેમજ આ જીવોની ઉત્પત્તિ ત્રસમાં ગણી શકાય કે સ્થાવરમાં?

દેવી૦—મનુષ્યનાં શરીરથી ઉત્પન્ન થતી ચૌદ પ્રકારની ગંદકીમાં તેવા જીવો ઉત્પન્ન થાય છે. અને તે જીવો ત્રસ કહેવાય છે.

મથુરા૦—ત્રસ જીવોનાં ચાર વર્ગ પૈકીમાં તેનો સમાવેશ કયા વર્ગમાં થઈ શકે છે?

દેવી૦—પંચેન્દ્રી નામનાં વર્ગમાં મનુષ્ય ભેદની અંદર તેનો સમાવેશ થઈ શકે છે.

મથુરા૦—આવા સમુર્જિમ જીવોની સંપદા કેવા પ્રકારની હોઈ શકે?

દેવી૦—તેવા જીવોને પ્રજા ચાર, પ્રાણ આઠ, કષાય ચાર, સંજ્ઞા ચાર, લેશ્યા ત્રણ, વેદ એક નપુંસકનો, દ્રષ્ટિ એક મિથ્યાત્વ, અજ્ઞાન બે, અને દર્શન બે; એ તેની સંપદા છે. તેની આયુષ્ય સ્થિતિ જઘન્ય અને ઉત્કૃષ્ટિ અંતરમુદ્વર્તની છે.

મથુરા૦—આવા સમુર્ધિમ પંચેંદ્રી જીવે આપણાં જીવામાં કેમ આવતા નથી ?

દેવી૦—તેઓનું દેહમાન અતિ સુક્ષ્મ છે. જેમ પાણીનાં એક બિંદુની અંદર રહેનારા જીવે આપણી નજરે દેખાતા નથી પણ ‘સુક્ષ્મદર્શક યંત્ર’ ની સહાયતા વડે જીવેની અનેકવિધ આકૃતિઓ આપણે જોઈ શકીએ છીએ, તેમ પાણીનાં જીવે કરતા આ સમુર્ધિમ પંચેંદ્રી જીવે તેનાથી પણ અતિ સુક્ષ્મ હોવાનાં કારણે તે આપણી દ્રષ્ટિએ દેખાતા નથી. તેને જોવા માટે તો વિજ્ઞાનશાસ્ત્રની શોધખોળ ઉપર અત્યારે આપણે આધાર રાખવો રહ્યો. અન્ય શું ઉપાય.

મથુરા૦—ત્યારે સમુર્ધિમ મનુષ્યોની હયાતી છે એવું કહેનાર કોણ ? અને તે કહેનાર પર ભરંસો શા આધારે રાખી શકાય ?

દેવી૦—પૂર્વનાં મહાપુરૂષોએ, ચૈતન્ય પ્રભા વડે સ્વ જ્ઞાનદ્રષ્ટિથી તેવા જીવે નિહાળેલ છે. આથી જગતનાં કલ્યાણ માટે પોતાનો સ્વાનુભવ શાસ્ત્રોદારાએ આપણી સમક્ષ તેઓએ રજુ કરેલ છે. તે મહાપુરૂષોનું જીવન કેવળ નિઃસ્વાર્થમય, પારમાર્થિક, અને જગતનાં હિત માટે જ યોગ્યએલ હતું. તેઓ કેવળ જ્ઞાન અને કેવળ દર્શનનાં પ્રતાપે લોકાલોકનું સ્વરૂપ જાણી દેખી શકતા હતા. આથી તેમની નિઃસ્વાર્થમય વાણીમાં શ્રદ્ધા રાખવાની ખાસ જરૂર છે.

મથુરા૦—સમુદ્ધિમ પચેંદ્રી મનુષ્ય જીવોની ઉત્પત્તિમાં આપણને શું નુકશાન છે.

દેવી૦—તેવા જીવો ખાસ કરીને મનુષ્ય ગંદકીમાં ઉત્પન્ન થાય છે. તેની સાથે ભિન્ન ભિન્ન રોગો ઉત્પન્ન કરનાર ઝેરી જંતુઓ પણ પેદા થાય છે. ખ્વેગ, મરકી, કેલેરા ઇત્યાદિ રોગો એ માત્ર મનુષ્ય ગંદકીનેજ આભારી છે.

મથુરા૦—તેવી ગંદકીવાળા પદાર્થો ઓછામાં ઓછા ફેટલો વખત પડયા રહે, તો તેમાં સમુદ્ધિમ પચેંદ્રી મનુષ્યો ઉત્પન્ન થાય ?

દેવી૦—ઓછામાં ઓછા ૪૮ અડતાલીસ મિનીટ.

મથુરા૦—તેવા જીવો ઉત્પન્ન થવા ન પામે તેના માટે અગાઉથી કેવી તૈયારી હોવી જોઈએ.

દેવી૦—દરેક ચીજમાં ઉપયોગ રાખવો જોઈએ. સમયસૂચક ખની તેવા પદાર્થો ખુલી જગ્યામાં પરકી દેવા જોઈએ. અને તેનાં ઉપર સખત તડકો અને પવનની આવ-જાવ થાય તેમ વર્તવું જોઈએ.

મથુરા૦—ખંધુ ! આજે હું જ્ઞાન દ્રષ્ટિએ નવું જીવન પામ્યો છું. કેમકે જૈન ધર્મનું આત્મ તત્ત્વજ્ઞાન તો મેં આજેજ નિહાળ્યું. આપને આપેલી તરફી માટે ઉપકાર માની હવે હું જવાની રજા લઉં.

દેવી૦—ભાઈ ! તત્ત્વજ્ઞાનની ખુબી એ જ છે. જેમ

જેમ તત્ત્વજ્ઞાનનું કોકડું આપણે ઉકેલતા જશું, તેમ તેમ આથી પણ નવું નવું જાણવાનું આપણને મળી શકશે. બંધુ ! ઉપકાર માનવાની કાંઈ જરૂર નથી. ભલે, ખુશીથી પધારો. હ્યો જયજીનેંદ્ર.

મથુરા૦—જયજીનેંદ્ર, ભાઈ ! જયજીનેંદ્ર.

ચૌદ પ્રકારનાં સમુદ્ધિમનો પાઠ બોલ્યા પછી “ઈચ્છામિ ઠામિ આલોઉં જામે દેવસિ અર્થયારો” એ પાઠ આખો બોલી જઈ એક નમોઝ્કાર લખવો. અને ત્યાર પછી ‘કરમેલતે’ નો આખો પાઠ બોલી જવો. ત્યાર પછી નીચે મુજબ પાઠ લખવો.

શ્રી ચત્તારી મંગળાનો પાઠ.

(ડાબો ઠીંચણ ધરતી પર સ્થાપી, જમણો ઠીંચણ ઉભો રાખી, બે હાથ જોડી પગે લાગીને નીચેનો પાઠ કહેવો.)

શ્રી ચત્તારી મંગળાં--આ જગતને વિષે ચાર પ્રકારની વસ્તુ મંગળીક છે. અરિહંતા મંગળ--શ્રી અરિહંત દેવ મંગળીક છે. સિદ્ધા મંગળાં--સિદ્ધ પરમાત્મા મંગળીક છે, સાદુ મંગળાં--સર્વ સાધુજી મંગળીક છે. કેવળી પનતો ધર્મો મંગળાં--કેવળજ્ઞાનીનો પ્રફુલ્લ ધર્મ મંગળીક છે. ચત્તારી લોગુત્તમા--આ

જગતને વિષે ચાર પ્રકારની વસ્તુ ઉત્તમ છે. અરિહંતા લોગુત્તમા—અરિહંતદેવલોકમાં ઉત્તમ છે. સિદ્ધા લોગુત્તમા—સિદ્ધ પરમાત્મા લોકને વિષે ઉત્તમ છે. સાહુ લોગુત્તમાં—સાધુ લોકમાં ઉત્તમ છે. કેવળી પનંતો ધર્મો લોગુત્તમા—કેવળજ્ઞાનીનો પ્રરૂપેલ ધર્મ આ લોકમાં ઉત્તમ છે. ચત્તારિ શરણું પંવળમી—આ જગતને વિષે ચાર પ્રકારનું શરણ હીતકારી છે. અરિહંતા શરણું પંવળમી—અરિહંતનું શરણ હીતકારી છે. સિદ્ધા શરણું પંવળમી—સિદ્ધ પરમાત્માનું શરણ હીતકારી છે. સાહુ શરણું પંવળમી—સાધુ મુનિરાજનું શરણ હીતકારી છે. કેવળી પનંતો ધર્મો શરણું પંવળમી—કેવળજ્ઞાનીનો પ્રરૂપેલ ધર્મ હીતકારી છે.

એ ચાર મંગલિક, ચાર ઉત્તમ, ને ચાર શરણા સેવે જે, ભવસાગરમાં તરે તે, સકળ કર્મનો આણે અંત, મોક્ષ તથા સુખ લહે અનંત; ભાવ ધરીને જે ગુણ ગાય, તે જીવ તરીને મુગતે જાય. સંસાર માંહી શરણાં ચાર, અવર ન શરણું હોય; જે નરનારી આદરે, તેને અક્ષય અવિચળ પદ હોય. અંશુકે અમૃત વસે, લબ્ધિતણે ભંડાર; ગુરૂ ગૌતમને સમરીએ, તો સદાય, મનવાંછિત ફળ થાય.

ચત્તારી મંગળાં વિષેનો સંવાદ નં. ૯

મહેન્દ્રનાથ—પ્રિય બંધુ પ્રવિણચંદ્ર! ગમ કાલે લગ્નેત્સવનો મંગલિક દિવસ આપે ઉજવ્યો, એ ઘણું સારું

કર્ચું. પણ ખરી મંગળિક વસ્તુ કેને કહી શકાય, તેનું
યથાર્થ જ્ઞાન તો આપે લીધું જ હશે ?

પ્રવીણચંદ્ર—સ્નેહી બંધુ મહેન્દ્રનાથ ! એ વિષય
પરતે તમારા જેટલો બહોળો અનુભવ હું ધરાવી શકતો
નથી. પણ એ દિશા તરફ મેં ચતુર્કિચિત્ત પ્રયાસ કરેલો છે.

મહેન્દ્ર—કહો ત્યારે, ખરી મંગળિક વસ્તુ કેને
કહી શકાય ?

પ્રવીણ—ત્રણે કાળની અંદર જે વસ્તુ અપમંગ-
ળિક ન થવા પામે, તેજ વસ્તુ ખરી રીતે મંગળિક કહી
શકાય.

મહેન્દ્ર—સાંસારિક વ્યવહારમાં મંગળિક વસ્તુ કેને
કેને કહી શકાય છે ?

પ્રવીણ—વેવિશાળ પ્રસંગ, લગ્નોત્સવ, શ્રીમંત
મુદ્દર્ત, પુત્ર જન્મ, પ્રિયજનોનો મેળાપ ઇત્યાદિ પ્રસંગોને
માંગલ્યકારીક પ્રસંગો કહી શકાય છે.

મહેન્દ્ર—એ સર્વ ખરી મંગળિક વસ્તુ છે, કે
અપમંગળિક ?

પ્રવીણ—તત્ત્વદષ્ટિએ નિહાળતાં તેનો પણ અસ્ત
છે; માટે ન્યાયદષ્ટિએ તે અપમંગળિક ગણી શકાય.

મહેન્દ્ર—ત્યારે સત્યનું નગ્ન સ્વરૂપ ખડું કરનાર
એવી મંગળીક વસ્તુ કંઈ કંઈ છે ?

પ્રવીણુ૦—શ્રી અરિહંતદેવ, શ્રી સિદ્ધ પરમાત્મા અને સર્વ સાધુજનું સ્મરણ તથા આ દેવળજ્ઞાની મહાપુરૂષોનો પ્રરૂપેલ ધર્મ એ ચાર વસ્તુ આ લોકમાં ઉત્તમ (તત્ત્વ દષ્ટિએ) ગણાય છે. જે વસ્તુ કોઈ દિવસ લઘુતાને પ્રાપ્ત થઈ શકતી નથી.

મહેન્દ્ર૦—જીવને અંત સમયે કોનું શરણ હિતકારી છે ?

પ્રવીણુ૦—ઉપરની ચાર શાશ્વતિ વસ્તુનું જ શરણ હિતકારી છે.

મહેન્દ્ર૦—ત્યારે માબાપ, સ્ત્રી, પુત્ર પરિવાર અને સગા સબંધી તેમ જ હેતુ મીત્ર વિગેરેનું શરણ તે સાચું શરણ ન કહી શકાય ?

પ્રવીણુ૦—તેનું શરણ સ્વાર્થમય છે. આ શરણ સ્વાર્થે સુધીજ ટકી રહે છે. ચળાચળ સ્થિતીને ઉત્પન્ન કરનાર તે એક રાક્ષસી શરણ છે. ઉપર મુજબ ચાર શાશ્વતિ વસ્તુનું શરણ એજ આ લોક અને પરલોકમાં સાચું શરણ છે. અને એથી જ આત્મશાંતિ મળી શકે છે.

મહેન્દ્ર૦—ઉપર મુજબની ચાર વસ્તુનું શરણ અંગિકાર કરવાથી આત્માને શું ફાયદો થવા સંભવ છે ?

પ્રવીણુ૦—તેમનાં શરણે જવાથી તેમનાં જીવન પ્રસંગો આપણી સમક્ષ ખડા થાય છે. એ પ્રસંગોમાંથી સદ્-

શુભ રૂપી અમૃતનો અરતો પ્રવાહ આપણે યત્કિંચિત ઝીલવા માટે ભાગ્યશાળી થઈએ છીએ. આથી પરિણામ એ આવે છે કે, ક્રમે ક્રમે આપણે કર્મરહીત બની, આખર તેજ સ્વરૂપને પ્રાપ્ત થઈ આપણે મુક્ત દશા (મોક્ષદશા) અનુભવી શકીએ છીએ.

મહેન્દ્ર—ભાઈ પ્રવીણચંદ્ર ! તમારું તત્ત્વજ્ઞાન સ્તુત્ય છે. સંસારમાં રહ્યા છતાં પણ આવી સાચી અને લંડી સમજણ માટે હું તમોને મુખારકબાદી આપું છું. અને ઇચ્છું છું કે, હજી પણ તમારું તે તત્ત્વજ્ઞાન તમે જરા આગળ લંબાવશો.

પ્રવીણ—મીત્ર મહેન્દ્રનાથ ! તમારી મારા પ્રત્યેની આવી શુભ લાગણી માટે હું તમારો ઉપકાર માનું છું. અને તમારી સૂચનાનો પ્રેમપૂર્વક સ્વિકાર કરી. તત્ત્વજ્ઞાનનાં ગર્ભપ્રદેશમાં વિચારવા માટે યત્કિંચિત મારો ક્ષયોપશમ હું ચાહુ રાખીશ, એમ હું આપને વિશ્વાસ આપું છું. દ્યૌઃ જયજીનેન્દ્ર.

મહેન્દ્ર—જયજીનેન્દ્ર; ભાઈ ! જયજીનેન્દ્ર.

ચત્તારિ મંગળનો પાઠ બોલી લીધા પછી ‘ ઇચ્છામી ઠામી કાઉસગ્ગ ’ નો આખો પાઠ બોલી જવો. અને ત્યાર પછી ‘ ઇરિયાવહી ’ નો પાઠ સંપૂર્ણ કહી નીચે મુજબ સમણસૂત્રની શરૂઆત કરવી.

પાંચ પ્રકારનાં શ્રમણ સૂત્રો.

પહેલું શ્રમણ સૂત્ર.

ઇન્છામિ પડિકમિઉં-પાપ કર્મથી નિવૃત્ત થવા માટે હું ઇન્છું છું. પગામસિજ્જએ-ઘણું સુવાણું હોય. નિગામ-સિજ્જએ-ઘણે પાથરણાંએ સુવાણું હોય. સંઘારા ઉવટ્ટણાએ-સુતા સુતા વગર પુંજ્યે પાસું ફેરવ્યું હોય. પરિયટ્ટણાએ આઉટ્ટણાએ-વારંવાર એ રીતે પડખાં ફેરવ્યાં હોય, અને યત્ના રહીત હાથ પગો આદિ અવયવો સંકોચ્યા હોય. પસાયણાએ-હાથ પગો યત્ના રહીત પુંજ્યા વિનાં લાંબા કરેલા હોય. છપઈ સંઘટ્ટણાએ-છ પગી જીવું આદિ જીવે કચરેલાં હોય. કુઈએ કકરાઈએ-કુચેષ્ટા વડે ઉઘાડે મોઢે ખોલવાથી. છીએ જંભાઈએ-ઉઘાડે મોઢે છીંક અને ખગાસું ખાધું હોય. આમોસે-પુંજ્યા વિનાં ખણ્યું હોય. સસરખામોસે-સચેત રજે ખરડાએલ વસ્ત્રાદિનો સ્પર્શ કયો હોય. આઉલ માઉલાએ-આકુળ વ્યાકુળ થયો હોય. સુવાણુ વત્તિયાએ-સ્વપ્નમાં વિચીત્ર પ્રકારનાં રૂપ દીઠાં હોય. *ઈથીવિપરીયા સિયાએ-સ્વપ્નમાં સ્ત્રી સાથે મૈથુનાદિ સંલોગની ઇન્છા થઈ હોય. દિઠી વિપરીયા સિયાએ-સ્વપ્નમાં સ્ત્રી સંગાથે દૃષ્ટિથી દિડા કરી હોય.

* આ શબ્દ પુરુષ વ્યક્તિએજ ખોલવો. સ્ત્રી વ્યક્તિએ આ શબ્દની બહલીમાં “પુરુષ વિપરીયાસિયાએ” એમ કહેવું.

મણુવિપરીયાસિયાએ-સ્વપ્નમાં સ્ત્રી સંગાથે મનથી ભોગ
ભોગવેલ હોય. પાણુભોયણુ વિપરીયાસિયાએ-પાણી
ભોજન સ્વપ્નની અંદર કરેલ હોય. જોમે દિવસીઓ અઠ-
યારોકોઓ-જો મને દિવસ સંબંધી અતિયાર લાગ્યો હોય.
તસ્સ મિચ્છામી હુકકડ-તેનું ક્રૂણ મને નિષ્ક્રૂણ થાઓ.

શ્રમણ સૂત્ર બીજું.

પડિક્કમામિ ગોયર ગચરિયાએ-ગાયની પેઠે
થોડો અહાર લેવા જતાં પાપ થકી નિવર્તુ છું. સિખાય
રિયાએ-અહારાદિક માટે ભિક્ષા માગવા જતાં. ઉઘાડ કમાડ-
અડધું કમાડ ઉઘાડયું હોય. ઉઘાડણાએ-આખું કમાડ
ઉઘાડયું હોય. સાણા વચ્છા દારા સંઘટ્ટણાએ-કુતરા,
વાછરડાં, અને નાનાં બાળકને ઓળંગીને જવાણું હોય.
મંડિપાહુડિયાએ-બીજા કોઈને વાસ્તે રાખેલું લીધું હોય.
બલીપાહુડિયાએ-બળીદાન વિગેરે માટે બાકુળાં કરેલ
લીધેલા હોય. ઠવાણા પાહુડીયાએ-ભીખારી માટે રાખેલું લીધું
હોય. સકિએ સહસ્સાગારે-સંકા પડયા છતાં બળાતકાર
કરવાથી લેવું પડયું હોય. અણેસણાએ-અન્નભૂતાં અક-
લ્પનિક અસુજતો અહાર લીધો હોય. પાણેસણાએ-અન્ન-
ભૂતાં અસુજતું પાણી લેવાણું હોય. આણુભોયણાએ-દોષ-
વાળો અહાર વાપર્યો હોય. પાણુભોયણાએ-દોષવાળું પાણી

વાપર્યું હોય. ખીચ ભોયણાએ-ખીજ સહીત સચેત ભોજન લીધું હોય. હરિય ભોયણાએ-લીલોતરી સહીત સચેત ભોજન લીધું હોય. પચ્છાકમ્મિયાએ-આહાર વહોરાવ્યા પછી કાંઈ દોષ લાગ્યો હોય. પુરેકમ્મિયાએ-અહાર લીધા પહેલાં કોઈ દોષ લગાડ્યો હોય. અદિઠહડાએ-નજરે ન દેખાય ત્યાંથી લાગી દીધેલું હોય. દગસંસઠહડાએ-કાચા પાણીનો સ્પર્શ કરી દીધેલો અહાર લીધેલો હોય. રયસંસ-હડાએ-સચેત રજનાં સ્પર્શવાળું લીધું હોય. પારિસાડ-ણીયાએ-ઘણો આહાર લઇને પછી નાખી દીધો હોય. પારિઠાવણીયાએ-ખાવો થોડો ને નાખી દેવો ઘણો એવો અહાર લીધો હોય. ઉહાસણ ભિખખાએ-વારંવાર વસ્તુ માગી લીધી હોય. જ' ઉગમેણું-જે દોષ વહોરાવનારથી લાગ્યા હોય, ઉપાયણે સણાએ-પોતા થકી જે દોષ લાગ્યા હોય. અપડિ શુદ્ધ-એવા અકલ્પનિક અહારપાણી. પડિ-ગાહિય-લીધા હોય. પરિભુત્તંવા-ભોગવ્યાં હોય. જ' ન પરિઠવિય-જે નાખી દેવા યોગ્ય છે તે નાખી ન લીધું હોય. તસ્સમિચ્છાસી દુક્કડં-તેનું ક્ષણ મને નિષ્કળ થાઓ.

અમણ સૂત્ર ૩ જી.

પડિક્કમામિ ચઉકાલં સઝાયસ અકરણીયાએ-
ચારે વખતને માટે સઝાય પાઠ વ કરેલાં હોય તો તે પાપ

થકી નિવર્તું છું. ઉભયકાન્નં ભંડો વગરણસ-સાંજ સવાર
એમ બે વખતને માટે ભંડ ઉપગરણ. અપાડલેહણાએ-
નજરે જોયા ન હોય. દુપડિલેહણાએ-માઠી રીતે જોયા
હોય. અપમજજણાએ દુપમજજણાએ-પોંજયા ન હોય
અને પોંજયા હોય તો માઠી રીતે પોંજયા હોય. અધકમ્મે-
અતિકમ્મે એટલે પાપ કરવાનો વિચાર કર્યો હોય. વધકમ્મે-
વ્યતિકમ્મે એટલે પાપ કરવાની તૈયારી કીધી હોય. અધ્યારે-
અતિચાર એટલે પાપ કરવા લાગ્યો હોય. અણાચારે-
અનાચાર એટલે પાપ કીધું હોય. જો મેં દિવસિએ
અધ્યારે કઓ-જો મેં દીવસ સબંધી તે પાપ કરેલું
હોય. તરસમિચ્છામિ દુક્કડ-તેનું ક્ષણ મને નિષ્કળ થાઓ.

શ્રમણ સૂત્ર ૪ થું.

પડિક્કમામિ એગવિહે અસંજમે-એક પ્રકારનાં
અસંયમ થકી નિવર્તું છું. પડિક્કમામિ દોહી બંધણેહિં
-એ પ્રકારનાં બંધનથી નિવર્તું છું. રાગબંધણેણું-તે એક
રાગનું બંધન. દોષ બંધણેણું-અને બીજું દેવનું બંધન.
પડિક્કમામિ તિંહિ દંડેહી-ત્રણ પ્રકારનાં દંડથી નિવર્તું
છું. મણુદંડેણું વચ દંડેણું કાય દંડેણું-તે મન, વચન,
ને કાયાનાં ત્રણ દંડો. પડિક્કમામિ તિંહિં ગુત્તિહં-
ત્રણ પ્રકારની ગુપ્તીનાં દોષથી નિવર્તું છું. મણુગુત્તિએ,
વચગુત્તિએ, કાયગુત્તિએ-મન, વચન, અને કાયાની એમ

ત્રણ ગુપ્તી શુભ પરિણામમાં ગોપવી રાખવી. પડિક્કમામિ તિહિં સદ્લેહિં-ત્રણ પ્રકારનાં શલ્યાદિનાં દોષથી નિવર્તુ' છું. માયા સદ્લેહુ' નિયાણુ' સદ્લેહુ' મિછા દંસણુ' સદ્લેહુ'-માયા કપટ, ક્રૂણની માગણી, અને ફંલ રાખવો એ ત્રણ સદ્ય, પડિક્કમામિ તિહિં ગારવેહિં-ત્રણ પ્રકારનાં ગર્વથી નિવર્તુ' છું. ઈદિ ગારવેહુ'-રિદ્ધીનો ગર્વ, રસ ગારવેહુ'-મીઠા લોજનનો ગર્વ. સાયા ગારવેહુ'-સાતાકારી શારીરિક સુખનો ગર્વ. પડિક્કમામિ તિહિં વિરાહણુ'એ-ત્રણ પ્રકારની વિરાધનાથી નિવર્તુ' છું. નાણુ' વિરાહણુ'એ જ્ઞાનની વિરાધના, દંસણુ વિરાહણુ'એ-સમકિતની વિરાધનાં. ચરિત્ત વિરાહણુ'એ-ચારિત્રની વિરાધનાં. પડિક્કમામિ ચઉહિં કસાએહિં-ચાર પ્રકારનાં કષાયથી નિવર્તુ' છું. કોહ કસાએહુ'-ક્રોધની ઉત્પત્તિ. માણુ કસાએહુ'-માનની ઉત્પત્તિ. માયા કસાએહુ'-માયા કપટની ઉત્પત્તિ. લોભ કસાએહુ'-લોભની ઉત્પત્તિ. પડિક્કમામિ ચઉહિં સન્નાહિં-ચાર પ્રકારની સંજ્ઞાના દોષથી નિવર્તુ' છું. આહાર સન્નાએ-આહારની ઇચ્છા. ભય સન્નાએ-ભયની ઇચ્છા. મેહુણુ સન્નાએ-મૈથુનની ઇચ્છા. પરિગ્રહ સન્નાએ-પરિગ્રહની ઇચ્છા. પડિક્કમામિ ચઉહિં વિકહાએહિં-ચાર પ્રકારની વિકથાનાં દોષથી નિવર્તુ' છું. *ઇંદ્રિયકહાએ-સીયો સબંધી શૃંગારિક વાર્તાલાપ કરવો તે.

* સ્ત્રી વર્ગે “ પુરુષકહાએ ” એ શબ્દ બોલવો.

ભત્ત કહાએ-ભોજનાદિ સખંધી સાઈં નરસું વણુંવેલ હો
 તે. દેસ કહાએ-દેશાચાર સખંધી વાતચીતો કરવી ર
 રાય કહાએ-રાજ સખંધીનાં પરાક્રમ વિગેરેની વાત કર
 તે. પડિક્કમામિ ચઉહિં ઝઝાણેહિં-ચાર પ્રકારનાં ધ્યાન
 દોષથી નિવર્તું છું. અટ્ટેણું ઝઝાણેણું-આત્મ ધ્યાન ધરવાથી
 રૂદેણું ઝઝાણેણું-સૌંદર્યધ્યાન ધરવાથી. ધર્મમેણું ઝઝાણેણું
 ધર્મધ્યાન ધરવાથી. સુક્કેણું ઝઝાણેણું-શુદ્ધધ્યાન ધરવાથી
 પડિક્કમામિ પંચહિં કિરીયાહિં-પાંચ પ્રકારનાં ક્રિયા
 દોષથી નિવર્તું છું. કાઠ્યાએ-કાયાએ કરી. અહિં
 રણ્યાએ-હથીઆર પ્રમુખ અધીકરણનાં દોષથી. પા
 સિયાએ-ખીજ ઉપર દ્વેષ રાખવાનાં દોષથી. પારિતા
 ણ્યાએ-ખીજને પરિતાપનાં ઉપજાવવાનાં દોષથી. પ
 ણાઈવાય કિરીયાએ-જીવહિંસાનાં દોષથી. પડિક્કમા
 પંચહિં કામગુણેહિં-પાંચ પ્રકારનાં કામ વધવા
 દોષથી નિવર્તું છું. સદેણું-ગાનતાન વિગેરે શબ્દોશ
 રૂવેણું-શ્રીયાદિનાં રૂપ નિરખવાથી. ગાંધેણું-અત્તર પ્રમુ
 વિગેરે વાસનાં લેવાથી. રસેણું-રસનો સ્વાદ લેવા
 રાસેણું-સ્પર્શ કરવાથી. પડિક્કમામિ પંચહિં અહં
 એહિં-પાંચ પ્રકારનાં મહાવ્રંતોનાં દોષથી નિવર્તું છું. પ
 ણાઈવાયાએ વેરમણું-સર્વથા જીવહિંસાનાં દોષ
 સુસાવાયાએ વેરમણું-સર્વથા બુદ્ધ બોલવાનાં દોષ
 અહિંનાં દાણાએ વેરમણું-સર્વથા ચોરી કરવાનાં દોષ

મેહુણાઓ વેરમણું-સર્વથા મૈથુનનાં દોષથી. પરિગગાડા-
 ઓ-વેરમણું-સર્વથા પરિગ્રહનાં દોષથી. પડિક્કમામિ-
 પંચહિં સુમીએહિં-પાંચ પ્રકારની સુમાનનાં દોષથી
 નિવર્તું છું. ઈરિયા સુમીએ-નીચે દષ્ટિ કરી ચાલવાનાં
 દોષથી. ભાસા સુમીએ-ભાષાનો ઉપયોગ કરવાનાં દોષથી.
 એસણા સુમીએ-અહારાદિક લેવાનાં દોષથી. આયાણુ
 ભંડ મત્ત નિખખેવણા સુમીએ-વસ્તુ પાત્રાદિક લેવા
 મુકવાનાં દોષથી. ઉચ્ચાર પાસવણ ખેલ જલ સંઘાણુ
 પારિટાવણિયા સુમીએ-ઝાડો, પેશાખ, મલ, લોટ વિગેરે
 પરઠવવાનાં દોષથી. પડિક્કમામિ છહિં જીવનિકાએહિં-
 છ કાય જીવની વિરાધનાનાં દોષથી નિવર્તું છું. પુઢવીકા-
 એણું-પૃથ્વીનાં જીવોની વિરાધનાનાં દોષથી. આઉકાએણું-
 અપકાય કહેતાં પાણીનાં જીવોની વિરાધનાનાં દોષથી. તેઉ
 કાએણું-અગ્નિનાં જીવોની વિરાધનાનાં દોષથી. વાઉકાએણું-
 વાયરાનાં જીવોની વિરાધનાનાં દોષથી. વણસ્સકાએણું-
 વનસ્પતિનાં જીવોની વિરાધનાનાં દોષથી. તસ્સકાએણું-
 ત્રસ જીવોની વિરાધનાનાં દોષથી. પડિક્કમામિ છહિં
 લેસાહિં-છ પ્રકારની લેશાનાં દોષથી નિવર્તું છું. કિન્હલેસા-
 એ-કૃષ્ણલેશાનાં દોષથી. નિલલેશાએ-નિલ એટલે કોષાદિ
 દુરાચારનાં દોષથી. કાઉ લેશાએ-કાઉ કહેતાં પરકાર સાથે
 ભોગ ભોગવવાનાં દોષથી. તેઉલેશાએ-તેજુલેશાનાં દોષથી.
 પદ્મલેશાએ-પદ્મ લેશાનાં દોષથી. મુકલલેશાએ-મુકલ :

દેશાનાં દોષથી. પડિક્કમામિ સતહિં ભયઠાણેહિ-
 સાત પ્રકારનાં ભય સેવવા થકીનાં દોષથી નિવર્તું છું. અઠ-
 હિંમય ઠાણેહિં-આઠ પ્રકારનાં મદ કરવાનાં દોષથી નિવર્તું
 છું. નવહિંબંભચેર ગુત્તિહિં-અઘ્નચર્યાની નવ વાડોનું
 સેવન કરવાનાં દોષથી નિવર્તું છું. દસવિહે સમણ ધ-
 મ્મે-દશ પ્રકારનો યતિ ધર્મ. એકારસહિં ઊવાસગ
 પડિક્કમામિ-શ્રાવકની અગિયાર પડિમાંના દોષથી નિવર્તું
 છું. બારસ્સ લીખ્ખુ પડિમાહિ-બાર પ્રકારની ભિક્ષુની
 પડિમા. તેરસહિં કિરિયા ઠાણેહિં-તેર પ્રકારની ક્રિયા
 વડે કર્મ બાંધવાનાં સ્થળો. ચઉદસેહિં ભૂયગામેહિં-
 ચઉદ પ્રકારનાં જીવોનો જથ્થો. પન્નરસહિં પરમાહમિ-
 એહિં-પંદર પ્રકારનાં પરમાધામી દેવો. સોલસહિં ગાહા
 સોલસએહિં-સુયગડાંગજી સૂત્રનાં પ્રથમ શ્રુત સ્કંધનાં
 સોળ અધ્યયન. સત્તર સવિહે અસંજમેહિં-સત્તર પ્રકા-
 રનો અસંયમ. અઠારસવિહે અખંભેહિં-અઠાર પ્રકા-
 રનાં અપ્રહ્નચર્યાથી. એગુણ વિસાએ નાયઝયણેહિં
 -જ્ઞાતાજીનાં પ્રથમ શ્રુત સ્કંધનાં એગણીસ અધ્યયન. વિ-
 સાએ અસમાહિં ઠાણેહિં-વીસ પ્રકારનાં અસમાધીનાં ઠેકાણાં.
 એગવિસાએ સખળેહિં-એકવીસ પ્રકારનાં સખળા દોષથી
 બાવિસાએ પરિસએહિં-બાવીસ પ્રકારનાં પરિસહથી. તેવિ-
 સાએ સુયગડ ઝયણેહિં-સુયગડાંગ સૂત્રના પહેલા બીજા શ્રુત
 સ્કંધનાં ત્રેવીસ અધ્યયન. ચઉવિસાએ દેવેહિં-ચોવિસ

પ્રકારનાં દેવો. પચવિસાએ ભાવણાહિં-પચિસ પ્રકારની ભાવનાને વિષે. છવિસાએ દસા કરૂપ વવહારેણું ઉદેસણું કાલેણું-દસાશ્રુત સ્કંધનાં ૧૦, બૃહદ્દકલ્પનાં ૬, વ્યવહાર સૂત્રનાં ૧૦, એ મળી છવીસ ઉદેસા, સત્તાવિસાએ અણગાર ગુણેહિં-સાધુજનાં સત્તાવીસ ગુણ, અઠાવિસાએ આચારકરૂપેહિં-અઠાવીસ સાધુનાં આચાર. એગુણત્તિસાએ પાવમુચરૂપ મંગેહિં-એગણત્રીસ પ્રકારનાં પાપ સુત્ર. તીસાએ મહા મોહણી ઠાણેહિં-ત્રીસ પ્રકારનાં મહા મોહનીનાં ઠેકાણાં. એકતીસાએ સિદ્ધાઈ ગુણેહિં-સિદ્ધનાં એકત્રીસ ગુણ. બત્તીસાએ જોગ મંગેહિં-બત્રીસ પ્રકારનાં યોગનો સંગ્રહ. તેત્તીસાએ આસાયણુંએ-તેત્રીસ પ્રકારની આસાતનાં. અરિહંતાણું આસાયણુંએ-શ્રી અરિહંત દેવની આસાતનાં. સિદ્ધાણું આસાયણુંએ-શ્રી સિદ્ધ પરમાત્માની આસાતનાં. આયરિયાણું આસાયણુંએ-આચાર્યજની આસાતનાં. ઉવઝઝાયાણું આસાયણુંએ-ઉપાધ્યાયજની આસાતનાં. સાહુણું આસાયણુંએ-સાધુની આસાતનાં. સાહુણીણું આસાયણુંએ-સાધવીની આસાતનાં. સાવયાણું આસાયણુંએ-શ્રાવકની આસાતનાં. સાવિયાણું આસાયણુંએ-શ્રાવિકાની આસાતનાં. દેવાણું આસાયણુંએ-દેવોની આસાતનાં. દેવીણું આસાયણુંએ-દેવીઓની આસાતનાં. ઈહ લોગસ આસાયણુંએ-આ લોકની આસાતનાં. પર લોગસ આસા

યજ્ઞાંએ-પરલોકની આસાતનાં. કેવળીજ્ઞાં આસાયજ્ઞાંએ-
 કેવળીની આસાતનાં. કેવળી પન્નત્તસ ધર્મસ્સ આસાયજ્ઞાં-
 એ-કેવળીનાં પ્રરૂપેલ ધર્મની આસાતનાં કરી હોય. સદેવ
 મણુઆ સૂરસ્સ લોગસ્સ આસાયજ્ઞાંએ-દેવતા અને મનુ-
 બ્ય સહીત જે લોક તેની આસાતનાં. સવંપાણભૂયં જીવ
 સત્તાણાં આસાયજ્ઞાંએ-સર્વ જીવો સત્તાએ શાશ્વત પણું ધરાવે
 છે તેની આસાતનાં. કાલસ્સ આસાયજ્ઞાંએ-ત્રણે કાળની
 આસાતનાં. સુયસ્સ આસાયજ્ઞાંએ-સૂત્ર સિદ્ધાંતોની આસા-
 તનાં, સુયદેવતાએ આસાયજ્ઞાંએ-સૂત્ર દેવ કહેતાં તીર્થંકરની
 આસાતનાં. વાયણુરિયસ્સ આસાયજ્ઞાંએ-વાંચણી આપનાર
 આચાર્યજીની આસાતનાં. જંવાધંદ્-તેમજ સૂત્રો આઘા પાછા
 ભણાયા હોય. વચ્ચામેલિયં-ઉપયોગ વિનાં ભણાયા હોય. હીણુ
 ઋષરં-એંદાં અક્ષર ભણાણે હોય. અચ્ચઋષરં-અધીક
 અક્ષર ભણાણે હોય. પયહિણુ-પદ એછા અદકું ભણાએલ
 હોય. વિણુયહિણુ-વિનય રહિત ભણાયું હોય. જોગાહિણુ-
 મન વચન કાયાનાં યોગ રહિત ભણાયું હોય. ઘોસહિણુ-
 શુદ્ધ ઉચાર વિનાં ભણાયું હોય. સુકુદિનં-સારૂ જ્ઞાન
 અવનિતને દેવાણું હોય. દુકુ પહિધીયં-અવનિતપણે જ્ઞાન
 લેવાણું હોય. અકાળે કઓ સઝાઓ-અકાળે સઝાય કરેલી
 હોય. કાળે ન કઓ સઝાઓ-સઝાય કરવાનાં વખતે
 સઝાય ન કરી હોય. અસઝાએ સઝાયં-અપવિત્ર જગ્યામાં
 સઝાય કરી હોય, સઝાએ ન સઝાયં-સઝાય કરવા જેવી

જગ્યામાં સજાય ન કરી હોય. તરસ મિચ્છામી દુક્કડ-
તેનું ક્ષણ મને નિષ્ફળ થાઓ.

શ્રમણ સૂત્ર ૫ મું.

નમો ચતુર્વીસાચ્ચે-ચોવિસ તીર્થંકર દેવાને નમસ્કાર
કરે છું. તિથ્યયરાણાં-તીર્થંકરોને. ઉસલાઈ મહાવીર-
પ્રથમ રૂપભદ્રેવથી માંડીને શ્રી મહાવીર સ્વામી સુધીનાં.
પન્નજવસણાંણાં-તેઓને નમન કરે છું. ઈણમેવ નિગ્ગથ-
એવા તીર્થંકર દેવાનો ભાંખેલ નિગ્ગથ. પાવરણાં-કે જે
સાધુનો ધર્મ પ્રરૂપેલ છે. સચ્ચં આયુત્તરં-તે સત્ય છે
અને સર્વોત્તમ છે. કેવળીયં-કેવળજ્ઞાનીનો તે પ્રરૂપેલ છે.
પરિપુન્નં-તે પરિપૂર્ણ ગુણ સહીત છે. નેયાઉયં-તે ન્યાય
યુક્ત છે. સંશુદ્ધં-તે પુરેપુરો શુદ્ધ છે. સત્તકત્તાણાં-
સત્યનો તે કાપનાર છે. સિદ્ધીમગ્ગં-એવો જે સિદ્ધ થવાનો
માર્ગ. મુક્તિમગ્ગં-કર્મથી મુકાવાનો માર્ગ. નિજ્જણ
મગ્ગં-કર્મનો છેડો લાવવાનો માર્ગ. નિંવાણ મગ્ગં-
કર્મ નિવારીને શીતળ થવાનો માર્ગ. અવિતલ મવિસંધી
તેનાં વિષે સંદેહ રાખવો નહિં. સન્ન દુઃખપહિણ મગ્ગં-
સર્વે દુઃખનો મટાડનાર માર્ગ. ઇથ્થઠિયા જુયા સિઝંતી
-એ વિષે રહેલા જુવો સિદ્ધ થશે. ખુઝંતિ-ખુઝાશે.
મુચંત્તિ-કર્મથી મુકાશે. પરિનિવાયંતિ-કર્મ નિવારીને

શિતળભુત થશે. સર્વ દુઃખાણાં મતં કરંતિ-સર્વ પ્રકારનાં દુઃખનો અંત કરશે. ત્ત્વધર્મ સદ્દામિ-તેવા ધર્મને સદ્દું છું. પત્તિયામિ-પ્રતિત કહેતાં વિશ્વાસ રાખું છું. રૌયેમિ-મને રૂચિ શકે તેમ વર્તું છું. ફાસેમિ-તેનો સ્પર્શ કરું છું. પાલેમિ-તેને પાળું છું. આણુપાલેમિ-વિશેષે કરીને પાળું છું. ત્ત્વધર્મ સદ્દત્તો-તેવા ધર્મની ખીજને શ્રદ્ધા કરાવતો. પત્તિયત્તો-વિશ્વાસ કરાવતો. રૌયત્તો શક્તિ મુજબ રૂચાવતો. ફાસત્તો-અદરાવતો. પાલત્તો-પળાવતો થકો. આણુપાલત્તો-વિશેષે કરીને પળાવતો. ત્ત્વસ ધર્મસ-તે ધર્મ. કેવળી પન્નત્તસ-કેવળીનો પ્રરૂપેલ છે તેનાં વિષે. અન્નભુજિઓમી આરાહણાએ-સાવધાન રહેતાં થકાં સર્વ પ્રકારની આરાધનાને વિષે. વિરોમી વિરાહણાએ-વીરાધનાં કરવાથી નિવર્ત્યો છું. અસંજમ પરિયાણામિ-અઢાર પાપ-સ્થાનક રૂપી અસંયમને છાંડું છું. સંજમ ઉવસંપજમિ-સતર ભેદે સંયમનો સ્વિકાર કરું છું. અખંભ પરિયાણામિ-અઢાર ભેદે અબ્રહ્મચર્યને છાંડું છું. ખંભ ઉવસંપજમિ-અઢાર ભેદે બ્રહ્મચર્યને સ્વિકારું છું. અકપ્પ પરિયાણામિ-અઢવનિક અહારાદિકને છાંડું છું. કપ્પ ઉવસંપજમિ-કઢવનિક અહારાદિકને સ્વિકારું છું. અન્નાણ પરિયાણામિ-અજ્ઞાનને છાંડું છું. નાણ ઉવસંપજમિ-જ્ઞાનને અંગિકાર કરું છું. અકિરીય પરિયાણામિ-મિથ્યાત્વમય અસત્ય કરણીને છાંડું છું. કિરીય ઉવસંપજમિ-સમતામય સત્ય

ક્રિયાને અંગિકાર કરે છે. મિછત્તં પરિઆણામિ-મિચ્છા-
 ત્વને છાંડું છું. સમ્મતં ઉવસંપજામિ-સમકિતને સ્વિકારું
 છું. અબોહિ પરિઆણામિ-દુર્બોધપણનાં કર્તવ્યને છાંડું
 છું. બોહિ ઉવસંપજામિ-સુબોધપણને સ્વિકારું છું. અમગ્ગં
 પરિઆણામિ-સત્ય માર્ગથી વિરૂદ્ધ માર્ગને છાંડું છું.
 મગ્ગં ઉવસંપજામિ-સત્ય માર્ગને સ્વિકારું છું. જંસંભરામિ-
 જે દોષ મને યાદ આવે તે. જં ચ ન સંભરામિ-જે દોષ
 મને યાદ નથી આવતો તે. જં પડિક્કમામિ-જેનાથી હું
 નિવર્ત્યો છું તે. જં ચ ન પડિક્કમામિ-જેનાથી હું નિવર્ત્યો
 નથી તે. તસ્સ સંવસ્સ-તે સર્વે. દેવસિયસ્સ-દિવસ
 સખંધી. અર્ધચારસ્સ-જે અતિચાર લાગેલ હોય. પડિક્ક-
 મામિ-તે થકી નિવર્તું છું. સમણોહં-હું શ્રમણ છું.
 સંજય વિરયં-સંયંતિ છું. સંસારથી વિરક્ત છું. પડિ-
 હય પરચખખાય પાવકમ્મે-પાપ કર્મને આવતા તેને
 હણવા માટે મેં બધી કરી છે. અનિયાણો દિઠ્ઠી સંપન્નો
 -ન્યાણાં સહિત સમકિત દૃષ્ટિ સહીત છું. માયામોસં
 વિવજ્જો-માયા કપટ તણ દીધું છે. અઢ્ઠાઈ જેસુ દિવસ-
 મુદ્દેસુ-અઢિદ્વિપ અને બે સમુદ્રને વિષે. પન્નરસ કમ્મં-
 ભૂમિયું-પંદર કર્મ ભૂમિનાં ક્ષેત્રને વિષે. જાવંતિ કેઈ
 સાહુ રયહરણુ-જેટલા કૌઈ સાધુઓ છે તેઓ રજેહરણુ.
 ગુરહગ્ગ-ગોચરો. પડિગ્ગહ-પાત્રાં. ધારા-ધારણુ કરનાર
 છે. પંચઅહવ્યયં ધારા-પાંચ મહાવ્રતનાં ધારણુકાર છે.

અઠારસસ્ર સહસ્ર-અઠાર હજાર. સીલંગરથ ધારા-બ્રહ્મ-
ચર્ય સહિત સાધુનાં આચારરૂપિ રથનાં ધારણહાર છે.
અખખય આચાર ચરિતા-અક્ષય ચારિત્રનાં આચરનાર
છે. તે સ્તંભે સિરસા-તે સર્વને મસ્તક નમાવિને. માણસા
-શુદ્ધ અંતઃકરણથી. મથ્યએણું વંદામિ-મસ્તકે કરીને
વાંદુ હું.

પાંચ શ્રમણ સૂત્ર વિષેનો સંવાદ નં. ૧૦.

વિવેકચંદ્ર—સ્નેહી બંધુ સુમતિચંદ્ર ! અહોહો !!!
આજે ઘણાં દિવસે તમારો મેળાપ થયો. કહો, આટલા દિવસ
તમે ક્યાં ગયા હતા ?

સુમતિચંદ્ર—બંધુ વિવેકચંદ્ર ! તમારું કહેવું સત્ય
છે. આજે લગલગ એકાદ માસ થયા ધાર્મિક વિદ્યાભ્યાસ
માટે હું બહારગામ ગયો હતો.

વિવેક—વાહ ! વાહ ! શી આનંદની વાત છે. બંધુ !
માનવજીવનની સાક્રલ્યતા માટે તમે અતિ પરિશ્રમ ઉઠાવો
છો. કહો ત્યારે, શ્રમણ સૂત્ર વિષેની દરેક શંકાઓનાં ખુલા-
સાનો અપૂર્વ લાભ, તમોને ત્યાં કેવો મળ્યો ?

સુમતિ—એ અનુભવ ગોચર અપૂર્વ આનંદ હું
તમોને શબ્દોમાં કેવી રીતે વર્ણવી શકું ? ખરેખર, એક

જ્ઞાન દર્શન પ્રતિપક્ષ શ્રીમાન્ મહાત્મા રત્નનો સમાગમ; મને વિશેષ કૃણીભુત થવા પામ્યો છે.

વિવેક૦—કહો ત્યારે, શ્રમણ સૂત્ર એટલે શું ? તે સૂત્રો કેટલા છે ? અને તે શા માટે છે ?

સુમતિ૦—શ્રમણ સૂત્ર એટલે સાધુને પોતાનાં આદર્શ જીવન માટે વર્તવાનો એક પદાર્થ પાઠ. એ પદાર્થ પાઠનાં પાંચ પેટા ભાગો છે; જેને પાંચ શ્રમણ સૂત્રો કહેવામાં આવે છે. નિદ્રામાં લાગેલ અતિચારોથી મુક્ત થવા માટે પહેલું સૂત્ર; અહારાદિકનાં દોષોથી વિરક્ત થવા માટે બીજું સૂત્ર; શાસ્ત્રાધ્યયનનાં અતિચારોથી અલગ થવા માટે ત્રીજું સૂત્ર; તેત્રીસ જોલનું ચિંતવન કરી વીસ પ્રકારની આસાતનાં ટાળવા માટે ચોથું સૂત્ર; અને શ્રદ્ધાપૂર્વક સત્ય ધર્મને સમજી તેને જીવનમાં ઉતારવા માટે પાંચમું સૂત્ર. એમ પાંચ સૂત્રો ક્રમવાર ગોઠવવામાં આવેલ છે.

વિવેક૦—નિદ્રામાં સ્વભાવસ્થાની અંદર જે અતિચારો લાગે છે, તેનો કયા પ્રકારની ‘જાગ્રિકા’ માં સમાવેશ થઈ શકે છે ?

સુમતિ૦—તેનો સમાવેશ ‘કર્મ જાગ્રિકા’ ની અંદર થઈ શકે છે.

વિવેક૦—સ્વપ્ન સખંધીની આલોચણાં લેવા માટેનો અધિકાર, કઈ જાગ્રિકાવાળો ભોગવી શકે છે ? તેમજ તેને આલોચણાં લેવાનું શું કરણ છે ?

સુમતિ૦-‘ અબુદ્દ જાઝિકા ’ અને ‘ સુદર્શન જાઝિકા ’
વાળાને તે અધિકાર છે. દર્શનાવર્ણિય કર્મનું વિશેષ પરિ-
બળ હોવાથી તેને તે આલોચણાં લેવી પડે છે.

વિવેક૦-ત્યારે ‘ બુદ્ધ જાઝિકા ’ કોણ કરી શકે છે ?

સુમતિ૦-આત્માર્થિ તત્ત્વજ્ઞાનીઓ તે જાઝિકામાં ઓત-
પ્રોત થઈ શકે છે.

વિવેક૦-ખેંતાલીસ, સુડતાલીસ, કે છન્નું દોષ રહિત,
અહારાદિક વગેરે કલ્પતા પદાર્થો લેનારને, કેવા પ્રકારનો
લાભ પ્રાપ્ત થઈ શકે છે ?

સુમતિ૦-‘ યમ ’ અને ‘ નિયમ ’ નાં પ્રતિપાલન
માટેનું અપૂર્વ બળ તે પ્રગટ કરી શકે છે.

વિવેક૦-‘ યમ ’ અને ‘ નિયમ ’ આપ કોને કહો છો ?

સુમતિ૦-પાંચ મહાવ્રત, પાંચ સુમતિ, અને ત્રણ
ગુપ્તિ વગેરેનાં યથાર્થ પાલન માટે ‘ યમ ’ શબ્દ; અને દશ
પ્રકારનો યતિ ધર્મ વિગેરે ઉત્તર ક્રિયાનું રક્ષણ કરવા માટે
‘ નિયમ ’ શબ્દ મુકવામાં આવેલ છે.

વિવેક૦-સંયમની આબાદિ માટે કઈ વસ્તુની જરૂર છે ?

સુમતિ૦-શાસ્ત્રાધ્યયનનાં ગર્ભ પ્રદેશમાં વિચરી,
તત્ત્વજ્ઞાનનું ઉડું રહસ્ય સમગ્ર લઈ, જીવનની સાથે તેની
ગુંથણી કરી, દરેક જરૂરી કાર્યોમાં ઉપયોગ રાખવાની જરૂર છે.

વિવેક૦-ઉપયોગ રાખવાથી આત્માને શું ફાયદો થાય ?

સુમતિ૦—આશ્રવકારી ઘટનાની બહાર પ્રવેશ કરી, સંવરમય સ્થિતીનું તેને ભાન થાય છે.

વિવેક૦—ચોથા શ્રમણ સૂત્રમાં તેત્રીસ બોલનું ચિંતવન કરવા માટે ફરમાન છે; તેનું શું કારણ ?

સુમતિ૦—પોતાની સંવરમય સ્થિતિનું યથાર્થ ભાન અહરનિશ તાબું રહે, તેના માટે તે બોલનું ચિંતવન અતિ જરૂરી છે.

વિવેક૦—શ્રદ્ધાપૂર્વક શુદ્ધ ધર્મનું આરાધન કરી, તેના માટે જીવન સમર્પણ કરી દેવાનું શું કારણ હશે ?

સુમતિ૦—કર્મ વેદીમાંથી છુટી, મુક્તદશા પ્રાપ્ત કરવા માટે.

વિવેક૦—પ્રિયબંધુ સુમતિચંદ્ર ! તમારું તત્ત્વ જ્ઞાન ગહન છે. સત્પુરૂષની સોબતમાં રહી, તમે જે અપૂર્વ લાભ ઉઠાવ્યો છે; તે બાણી, આજે હર્ષથી મારું હૃદય ઉભરાય જાય છે. ભાઈ ! હવે હું રજા લઉંશ.

સુમતિ૦—બંધુ ! જ્ઞાન પિપાસા માટે તમારી આટલી બધી ઉત્કંઠા જોઈ, હું પણ ઘણો ખુશી થયો છું. ભલે ખુશીથી પધારો. દયો જયવીર.

વિવેક૦—જયવીર; ભાઈ ! જયવીર.

પહેલા ખામણાં.

પહેલા ખામણાં પંચ મહા વિદેહ ક્ષેત્રને વિષે જયવંતા જે તીર્થંકર દેવ બિરાજે છે; તે જઘન્ય તીર્થંકર ૨૦, અને

ઉત્કૃષ્ટા ૧૬૦; તેમને મહારી સમય સમયની વંદણાં હોજો. તે વીસ તીર્થંકરનાં નામ કહું છું. ૧ શ્રી સીમંધર સ્વામી; ૨ શ્રી યુગમંધર સ્વામી; ૩ શ્રી બાહુ સ્વામી; ૪ શ્રી સુબાહુ સ્વામી; ૫ શ્રી સુજાત સ્વામી; ૬ શ્રી સ્વયં પ્રભ સ્વામી; ૭ શ્રી નૃપલાનંદ સ્વામી; ૮ શ્રી અનંત વીર્ય સ્વામી; ૯ શ્રી સૂરપ્રભ સ્વામી; ૧૦ શ્રી વિશાળ-પ્રભ સ્વામી; ૧૧ શ્રી વજ્રધર સ્વામી; ૧૨ શ્રી ચંદ્રા-નન સ્વામી; ૧૩ શ્રી ચંદ્રબાહુ સ્વામી; ૧૪ શ્રી ભુજંગ સ્વામી; ૧૫ શ્રી ઇન્દ્ર દેવ સ્વામી; ૧૬ શ્રી નેમિપ્રભ સ્વામી; ૧૭ શ્રી વીરસેન સ્વામી; ૧૮ શ્રી મહાભદ્ર સ્વામી; ૧૯ શ્રી દેવજશ સ્વામી; અને ૨૦ શ્રી અ-જીતસેન સ્વામી. તે સ્વામી કેવા છે ? મહારી મનમનની, ઘટ ઘટની, અને સમય સમયની વાત બાણી દેખી રહ્યા છે; અનંત જ્ઞાન છે; અનંત દર્શન છે; અનંત ચારિત્ર છે; અનંત તપ છે; અનંત વીર્ય છે; ખટે ગુણે કરી સહિત છે; ચોત્રિસ અતિ-શયે કરી ખિરાજમાન છે. પાંત્રીસ પ્રકારની સત્ય વચન વાણીનાં બોલણુદાર છે. એક હજાર અષ્ટ ઉત્તમ લક્ષણે કરી સહીત છે. અઠાર દોષ રહિત છે. બાર ગુણે કરી સહિત છે. ચાર ધનઘાતી કર્મ ક્ષય કર્યો છે. બાકીનાં ચાર કર્મ પાતળા પાડ્યા છે. મુક્તિ જવાનાં કામી થકા વિચરે છે. ભવ્ય જીવનાં સંદેહ ભાંગે છે, સજોગી, સશરિરી, કેવળજ્ઞાની, કેવળદર્શની, યથાપ્પાત ચારિત્રનાં ધરણુદાર છે. ક્ષાયક સ-

મકિત, શુકલધ્યાન, શુકલ લેશા, શુભ ધ્યાન, શુભ યોગ, ચોસઠ ઈંદ્રના વંદનિક પુજ્યનિક અર્ચનિક છે. પંકિત વિરજ એ આદિ અનંત ગુણે કરી સહિત છે. ધન્ય તે સ્વામિ નાથ આમાનુઆમ, નગર, રાયહાણી, પુર પાટણ, એક ગામથી ખીજે ગામ વિહાર કરતા હશે; ત્યાં જીનેંદ્ર દેવરૂપિ સૂર્ય આગળથી ચાલે. તેની વાંસે ગણધર ચાલે. તેની વાંસે શેષ સાધુ ચાલે. સ્વામીજી પગ ધરે ત્યાં લાખ પાંખડીનું પદ કમળફૂલ થઈ આવે. પાછો પગ ઉપાડે ત્યાં વિસરાળ થઈ જાય. નદી નાળા આવે ત્યાં પાજ ખંધાઈ જાય. ખાડા ખાખોચીયા આવે ત્યાં જમીન સરખી થઈ જાય. કાંટા સમે મુખે હોય તો ઉંધે મુખે થઈ જાય. સ્વામી હજારો ગાઉનો વિહાર કરી ખાગ ખગિયામાં વનપાળકની આજ્ઞા લઈ સમોસરે. દેવતા આવી ત્રેગડા ગઢની રચનાં કરે. ચારે દિશાએ ચાર દરવાજા થઈ આવે. સમોસરણને મધ્ય ભાગે સ્ક્રાટક રત્નનું સિંહાસન થઈ આવે. ખાર ગણું અશોક વૃક્ષ થઈ આવે. અંખોડાને સ્થળે ભામંડળ થઈ આવે. ઉપર ચોવિસ જોડા ચામરનાં થઈ આવે. વનપાળ જઈ રાજદિકને વધામાણી આપે. ખાર પ્રકારની પ્રષદા વ્યાખ્યાન વાણી સાંભળે. સૌ સૌ પોતપોતાની ભાષામાં સમજી જાય. ભવનપતિ અને તેની દેવી; જ્યોતિષી અને તેની દેવી, વૈમાનિક અને તેની દેવી, મનુષ્ય અને મનુષ્યણી; તિર્યંચ અને તિર્યંચણી; એ ખાર પ્રકારની પ્રષદા વ્યાખ્યાન વાણી સાંભળતા કોઈ કોઈનું વેર ઉલ્લશે

નહિ. ધન્ય તે સ્વામિનાથ ! જ્યાં જ્યાં દેશનાં હેતા થકા વિચરતા હશે ત્યાં ત્યાં રાઈસર, તલવર, માડંબિ, કોડંબિ, શેઠ, સેનાપતિ, ગાથાપતિ સ્વામિની દેશનાં સાંભળી કર્ણુ પવિત્ર કરતા હશે; દર્શન દેહાર કરી નેત્ર પવિત્ર કરતા હશે; અસનાદિક ચૌદ પ્રકારનું દાન દઈ કર પવિત્ર કરતા હશે તેને ધન્ય છે. ધન્ય સ્વામિનાથ ! આપ પંચ મહાવિદેહ ક્ષેત્રને વિષે બિરાજે છે. હું મોક્ષાભિલાષી અત્રે બેઠા છઉં. આપનાં જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્ર, તપને વિષે જે કોઈ અવિનય, અસાતનાં, અભક્તિ, અપરાધ કર્યો હોય અને મારા આત્માને વિષે કોઈ પણ જાતનો પાપદોષ લાગેલો હોય તો મન વચન કાયાએ કરી, હાથ જોડી, મસ્તક નમાવી બુજે બુજે કરી ખમાવું છું. (આ ઠેકાણે ત્રણ વખત તિષ્ઠ્યુત્તોનો પાઠ ભણી વંદન કરી ખમાવવું.)

પહેલાં ખામણાં વિષેનો સંવાદ. નં. ૧૧

ચંપકસેન—મીત્ર વિજયસેન ! પ્રતિકમણ સૂત્રમાં પાંચ શ્રમણ સૂત્રોનું અધ્યયન કરી ગયા પછી કયો પાઠ આવે છે ? અને તે શા માટે મુકયો છે ?

વિજયસેન—ખંધુ ચંપકસેન ! શ્રમણ સૂત્ર પછી પહેલાં ખામણાંનો પાઠ આવે છે. અને તે પાઠ શ્રી અરિહંત દેવની વિસ્તારથી સ્તુતિ કરી, તેમનાં પ્રત્યેનાં થયેલ અવિનય માટે સમાચારવા સાડે મુકવામાં આવેલ છે.

ચ'પક૦-તેવા વિષમાન અરિહંત દેવો કેટલા છે ?
અને તે હાલ ક્યાં બિરાજે છે ?

વિજય-જઘન્ય એટલે થોડામાં થોડા ૨૦; અને
ઉત્કૃષ્ટ એટલે વધુમાં વધુ ૧૬૦ શ્રી અરિહંત દેવો હાલ
વિષમાન છે, અને તે પંચ મહાવિદેહ ક્ષેત્રને વિષે બિરાજે છે.

ચ'પક૦-તે પંચ મહાવિદેહ ક્યાં આવ્યા ?

વિજય-કર્મભૂમિમાં આવેલ છે.

ચ'પક૦-કર્મભૂમિનાં કયા કયા ભાગોની અંદર
આવેલ છે ?

વિજય-જંબુદ્વીપમાં એક, ઘાતકી ખંડમાં બે, અને
અર્ધ પુષ્કરદ્વીપમાં બે એમ ત્રણ ભાગોમાં પાંચ ક્ષેત્રો
વહેંચાયેલા છે.

ચ'પક૦-ઉક્ત તીર્થંકર દેવોએ કેટલા કર્મો ક્ષય
કરેલા છે ? અને તે કયા કયા ?

વિજય-ચાર કર્મો ક્ષય કરેલા છે. જ્ઞાનાવર્ણિય; દર્શ-
નાવર્ણિય, મોહનિય; અને અંતરાય એ તેનાં નામો છે.

ચ'પક૦-શ્રી અરિહંત દેવ હોય કેવા ? અને તે કેવા
પ્રકારનો આહાર લઈ શકે ?

વિજય-તે સાધુજીનાં જેવા હોય. અને તે સાધુ-
જીની માફક અચેત આહાર લઈ શકે ?

ચ'પક૦-અચેત આહાર તમે કોને કહો છો ?

વિજય૦—જેમાં જીવનાં પ્રદેશ ન હોય, તેવા નિર્દોષ અહારને અચેત અહાર કહી શકાય.

ચંપક૦—ત્યારે સચેત અહાર તે કેમ ન કરી શકે ?

વિજય૦—તે છકાયનાં પિયર હોવાથી તેવો જીવનાં પ્રદેશવાળો અહાર તે કરી શકે નહીં.

ચંપક૦—શ્રી અરિહંત દેવોનાં ઓઝસમાં મુખ્યત્વે કરીને કયા સદ્ગુણોના આવિર્ભાવ પ્રદર્શિત થાય છે ?

વિજય૦—સૌમ્ય નામનાં સદ્ગુણો.

ચંપક૦—ખંધુ વિજયસેન ! આજે મને તમારા તરફથી અપૂર્વ લાભ મળેલો છે. તે ખાતર આપનો અહેશાન માની હવે હું જવાની રજા લઈશ.

વિજય૦—લાઈ ચંપકસેન ! તમારી માયાળુ પ્રકૃતિ માટે મને ખડું માન છે, લલે ખુશીથી પધારો. દ્યો જયજીનેંદ્ર.

ચંપક૦—જયજીનેંદ્ર; લાઈ ! જયજીનેંદ્ર.

ખીજ ખામણાં.

ખીજ ખામણાં અનંતા સિદ્ધ ભગવંતજીને કઈ છું. તે સિદ્ધ ભગવંતજીનાં ગુણગ્રામ કરતાં જઘન્ય કર્મની કોડું ખપે; અને ઉત્કૃષ્ટો રસ ઉપજે તો આ જીવ તીર્થંકર નામ ગોત્ર ઉપરાંજે. તે ચોવિસીનાં નામ. ૧ શ્રી ઋષભદેવ સ્વામી; ૨ શ્રી અજીતનાથ સ્વામી; ૩ શ્રી

સંભવનાથ સ્વામી; ૪ શ્રી અભિનંદન સ્વામી; ૫ શ્રી
 સુમતિનાથ સ્વામી; ૬ શ્રી પદ્મપ્રભ સ્વામી; ૭ શ્રી
 સુપાર્શ્વનાથ સ્વામી; ૮ શ્રી ચંદ્રપ્રભ સ્વામી; ૯ શ્રી
 સુવિધિનાથ સ્વામી; ૧૦ શ્રી શીતળનાથ સ્વામી; ૧૧
 શ્રી શ્રેયાંસનાથ સ્વામી; ૧૨ શ્રી વાસુપૂજ્ય સ્વામી;
 ૧૩ શ્રી વિમળનાથ સ્વામી; ૧૪ શ્રી અનંતનાથ સ્વામી;
 ૧૫ શ્રી ધર્મનાથ સ્વામી; ૧૬ શ્રી શાન્તિનાથ સ્વામી;
 ૧૭ શ્રી કુંથુનાથ સ્વામી; ૧૮ શ્રી અરનાથ સ્વામી;
 ૧૯ શ્રી મહિનાથ સ્વામી; ૨૦ શ્રી મુનિમુવ્રત સ્વામી;
 ૨૧ શ્રી નમીનાથ સ્વામી; ૨૨ શ્રી નેમનાથ સ્વામી;
 ૨૩ શ્રી પાર્શ્વનાથ સ્વામી; અને ૨૪ શ્રી મહાવીર
 સ્વામી. તે એક ચોવિસી, અનંત ચોવિસી અનંતા ભેદે
 સિઝી ખુઝી આઠે કર્મ ક્ષય કરી મુક્તિશીલાને વિષે પધા-
 રેલ છે. તે આઠ કર્મનાં નામ. ૧ જ્ઞાનાવર્ણિય; ૨ દર્શ-
 નાવર્ણિય; ૩ વેદનિય; ૪ મોહનિય; ૫ આયુષ્ય; ૬
 નામ; ૭ ગોત્ર; ૮ અંતરાય. એ આઠે કર્મ ક્ષય કરી
 મુક્તિશીલાને વિષે પહોંચેલા છે. તે મુક્તિશીલા ક્યાં છે ?
 સમ પૃથ્વીથી સાતસેં નેવું જોજન ઉંચપણે તારા મંડળ
 આવે. ત્યાંથી દસ જોજન ઉંચપણે સૂર્યનું વિમાન આવે.
 ત્યાંથી એંસી જોજન ઉંચપણે ચંદ્રનું વિમાન આવે. ત્યાંથી
 ચાર જોજન ઉંચપણે નક્ષત્રનું વિમાન આવે. ત્યાંથી ચાર
 જોજન ઉંચપણે ખુદનો તારો આવે. ત્યાંથી ત્રણ જોજન

ઉંચપણે શુકનો તારો આવે. તે ઉપર ત્રણ જોજન ઉંચ-
પણે બ્રહ્મપતિનો તારો આવે. ત્યાંથી ત્રણ જોજન ઉંચ-
પણે મંગળનો તારો આવે. ત્યાંથી ત્રણ જોજન ઉંચપણે
શનિશ્વરનો તારો આવે. એમ નવસે જોજનમાં જ્યોતિષ
ચક્ર છે. તે ઉપરાંત અસંખ્યાતા જોજન કોઠાકોઠી ઉંચ-
પણે બાર દેવલોક આવે.

પહેલું ‘સુધર્મા’ અને બીજું ‘ઈશાન’ એ બે
દેવલોક જોડાજોડ અર્ધ ચંદ્રમાને આકારે છે. બેય મળી
પૂર્ણ ચંદ્રમાને આકારે છે. પહેલામાં બત્રિસ લાખ અને
બીજામાં અઠાવીશ લાખ વિમાન છે. સતાવીસસે જોજનનાં
લોંતળીયાં છે. બેયમાં અસંખ્યાતા દેવદેવિઓ રહે છે. તેઓનું
દેહમાન સાત હાથનું છે. બે સાગરોપમનું આયુષ્ય છે. બે
હજાર વરસે તેઓને અહારની ઈચ્છા ઉપજે ત્યારે માત્ર
અમૃતનો ઓહકાર આવે છે. બે પખવાડીએ શ્વાસોશ્વાસ
ઉંચો નીચો લીધે મુકે છે. અને એટલા જ પખવાડીએ
પાસું ફેરવે છે. તે ઉપર અસંખ્યાતા જોજન ઉંચપણે—

ત્રીજું ‘સનતકુમાર’ અને ચોથું ‘મહેન્દ્ર’ એ
બેય દેવલોક અર્ધ ચંદ્રમાનાં આકારે મળી પૂર્ણ ચંદ્રમાનાં
આકારે છે. ત્રીજામાં બાર લાખ અને ચોથામાં આઠ લાખ
વિમાન છે. એ બંનેનાં છવીસસે જોજનનાં લોંતળીયાં છે.
તેમાં અસંખ્યાતા દેવતા છે, પણ દેવી નથી. તેઓનું દેહ-
માન છ હાથનું છે અને આયુષ્ય સાત સાગરોપમનું છે. તે

ઉપર અસંખ્યાતા જોજનની કોડાકોડ ઉંચપણે—

પાંચમું ‘બ્રહ્મલોક’ નામે દેવલોક પૂર્ણ ચંદ્રમાને આકારે છે. તેમાં ચાર લાખ વિમાન છે. પચિસસેં જોજનનું ભોંતળીયું છે. તેમાં અસંખ્યાતા દેવતા છે. તેનું દેહમાન પાંચ હાથનું છે અને આયુષ્ય દસ સાગરોપમનું છે. તે ઉપર અસંખ્યાતા જોજનની કોડાકોડ ઉંચપણે—

છઠું ‘લાંતક’ નામે દેવલોક પૂર્ણ ચંદ્રમાને આકારે છે. તેમાં પચાસ હજાર વિમાન છે. તેનું પચીસો જોજનનું ભોંતળીયું છે. તેમાં અસંખ્યાતા દેવતા છે. તેનું દેહમાન પાંચ હાથનું અને આયુષ્ય ચૌદ સાગરોપમનું છે. તે ઉપર અસંખ્યાતા જોજનની કોડાકોડ ઉંચપણે—

સાતમું ‘મહાશુક’ નામે દેવલોક પૂર્ણ ચંદ્રમાને આકારે છે. તેમાં ચાલીસ હજાર વિમાન છે. ચોવિસો જોજનનું ભોંતળીયું છે. અસંખ્યાતા દેવતા છે. તેનું દેહમાન ચાર હાથનું છે. અને આયુષ્ય સત્તર સાગરોપમનું છે. તે ઉપર અસંખ્યાતા જોજનની કોડાકોડ ઉંચપણે—

આઠમું ‘સહસાર’ નામે દેવલોક પૂર્ણ ચંદ્રમાને આકારે છે. તેમાં છ હજાર વિમાન, ચોવીસો જોજનનું ભોંતળીયું, અસંખ્યાતા દેવતા, દેહમાન ચાર હાથનું, અને આયુષ્ય અઠાર સાગરોપમનું છે. તે ઉપર અસંખ્યાતા જોજનની કોડાકોડ ઉંચપણે—

નવમું ‘ આણુત ’ અને દસમું ‘ પ્રાણુત ’ નામે
 બે દેવલોક અર્ધ ચંદ્રમાને આકારે મળી પૂર્ણ ચંદ્રમાને
 આકારે છે. તેમાં ચારસો વિમાન છે. અસંખ્યાતા દેવતા છે.
 તેવીસો જોજનનાં ભોંતળીયા છે. દેહમાન ત્રણ હાથનું છે.
 નવમામાં ઓગણીશ અને દસમામાં વીસ સાગરોપમનું આયુષ્ય
 છે. તે ઉપર અસંખ્યાતા જોજનની કોડાકોડ ઉંચપણે—

અગિઆરમું ‘ આરણુ ’ અને બારમું ‘ અન્યુય ’ નામે
 બે દેવલોક અર્ધચંદ્રમાને આકારે મળી પૂર્ણ ચંદ્રમાને
 આકારે છે. તેમાં ત્રણસો વિમાન છે. અસંખ્યાતા દેવો છે.
 તેવીસો જોજનનાં ભોંતળીયા છે. દેહમાન ત્રણ હાથનું છે.
 અગિઆરમામાં એકવીસ અને બારમામાં બાવીસ સાગરો-
 પમનું આયુષ્ય છે. બારમાં દેવલોકનો ઇંદ્ર એ સીતાળનો
 ભવ છે.

તે ઉપર અસંખ્યાતા જોજનની કોડાકોડ ઉંચપણે નવ
 શિવેક વિમાન આવે. તેનાં નામ. ૧ ભદ્રે; ૨ સુભદ્રે; ૩
 સુન્દર્યે; ૪ સુમાણસે; ૫ સુદંસણે; ૬ પ્રિય દંસણે;
 ૭ આમોહિ; ૮ સુપડીબદ્ધે; અને ૯ જસોધરે. પહેલી
 ત્રિકમાં એકસો અગિઆર વિમાન છે; બીજી ત્રિકમાં એકસો
 સાત વિમાન છે; અને ત્રીજી ત્રિકમાં એકસો વિમાન છે.
 તેમાં અસંખ્યાતા દેવો છે. તેનું દેહમાન બે હાથનું છે.
 તેનું આયુષ્ય ભદ્રેમાં ત્રેવીશ, સુભદ્રેમાં ચોવિસ, સુન્દર્યેમાં
 પચીસ, સુમાણસેમાં છવીસ, સુદંસણેમાં સત્તાવીસ, પ્રિય-

ઢંસણેમાં અઠાવીસ, આમોઢેમાં ઓગણત્રીસ, મુપડીબઢેમાં ત્રીસ, અને જસોધરેમાં એકત્રીસ સાગરોપમનું છે.

તે ઉપર અસંખ્યાતા જોજનની કોડાકોડ ઉંચપણે પાંચ અનુત્તર વિમાન આવે. તેના નામ-૧ વિજય; ૨ વિજયંત; ૩ જયંત; ૪ અપરાણત; અને ૫ સર્વોર્થસિદ્ધ. તે દરેકનાં જુદા જુદા એકવીસો જોજનનાં લોંતળીયા છે. પહેલા ચાર વિમાનનાં દેવોનું આયુષ્ય જઘન્ય એકત્રીસ અને ઉત્કૃષ્ટ તેત્રીસ સાગરોપમનું છે. અને સર્વોર્થસિદ્ધ નામે વિમાનમાં જઘન્ય અને ઉત્કૃષ્ટ તેત્રીસ સાગરોપમનું આયુષ્ય છે. પેલા ચાર વિમાનનાં દેવોનું દેહમાન એક હાથનું અને સર્વોર્થસિદ્ધ નામે વિમાનનાં દેવોનું મુંઢા હાથનું છે.

સર્વોર્થસિદ્ધ મહાવિમાનની દેવજાતી બાર જોજન ઉંચપણે મુક્તિશીલા છે. તે મુક્તિશીલા કેવી છે ? પિસતાલીસ લાખ જોજનની લાંબી પહોળી છે. મધ્યે આઠ જોજનની જાડી છે. ઉતરતાં માખીની પાંખથકી પાતળી છે. ઉજળી, ગોખીર, શંખ, ચંદ્ર, રૂપાનો પટ, મોતીનો હાર, અને ખીરસાગરના પાણી થકી પણ અધિક પ્રકાશમાન છે. તે સિદ્ધશીલા પર ઉંચપણે એક જોજનનાં છેલ્લા ગાઉનાં છઠ્ઠા ભાગને વિષે શ્રી સિદ્ધ ભગવંતજી નિરંજન નિરાકાર ખિ-રાજી રહ્યા છે. તે સ્વામિ કેવા છે ? અવર્ણ, અગંધે, અરસે અક્રાસે, અમૂર્તિ, અવિનાશી, બુધ નહિ, દુઃખ નહિ, રોગ નહિ, જન્મ નહિ, જરા નહિ, મરણ નહિ, કર્મ નહિ, અનંત

અનંત સુખની લહેરમાં બિરાજી રહ્યા છે. ધન્ય સ્વામિનાથ !
આપ સિદ્ધ ક્ષેત્રને વિષે બિરાજો છે. હું મોક્ષાબિલાષી
અહીં બેઠો છું. આપનાં જ્ઞાન દર્શન સખંધી અવિનય, આ-
સાતનાં, અભક્તિ, અપરાધ કયો હોય તો મન વચન કાયાએ
કરી હાથ જોડી માન મોડી ભુજો ભુજો કરી ખમાવું છું.
(અહિં તિખખુત્તોનો પાઠ ત્રણવાર લણી મસ્તક નમાવી
વંદ કરીને ખમાવવું.)

બીજા ખામણાં વિષેનો સંવાદ નં. ૧૨.

જ્ઞાનચંદ્ર-સ્નેહી બંધુ વીરચંદ્ર ! આત્માની પરમ
શાંતિ માટે જે મુક્ત દશા અનુભવવી જોઈએ; તે મુક્ત
દશાનો અનુભવ, આત્માને કયા ક્ષેત્રમાં મળી શકે તેમ છે ?
અને તે ક્ષેત્રનું નિવાસસ્થાન હાલ કયાં છે ?

વિરચંદ્ર-પ્રિય બંધુ જ્ઞાનચંદ્ર ! આત્મા કર્મ રહિત
બની, જ્યારે સિદ્ધ ક્ષેત્રમાં પહોંચે છે, ત્યારે તે મુક્તદશાનો
ખરો અનુભવ મેળવી શકે છે. આવું સિદ્ધ ક્ષેત્ર, તે લોકને
મસ્તકે, અને અલોકને નીચે આવેલું છે.

જ્ઞાન૦-તેવી મુક્તદશામાં પ્રવેશ કરવા માટેનાં કેટલા
લેહો છે ? અને તે કયા કયા ?

વિર૦-તેનાં પંદર લેહો છે. ૧ તીર્થસિદ્ધા; ૨ અતીર્થ-
સિદ્ધા; ૩ તીર્થંકરસિદ્ધા; ૪ અતીર્થંકરસિદ્ધા; ૫ ગૃહસ્થ
લિંગેસિદ્ધા, ૬ અન્યલિંગે સિદ્ધા, ૭ સ્વલિંગે સિદ્ધા; ૮

શ્રીલિંગે સિદ્ધા; ૯ પુરુષલિંગે સિદ્ધા; ૧૦ નપુંસકલિંગે સિદ્ધા; ૧૧ પ્રત્યેકબુદ્ધ સિદ્ધા; ૧૨ સ્વયંબુદ્ધ સિદ્ધા; ૧૩ બુદ્ધ બોધિ સિદ્ધા; ૧૪ એક સિદ્ધા; અને ૧૫ અનેક સિદ્ધા. આ પંદર ભેદે આત્મા મુક્ત દશા પ્રાપ્ત કરી શકે છે.

જ્ઞાન૦—સિદ્ધ ક્ષેત્રમાં રહેનારા જીવોની પાસે કેવા પ્રકારની અખૂટ સામગ્રી છે ? અને તેવા જીવો અન્ય ક્ષેત્રમાં સુખ દુઃખ નિમીત્તે કોઈનું બહુ ભુંડું કરવા માટે ત્યાં જઈ શકે કે નહિં ?

વિર૦—તેની પાસે અનંત જ્ઞાન અને દર્શન એ પ્રકારની અખૂટ સામગ્રી છે. તેને કોઈનું બહુ ભુંડું કરવા માટેની ઈચ્છા ઉત્પન્ન થઈ શકે જ નહિં. કેમકે રાગદ્વેષની પ્રભુત્તિનો ક્ષય કરી તેણે આઠેય કર્મનો નાશ કરેલ છે.

જ્ઞાન૦—કર્મ એટલે શું ?

વિર૦—સંસારમાં રહીને સુખ દુઃખની ઘેલછામાં પ્રવેશ કરાવનાર જે વસ્તુ તેનું નામ કર્મ.

જ્ઞાન૦—કર્મની ધારા પર નૃત્ય કરનાર જીવોને રહેવા માટેનું ક્ષેત્ર, એ સિદ્ધ ક્ષેત્રની અંદર આવેલું છે કે તેથી ભિન્ન છે ?

વિર૦—તે ક્ષેત્ર સિદ્ધ ક્ષેત્રથી તદ્દન ભિન્ન છે. સિદ્ધ ક્ષેત્રમાં કર્મરહીત જીવોને રહેવાનું સ્થાન છે. અને સંસાર ક્ષેત્રમાં કર્મસહીત જીવોને રહેવાનું સ્થાન છે. સિદ્ધ ક્ષેત્ર સિવાયનાં તમામ સ્થાનો એ સંસાર ક્ષેત્રમાં ગણી શકાય છે.

જ્ઞાન૦—ખીજ ખામણામાં જે ચોવીસ તોચેકર દેવોની નામાવળી દૃષ્ટિગોચર થાય છે તે મહાપુરૂષોની હયાતી કયે સ્થળે અને ક્યારે થવા પામી હતી ? અને હાલ તેઓ ક્યાં ખિરાજે છે ?

વિર૦—જંબુદ્વીપનાં ભરત ક્ષેત્રની અંદર તે મહાપુરૂષો ઉત્પન્ન થવા પામ્યા હતા. જ્યારે આ પૃથ્વી પ્રદેશ પરનાં ભરત ક્ષેત્રની અંદર જે કોડાકોડી સાગરોપમનો સુસમ દુસમ નામે ત્રીજો આરો વિદ્યમાન હતો, ત્યારે તે આરાની અંતે ચોરાસી લાખ પૂર્વ ત્રણ વરસ ને સાડાઆઠ મહિના જ્યારે બાકી રહેલ, ત્યારે વનિતા નગરીને વિષે નાભી રાજને ત્યાં મરૂદેવી માતાની કુક્ષીએ પહેલા ઋષભદેવ સ્વામીને જન્મ થવા પામ્યો હતો. અને બાકીનાં ત્રેવિસ મહાપુરૂષો, એક કોડાકોડ સાગરોપમમાં બેંતાલીસ હજાર વર્ષ ઓછાને દુસમ સુસમ નામે ચોથો આરો જ્યારે વિદ્યમાન હતો ત્યારે તે ક્રમવાર ઉત્પન્ન થવા પામ્યા હતા. હાલ તે ચોવીસ મહા પુરૂષો કર્મને હણી અક્ષય સુખનાં લોકતા બનેલ છે.

જ્ઞાન૦—ખંધુ વિરચંદ્ર ! સિદ્ધનાં જીવો સખંધી આજે મને બહુ જાણવાનું મળ્યું. વીર તત્ત્વજ્ઞાનનાં સંગ્રહ માટે તમે આટલી બધી કાળજી રાખો છો એ ખરેખર આનંદનો વિષય છે. ભાઈ ! હાલ તો હવે હું રજા લઇશ. વળી અવકાશે વાત.

વિરો-મિત્ર જ્ઞાનચંદ્ર ! વીરનાં તત્ત્વજ્ઞાન માટેની તમારી તત્પરતા પણ કાંઈ ઓછી નથી. ભલે ઘણી ખુશીથી પ્રધારો. દ્યો જયજીનેન્દ્ર.

જ્ઞાન૦-જયજીનેન્દ્ર; ભાઈ ! જયજીનેન્દ્ર.

ત્રીજા ખામણાં.

ત્રીજા ખામણાં પંચ મહાવિદેહ ક્ષેત્રને વિષે જયવંતા કેવળી ભગવાન બિરાજે છે; તે જઘન્ય એ કોડ અને ઉત્કૃષ્ટા નવ કોડ કેવળી. તે સ્વામી કેવા છે ? મારા મન મનની, સમય સમયની, અને ઘટ ઘટની વાત જાણી દેખી રહ્યા છે. ચૌદ રાજલોક અંજળી જળ પ્રમાણે દેખી રહ્યા છે. અનંત જ્ઞાન છે, અનંત દર્શન છે, અનંત ચારિત્ર છે, અનંત તપ છે, અનંત વીર્ય છે, અનંત ધૈર્ય છે, ખટે ગુણે કરી સહિત છે, ચાર ઘનઘાતિ કર્મ ક્ષય કર્યો છે, બાકીનાં ચાર કર્મ પાતળા પાડ્યા છે, મુક્તિ જવાનાં કામી થકા વિચરે છે, ભવ્ય જીવના સંદેહ ભાંગે છે, સન્નેગી, સશરિરી, કેવળ જ્ઞાની, કેવળ દર્શની છે; યથાખ્યાત ચારિત્રનાં ધરણ્ડાર છે; ક્ષાયક સમકિત, શુકલ ધ્યાન, શુકલ લેશા, શુભ ધ્યાન, શુભ જોગ, પંડિત વીર્ય એ આદિ અનંત ગુણે કરી સહિત છે. ધન્ય તે સ્વામિનાથ આમાનુઆમ, નગર, રાંચહાણી, જ્યાં જ્યાં દેશનાં દેતા થકા વિચરતા હશે ત્યાં રાઈસર, તલવર,

માડંબી, કોડંબી, શેઠ, સેનાપતિ, ગાથાપતિ, સ્વામીની દેશ-
નાં સાંભળી કાન પવિત્ર કરતા હશે તેને ધન્ય છે. અસના-
દિક ચૌદ પ્રકારનું દાન દર્ધ કર પવિત્ર કરતા હશે તેને
ધન્ય છે. સ્વામીનાં દર્શન કરી દેદાર પવિત્ર કરતા હશે તેને
ધન્ય છે. ધન્ય સ્વામીનાથ આપ તો પંચ મહાવિદેહ ક્ષેત્રને
વિષે બિરાજે છો, હું મોક્ષાભિલાષિ અહીં બેઠો છું. આપનાં
જ્ઞાન, દર્શન, ચરિત્ર, તપ સખંધી અવિનય, આસાતનાં, અ-
ભક્તિ, અપરાધ કર્યો હોય તો મન વચન કાયાએ કરી હાથ
જોડી માન મોડી મસ્તક નમાવી બુજે બુજે કરી ખમાવું
છું. (તિષ્ઠુતોનો પાઠ ત્રણવાર ભણી મસ્તક નમાવી બે
હાથ જોડી વંદનની સાથે ખમાવવું.)

ત્રીજા ખામણાં વિષેનો સંવાદ. નં. ૧૩

પુનમ૦—સ્નેહી બંધુ લલુભાઈ! શ્રી પ્રતિક્રમણ સૂત્રમાં,
જે ત્રિજા ખામણાની શું થણી કરવામાં આવી છે; તેનું શું
કારણ હશે ?

લલુ૦—પ્રિયબંધુ પુનમચંદ! શ્રી અરિહંત દેવ, અને
શ્રી સિદ્ધ પરમાત્માને ખમાવ્યા બાદ શ્રી કેવળીજીને ખમા-
વવા માટેનો નંબર ત્રીજો આવે છે. માટે તે ખામણાંની
શું થણી પણ ત્રીજે નંબરે જ હોવી જોઈએ.

પુનમ૦—શ્રી કેવળજી એટલે શું ? અને વળી તેને
ખમાવવાનું શું કારણ હશે ?

લલુ૦-‘ કેવળ જ્ઞાન ’ અને ‘ કેવળદર્શન ’ ને ધારણ કરનાર જે કોઈ આત્માઓ હોય તે બધા શ્રી કેવળી ભગવાન કહેવાય. આવા મહાન્ પુણ્યશાળી આત્માઓનાં જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્ર, અને તપ સંબંધી કોઈપણ જાતનો આપણાંથી અવિનય અભક્તિ અપરાધ થયો હોય તો તેને વિશુદ્ધ ભાવે ખમાવી લેવાની ખાસ જરૂર છે.

પુનમ૦-આપણાં ભરત ક્ષેત્રમાં હાલ કેટલા કેવળી વિદ્યમાન છે ?

લલુ૦-એકેય નહિં.

પુનમ૦-જ્યારે એમ છે; તો પછી તેની ક્ષમાપના માટે, ત્રીજા ખામણાંની ગુંથણી, શ્રી પ્રતિકભણ સૂત્રમાં કરવાની શી જરૂર છે ?

લલુ૦-શ્રી કેવળીજી આપણાં ભરત ક્ષેત્રમાં નથી એ વાત ખરાખર છે. પણ પંચ મહાવિદેહ ક્ષેત્રમાં હાલ તેઓ વિદ્યમાન છે. માટે સૂત્રકારે જે દીર્ઘદ્રષ્ટિ વાપરી છે તે અસ્થાને નથી.

પુનમ૦-તેવા શ્રી કેવળીજીની સંખ્યા કેટલી હશે ?

લલુ૦-જઘન્ય એ કોડ અને ઉત્કૃષ્ટા નવ કોડ છે.

પુનમ૦-શ્રી કેવળીજીને શેષ રહેલા જે ચાર કર્મો અપાવવા બાકી રહી જાય છે તે ચાર કર્મો કયા કયા છે ?

લલુ૦-૧ વેદનીય, ૨ આયુષ્ય, ૩ નામ, અને ૪ ગોત્ર. એ ચાર કર્મો અપાવવા બાકી રહે છે.

પુનમ૦-લોકાલોકનું સ્વરૂપ કોણ બાણી દેખી રહ્યું છે ?

લલુ૦-શ્રી કેવળી ભગવાન.

પુનમ૦-લોકનાં મુખ્ય વિભાગ કેટલા છે ? અને તે કયા કયા ? તેમજ દરેક વિભાગોની અંદર કોણ કોણ રહે છે ?

લલુ૦-તેનાં મુખ્ય વિભાગ ત્રણ છે. ઉર્ધ્વ લોક કે જેમાં વૈમાનિક દેવો રહે છે; અધો લોક કે જેમાં ભવનપતિ અને નારકી પ્રમુખ રહે છે; અને ત્રિછો લોક કે જેમાં મનુષ્ય અને તિર્યચ પ્રમુખ રહે છે.

પુનમ૦-ખંધુ લલુભાઈ ! વીરનું તત્ત્વજ્ઞાન બાણુવા સખંધી મેં આપને જે પ્રશ્નો કરી, આપનો કિમતી ટાઇમ રોકેલો છે તેને માટે ક્ષમા ચાહું છું.

લલુ૦-ભાઈ ! તેના માટે વળી ક્ષમા હોય ખરી કે ? આવા ઉપયોગી અને ધાર્મિક કાર્યમાં વખતનો સદ્ ઉપયોગ થવો એના જેવું મહદ્ ભાગ્ય બીજું કયું હોઈ શકે ? હ્યો જયવીર.

પુનમ૦-જયવીર; ભાઈ ! જયવીર.

ચોથા ખામણાં.

ચોથા ખામણાં ગણધરજી, આચાર્યજી, ઉપાધ્યાયજીને કઈ છું. તે ગણધરજી બાવન ગુણે કરી સહિત છે;

આચાર્યજી છત્રીસ ગુણે કરી સહિત છે, ઉપાધ્યાયજી પચિસ ગુણે કરી સહિત છે. મારા ધર્મ ગુરૂ, ધર્મોચાર્ય, ધર્મોપદેશનાં દાતાર, મહા પુરૂષ, પંડિતરાજ, મુનિરાજ, ગીતાર્થ, બહુ-સૂત્રી, સૂત્ર સિદ્ધાંતનાં પારગામિ વિગેરે સાધુ મુનિરાજે આજોવી, પડિચ્છમી, નિંદી, નિઃસત્ય થઈને પ્રાયઃ દેવગતિને વિષે પધાર્યા છે તેમનો ઘણો ઉપકાર છે. હાલ વર્તમાન કાળે તરણ તારણહાર, તારણી નાવ સમાન, રત્નચિંતામણી સમાન, પારસમણી સમાન, જિન શાસનનાં શણગાર, એવી અનેક ઉપમાએ કરી જે જે સાધુ મુનિરાજે વીતરાગ દેવની આજ્ઞામાં બિરાજે છે, તેને મારી સમય સમયની વંદણાં હોજો.

તે સ્વામી કેવા છે ? પાંચ મહાવ્રતનાં પાલણુહાર છે; પાંચ સુમતિ અને ત્રણ ગુપ્તીનાં ધારણુહાર છે; છકાયનાં પિયર; સાત લયનાં ટાળણુહાર; આઠ મહનાં ગાલણુહાર; નવવાઠ વિશુદ્ધ બ્રહ્મચર્યનાં પાલણુહાર છે. દસવિધ યતિ ધર્મનાં અજવાળિક; અગિઆર શ્રાવકની પડિમા; અને બાર ભિખુની પડિમાનાં બળુનાર છે; સત્તરભેદે સંયમનાં ધરણુહાર છે; બાવિસ પરિસહનાં જીતનાર છે; સત્તાવીસ સાધુનાં ગુણે કરી સહિત છે. ધન્ય મહારાજ તમે આમાનુશ્રામ, નગર, પુર, પાટણને વિષે બિરાજો છો; હું મોક્ષાભિલાષી અહિં બેઠો છું. આજનાં દિવસ સળધી આપનાં જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્ર, તપને વિષે જે અવિનય, અભક્તિ, અપરાધ

થયો હોય તો મન વચન કાયાએ કરી, હાથ જોડી માન
મોડી ભુજો ભુજો કરી ખમાવું છું. (તિષ્ઠુતોનો પાઠ ત્રણ
વખત બોલી મસ્તક નમાવી બે હાથ જોડી વંદન કરતાની
સાથે ખમાવવું.)

ચોથા ખામણાં વિષેનો સંવાદ નં. ૧૪

ફતેહસિંહ-સ્નેહી બંધુ માનસિંહજી ! ગણધરજી,
આચાર્યજી, અને ઉપાધ્યાયજીનાં થયેલ અવિનય માટે ક્ષમા
ચાહવા વિષેની સંપૂર્ણ હકીકત કયા ખામણામાં આવે છે ?

માનસિંહ-પ્રિય બંધુ ફતેહસિંહજી ! ચોથા ખામણાની
અંદર તેની સર્વ માહેતી આપવામાં આવી છે.

ફતેહજી-ગણધરજી, આચાર્યજી, અને ઉપાધ્યાયજીની
ડીઝી મેળવવા માટે પ્રથમ તેઓને કયા વર્ગમાંથી પસાર
થવું પડે છે ?

માનજી-સાધુત્વ નામનાં વર્ગમાંથી પસાર થયા પછી
જ ક્રમે ક્રમે તે ડીઝીઓ પ્રાપ્ત થઈ શકે છે.

ફતેહજી-એ ત્રિપુટીનો પ્રાપ્ત કરીને શુણોનો સરવાળો
કેટલો આવે છે ?

માનજી-એકસો તેરનો આવે છે.

ફતેહજી-એ ત્રિપુટીમાં પહેલો નંબર કોનો આવે છે ?

માનજી-ગણધરજીનો. કેમકે તે સર્વથી મોટા છે.

ફતેહ૦-ત્યારે બીજો નંબર કોનો સમજવો ?

માન૦-આચાર્યજીનો.

ફતેહ૦-આચાર્યજીની પદવી ક્યારે પ્રાપ્ત થઈ શકે ?

માન૦-જ્ઞાનાચાર, દર્શનાચાર, ચારિત્રાચાર, તપાચાર, અને વીર્યાચાર; એ પાંચ આચારનું વિશુદ્ધ ભાવે પાલન કરી બીજાને પણ તેનું યથાર્થ પાલન કરાવવા માટે પ્રવૃત્તિ સેવે, ત્યારે આચાર્યજી થઈ શકે.

ફતેહ૦-ઉપાધ્યાયજી આપ કોને કહો છો ?

માન૦-અપૂર્વજ્ઞાન પામવાને માટે, અને પોતાની નિર્જરાને માટે શુદ્ધ સૂત્રાર્થ પોતે ભણે અને બીજાને ભણાવવા માટે પ્રયત્નશીલ થાય ત્યારે તેને ઉપાધ્યાયજી કહી શકાય.

ફતેહ૦-તેવા સૂત્રો હાલ કેટલા વિદ્યમાન છે ? અને તે કયા કયા ?

માન૦-૩૨ છે. ૧૧ અંગ; ૧૨ ઉપાંગ; ૪ મુળ; ૪ છેદ; અને ૧ આવશ્યક સૂત્ર. એ તેનાં નામો છે.

ફતેહ૦-એ સૂત્રોનું પઠન પાઠન ક્યારે કરી શકાય ?

માન૦-બત્રીસ પ્રકારની અસઝાયને ટાળી દઈ ગમે તે વખતે તેનું પઠન પાઠન થઈ શકે છે.

ફતેહ૦-એ બત્રીસ પ્રકારની અસઝાય આપ કોને કહો છો ?

માન૦-૧ નજીકમાં હાડકાં પડેલાં હોય; ૨ માંસ

પડેલું હોય; ૩ લોહી પડ્યું હોય; ૪ વિષ્ટા પડી હોય; ૫
 શાસે રમશાન હોય; ૬ ચંદ્રગ્રહણ હોય; ૭ સૂર્યગ્રહણ હોય;
 ૮ મોઢું પ્રખ્યાત માણસ ગુજરી ગયું હોય, ૯ રાજ્યમાં કોઈ
 મહાન વિધન હોય; ૧૦ નજીકમાં પચેંદ્રીનું કલવેર પડ્યું હોય;
 ૧૧ તારો ખરેલ હોય; ૧૨ દસે દિશાઓ પડી ગયા જેવી
 લાલ થઈ ગઈ હોય; ૧૩ અકાળે ગાજવિજ થતી હોય,
 ૧૪ અકાળે વિજળી થતી હોય; ૧૫ અકાળે આકાશમાં
 કડાકા થતા હોય; ૧૬ બીજનાં ચંદ્રને રોજ ચાર ઘડી;
 ૧૭ આકાશમાં નૂતન ચિન્હો જણાતા હોય; ૧૮ ધુમસ
 હોય; ૧૯ ઠાર તથા ઝાકળ હોય; ૨૦ અતિ તોફાની પવન
 વાતો હોય; ૨૧ અસાડ સુદ પુનમ; ૨૨ અસાડ વદ ૧;
 ૨૩ ભાદરવા સુદ ૧૫; ૨૪ ભાદરવા વદ ૧; ૨૫ કારતક સુદ
 પુનમ; ૨૬ કારતક વદ ૧; ૨૭ ચૈત્ર સુદ પુનમ; ૨૮ ચૈત્ર
 વદ ૧; ૨૯ પ્રભાતે સૂર્ય ઉગ્યા પછી બે ઘડી; ૩૦
 મધ્યાન્હે બે ઘડી; ૩૧ સૂર્ય અસ્ત થયા પછી બે ઘડી;
 અને ૩૨ મધ્યરાત્રિએ બે ઘડી; એમ બત્રીસ પ્રકારની
 અસંખ્ય છે.

ફૂતેહ૦—બંધુ ! ધાર્મિક જ્ઞાન સંબંધી તમારી સમજણ
 ઘણી ઉંડી છે. આપને આપેલી તકલીફ માટે ક્ષમા ચાહી
 હવે હું જવાની રજા લઈશ.

માન૦—મિત્ર ! ક્ષમાની કિંચિત્ માત્ર પણ જરૂર નથી.

ભલે ખુશીથી પધારો. વળી અવકાશે મળજો હો. દયો જયવીર.

ફતોહ૦—જયવીર; ભાઈ ! જયવીર.

પાંચમાં ખામણું.

પાંચમાં ખામણું પાંચ ભરત, પાંચ ઇસ્વત, ને પાંચ મહાવિદેહ, અઢિદ્વીપ ક્ષેત્રને વિષે જે સાધુ સાધવી બિરાજે છે; તે જઘન્ય બે હજાર કોડ સાધુ સાધવી, ને ઉત્કૃષ્ટ નવ હજાર કોડ સાધુ સાધવી. તેને મારી સમય સમયની વંદણાં હોજો. તે સ્વામિનાથ કેવા છે? પાંચ મહાવ્રતનાં પાલનહાર છે; પાંચ સુમતિએ સુમતા, ત્રણ ગુપ્તિએ ગુપ્તા; છ કાયનાં રક્ષક; સાત ભયનાં ટાળણહાર છે; આઠ મદનાં ગાળનાર; નવવાડ વિશુદ્ધ બ્રહ્મચર્યનાં પાલનહાર; દસવિધ યતિધર્મનાં અજવાળીક; અગીઆર શ્રાવકની પડિમા; બાર ભિક્ષુની પડી-માનાં બજુ છે; સત્તર ભેદે સંજમનાં પાળનાર છે; બાવિસ પરિસહનાં જીતણહાર છે; સાધુજનાં સત્તાવીસ ગુણે કરી સહિત છે; ત્રીસ મોહનીયકર્મનાં ટાળનાર છે; બેંતાલીસ સુડતાલીસ તથા જન્નું દોષરહીત અહારાદિકનાં લેનાર છે; બાવન અણ્યાચારનાં ટાલણહાર છે; સચેતનાં ત્યાગી, અચેતનાં ભોગી; કંચન કામનિનાં ત્યાગી; માયા મમતાનાં ત્યાગી; સમતાનાં સાગર, દયાનાં આગર, જીનકલ્પી, સ્થિતવર કલ્પી,

આદિ અનેક ગુણે કરી સહિત છે; ધન્ય સ્વામિનાથ ! આપ તો ગ્રામાનુગામ, નગર, પુર, પાટણને વિષે બિરાજે છો. હું અત્રે બેઠો છું. આપનાં જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્ર, અને તપ સખંધી અવિનય, આસાતનાં, અભક્તિ, અપરાધ કયો હોય તો મન, વચન, કાયાએ કરી હાથ જોડી મસ્તક નમાવી બુજે બુજે કરી ખમાવું છું. (આ સ્થળે તિજખુત્તોનો પાઠ ત્રણવાર લાણી નમસ્કારની સાથે ખમાવવું.)

પાંચમાં ખામણાં વિષેનો સંવાદ. નં. ૧૫

કાંતિ૦—પ્રિયખંધુ મગનલાલ ! વીરપ્રણિત સૂત્રનાં ન્યાય મુજબ વર્તનાર દરેક સાધુ સાધવી કે જેનાં થયેલ અવિનય માટે ક્ષમા યાચવા સારૂ, સૂત્રકારે કયા ખામણાની અંદર ખાસ ફરમાન આપેલું છે ?

મગન૦—સ્નેહી ખંધુ કાંતીલાલ ! તેવું ફરમાન સૂત્રકારે પાંચમાં ખામણાની અંદર આપેલું છે.

કાંતિ૦—સાધુ એટલે શું ? અને તેવા વીતરાગી સાધુનું લક્ષણ કેવું હોવું જોઈએ ?

મગન૦—આશ્રવને સર્વથા પ્રકારે ટાળી, સંવર ભાવને પોષી, ક્ષણની ઈચ્છા વિનાં કેવળ નિઃસ્વાર્થ વૃત્તિથી આત્મ સાધન કરનાર, તેનું નામ સાધુ. ‘યમ’ તથા ‘નીયમ’ નાં પ્રતિપાલન માટે સ્વાત્મલોગનું બલીદાન આપવા કમર ઠસવી એ જ સાધુતાનું લક્ષણ હોવું જોઈએ.

કાંતિ૦—‘યમ’ અને ‘નીયમ’ માં કયા કયા વિષયોનો સમાવેશ થઈ શકે છે ?

મગન૦—‘યમ’ નામનાં વર્ગની અંદર પાંચ મહાવ્રત, પાંચ સુમતિ, અને ત્રણ ગુપ્તિ વિગેરે મૂળ ગુણનું યથાર્થ પાલન અને ‘નિયમ’ નામનાં વર્ગની અંદર દસ પ્રકારનો યતિ ધર્મ વિગેરે ઉત્તર ગુણનું પાલન; એ પ્રમાણે તે ઉભય વર્ગમાં સમાવેશ થઈ શકે છે.

કાંતિ૦—પાંચ મહાવ્રત, પાંચ સુમતિ અને ત્રણ ગુપ્તિ કઈ કઈ ?

મગન૦—૧ પ્રાણાતિપાત; ૨ મૃષાવાદ; ૩ અદૃષ્ટાદાન; ૪ મૈથુન; અને ૫ પરિશ્રદ્ધ. એ પાંચ મહાવ્રત. ૧ ઈર્ષ્યા-સુમતિ; ૨ લાષા સુમતિ; ૩ એખણાં સુમતિ; ૪ આયાણું ભંડ મત્ત નિખેવણીયા સુમતિ; અને ૫ ઉચ્ચાર પાસવણ ખેળ જલ પારિઠાવણીયા સુમતિ એ પાંચ સુમતિ. અને ૧ મન ગુપ્તિ; ૨ વચન ગુપ્તિ; ને ૩ કાય ગુપ્તિ એ ત્રણ ગુપ્તિ સમજવી.

કાંતિ૦—દસ પ્રકારે યતિ ધર્મ આપે બતાવ્યો તો તે દસ પ્રકાર કયા કયા છે ?

મગન૦—૧ ખંતી; ૨ સુત્તિ; ૩ અજવે; ૪ મદ્દવે; ૫ લાઘવે; ૬ સચે; ૭ સંજમે; ૮ તવે; ૯ અકંચને; અને ૧૦ ખંભચેરવાસે. એ દસ પ્રકાર સમજવા.

કાંતિ૦-‘પ્રાણાતિપાત’ થી ‘ પરિશ્વલ ’ સુધીનાં પાંચ વ્રતોને આપે મહાવ્રતોની ઉપમાં આપી તે કેવી રીતે ? તેમજ તે હરેક મહાવ્રતો પ્રથમ પ્રથમ કેટલા કેટલા દોષોનાં ભાંગાઓ રહીત પાળવાનાં છે ?

મગન૦-તે પાંચ વ્રતો સાધુઓને નવકોટીએ પાળવાનાં છે. એટલે તેને મહાવ્રતોની ઉપમાં આપી છે. પેલું મહાવ્રત ૮૧ દોષ રહિત; બીજું ૩૬ દોષ રહિત; ત્રીજું ૫૪ દોષ રહિત; ચોથું ૨૭ દોષ રહિત; અને પાંચમું ૫૪ દોષ રહીત. એમ હરેક વ્રતો તે તે પ્રકારનાં દોષોને વળી તેઓને પાળવાનાં છે.

કાંતિ૦-એ પાંચે મહાવ્રતોનાં કુલ ૨૫૨ જે દોષોનાં આપે ભેદો બતાવ્યા તે કેવી રીતે છે ?

મગન૦-પૃથ્વી, પાણી, અગ્નિ, વાયરો, વનસ્પતિ; ઘેરંદ્રી, તેરંદ્રી, ચૌરંદ્રી, અને પંચેંદ્રી એમ ૬ પ્રકારનાં જીવોને ૬ કોટીએ ગુણતા ૮૧ ભાંગા થયા. આ ભાંગા પેલા મહાવ્રતનાં સમજવા. ક્રોધ, હાસ્ય, લય, અને લોભ એ ચાર પ્રકારે અસત્ય ભાષાને ૬ કોટીએ ગુણતા ૩૬ ભાંગા થયા. આ ભાંગા બીજા મહાવ્રતનાં સમજવા. અદ્ય ચોરી, ઘણી ચોરી, નાની ચોરી, મોટી ચોરી, સચેત ચોરી, અને અચેત ચોરી એ છ પ્રકારને ૬ કોટીએ ગુણતા ૫૪ ભાંગા થયા. આ ભાંગા ત્રીજા મહાવ્રતનાં સમજવા. દેવતાની સ્ત્રી,

મનુષ્યનો સ્ત્રી, અને તિર્યચની સ્ત્રી એ ત્રણ પ્રકારને ૯ કૌટી-
એ ગુણતા ૨૭ ભાંગા થયા. આ ભાંગા ચોથા મહાવ્રતનાં
સમજવા. અને અદ્ય પરિગ્રહ, ઘણો પરિગ્રહ, નાનો પરિગ્રહ,
મોટો પરિગ્રહ, સચેત પરિગ્રહ, ને અચેત પરિગ્રહ એ છ
પ્રકારને ૯ કૌટીએ ગુણતાં ૫૪ ભાંગા થયા. આ ભાંગા
પાંચમાં મહાવ્રતનાં સમજવા.

કાંતિ૦-અંધુ મગનલાલ ! સાધુત્વની ખરી ઓળખાણ
કરાવવા માટે હું તમારો અહેશાન માનું છું. હાલ તો
મારે એકાદ જરૂરી કાર્ય હોવાથી હું આપની રજા લઇશ.

મગન૦-ઘણી ખુશીથી પધારો. શ્વે જયવીર.

કાંતિ૦-જયવીર; ભાઈ ! જયવીર.

પાંચ ખામણાં પુરા થયા પછી ઉભા થઈ જો સાધુ
મુનિરાજ ખિરાજતા હોય તો તેમને અને ન ખિરાજતા
હોય તો ઇશાન ખુણા તરફ શ્રીમાન્ મંદીર સ્વામીને પંચ
અંગ નમાવી સવિનય પૂર્વક તિજખુત્તોનાં ત્રણ પાઠથી
વંદન કરી તેઓને ખમાવવું.

છઠ્ઠા ખામણાં.

છઠ્ઠા ખામણાં અઢી દ્વીપમાંદિ, અઢિ દ્વીપ બહાર
અસંખ્યાતા શ્રાવક શ્રાવિકાને કહે છે. તે શ્રાવકજી કેવા

છે ? હુંથી દાને, શિલે, તપે, ભાવે કરી અધીક છે. બે વખત આવશ્યક પ્રતિક્રમણનાં કરનાર છે. મહિનામાં બે, ચાર, અગર છ પોષાનાં કરણુહાર છે. સમકિત સહિત બાર વ્રત-ધારી અગિઆર પડિમાનાં સેવનહાર છે. જીવ અજીવ આદિ નવ તત્ત્વનાં જાણનાર છે. ત્રણ મનોરથનાં ચિંતવનાર છે. એકવીસ શ્રાવકને ગુણે કરી સહિત છે. દુબળા પાતળા જીવની દયાનાં આણનાર છે. પરધન પથ્થર બરોબર લેખે છે. પરસ્ત્રી માતા બેન બરોબર લેખે છે. દ્રઢધર્મિ, પ્રિય-ધર્મિ, ધર્મનો રંગ હાડહાડની મીઠાએ લાગી રહ્યો છે. એવા શ્રાવક શ્રાવિકા સંવર. પોષા, પ્રતિક્રમણને વિષે બીરાજતા હશે તેને આજનાં દિવસ સખંધી અવિનય, આસાતનાં, અલક્ષિ કરી હોય તો ભુજે ભુજે કરી ખમાવું છું.

છઠ્ઠા ખામણું વિષેનો સંવાદ. નં. ૧૬.

નેમચંદ-એટા લોગીલાલ ! વીર શાળામાં તારો વિદ્યાર્થ્યાસ કયાં સુધી પહોંચ્યો છે ?

લોગીલાલ-પૂજ્ય પિતાશ્રી ! પ્રતિક્રમણ સૂત્રની અંદર છઠા ખામણું સુધીનો મારો વિદ્યાર્થ્યાસ પૂર્ણ થયો છે.

નેમચંદ-કહે ત્યારે, છઠા ખામણું કેને ઉદેસીને બોલવામાં આવે છે ?

લોગીં-તે ખામણું શ્રાવક શ્રાવિકાને ઉદેસીને બોલવામાં આવે છે.

નેમ૦—કેવા સદ્ગુણોયુક્ત હોય તે શ્રાવક કહી શકાય

ભોગી૦—ગંભીર, શૌર્ય, દયાર્દ્ર, સમજી, લજ્જાવાન, સમદ્રષ્ટિ, દીર્ઘદ્રષ્ટિ, સત્યપ્રેમી, ઉપકારપાલક, અબાધી, માર્ગ સંશોધન, લોકપ્રિય, અપયશ ભીરૂ, ગુણાનુરાગી અને પરહિતપ્રિય આદિ સદ્ગુણોથી જે અલંકૃત હોય તે શ્રાવક પણીને યોગ્ય ગણી શકાય છે.

નેમ૦—ત્યારે હાથમાં માળા લઈ, મોહપતિ, પથરણ રજોહરણ ઇત્યાદિ ધાર્મિક ઉપગરણો ધારણ કરી, ઉપાશ્ર આદિ વિશુદ્ધ ભૂમિમાં કેટલીક આદર્શ ક્રિયાઓ કરના શું શ્રાવકપણીને યોગ્ય નથી ?

ભોગી૦—એમાં દીર્ઘદ્રષ્ટિથી વિચાર કરવાનો છે. એકાંત અને અનેકાંત નય એમ ઉભય નયોને આ વખતે આપણે સ્વિકારવા પડશે. પણ એટલું તો ચોક્કસ છે કે—નિયમિ સામાયિક, પ્રતિક્રમણ આદિ ધાર્મિક ક્રિયા કરનારાઓ જ્યાં કુઠ કપટ અને છગ પ્રપંચથી અન્યનાં પ્રાણ ચુસી લેવા માટે રાક્ષસી સ્વરૂપ ધારણ કરે છે, ત્યારે તેનું શ્રાવકપા માત્ર ભોળી દુનિયાને ઠગવા રૂપેજ છે, એમ કહેવામાં કિંચિત્ માત્ર પણ અતિશયોક્તિ નથી. શાણી કુદરત આવ પ્રકારની ઠગ પ્રવૃત્તિ કદિ પણ સહન કરી શકેજ નહિં : નિર્વિવાદ છે.

નેમ૦—છઠા ખામણાની યોજનાં માટે સૂત્રકારનો હેતુ હશે ?

ભોળીં-સાંસારિક માયાવી ભૂમિમાં માયાને વશ થઈ, પ્રાપ્ત કરીને દરેક મનુષ્ય, વિવિધ પ્રકારનાં ઝેર, વેર, કળ્યા, કંકાસો ઉત્પન્ન કરે છે. આ એક ખૂનિ પ્રવૃત્તિ છે. આપસ આપસમાં હૃદય શુદ્ધ થી તેના માટે માફ માફી ચાહી, હવે પછી તેવું વર્તન ન થવા પામે, તેના માટે તૈયારી સૂચક તે ખામણાં છે.

નેમં-ખમાવણુ એટલે શું ? અને તે ક્ષમાપનાં કેની સાથે હોઈ શકે ?

ભોળીં-દોષીત ઉભય પાત્રોએ આપસ આપસમાં એક બીજાનાં દોષ પ્રગટ કરી, અરસપરસ ક્ષમા દેવી અને લેવી, એનું નામ ખમાવણું કહી શકાય. ખરી ક્ષમાપનાં જેની સાથે મન દુઃખ થયું હોય તેની જ સાથે હોવી જોઈએ.

નેમં-ત્યારે હાલની બાહ્ય પ્રવૃત્તિ માટે તમે શું ધારો છો ?

ભોળીં-આજે ગલીએ ગલીએ, ચકલે ચકલે, અને મહોલે મહોલે, અનેક સ્ત્રી પુરુષોનાં વૃંદો વસ્ત્રાલુપ્થો ધારણ કરી આપસ આપસમાં ‘હું તમોને ખમાવું છું’ એવા શબ્દોનો ધ્વનિ કરતાં દૃષ્ટિગોચર થાય છે. એટલુંજ નહિં પણ, દેશ પરદેશ ક્ષમાપનાની કંકેત્રીઓ ખીટી લાખો રૂપીયાનું પાણી આ ખમાવવાનાં બાનાએ થાય છે. એ પ્રવૃત્તિએ એક જાતની આત્મઘાતિ પ્રવૃત્તિ છે. આવી પ્રવૃત્તિનો સહંતર નાશ થવો જોઈએ.

નેમ૦-ભાઈ ! આણું તને કેણે સમજાવ્યું. કાઢાકંઠ-
મીથી ચાહ્યા આવતા રીવાજ ઉપર પગ મુકવો એ શું
ચોખ્ખું છે ? ગમે તેમ હોય, પણ એ બાને ખમાવાનો રીવાજ
શું ખોટો છે ?

ભોગી૦-પુજ્ય પિતાશ્રી ! આધુનિક વિચાર પ્રગતિનાં
જમાનામાં હવે તેવી પોલ ચાલી શકે તેમ નથી. બધા
દેવ દેવીઓ અને છેવટે ભગવાનને પણ ઠગવાની ઠગબાજીમાં
વાણીયો પહેલે નંખર ગણાય છે તે આનું નામ. સંવત્સરીનું
પ્રતિક્રમણ જેમ તેમ વેઠ રૂપે કરી લઈ ‘ખમાવા’નો ડોળ
કરનાર ડોળધાલુ શ્રાવકો, જે શ્રાવકપણાનાં કર્તવ્યથી
માહીતગાર થવા ઇચ્છે, તે તેને ઘણું જાણવાનું મળી શકે
તેમ છે.

નેમ૦-બેટા ભોગીલાલ ! તારી સ્વતંત્ર વિચાર શક્તિ
ઉપર હું આશ્ચર્ય છું. આવી વીરત્વ શિક્ષણ પદ્ધતિનો ઉપયોગ
તારી વીરશાળામાં થાય છે, એ જાણી હું વધારે ખુશ થાઉં
છું. બેટા ! ચિરંજીવી રહે.

ભોગી૦-તીર્થસ્વરૂપ પૂજ્ય પિતાશ્રી ! આપની
શુભાશિષ્ય રૂપે.

છઠા ખામણા બોલી લીધા પછી નીચે મુજબ શરૂ-
આત કરવી:-સાધુ સાધવીને ખમાવું છું. શ્રાવક શ્રાવિકાને
ખમાવું છું. સમકિતદ્રષ્ટિ જીવને ખમાવું છું. ઉપકારી બાઈ

ભાઈને ખમાવું છું. ચોરાસી લક્ષ જીવાયોનીના જીવને ખમાવું છું. સાત લાખ પૃથ્વીકાય, સાતલાખ અપકાય, સાતલાખ તેઉકાય, સાતલાખ વાઉકાય, દસલાખ પ્રત્યેક વનસ્પતિકાય, ચૌદ લાખ સાધારણ વનસ્પતિકાય, બેલાખ બેરંદ્રી, બેલાખ તેરંદ્રી, બે લાખ ચૌરંદ્રી, ચારલાખ નારકી, ચારલાખ દેવતા, ચારલાખ તિર્યચ, પંચેંદ્રિ ચૌદલાખ મનુષ્યની બતી; એ ચોરાસી લક્ષ જીવાયોનીનાં જીવને હાલતા ચાલતા, ઉઠતા બેસતા, અજાણપણે હણ્યાં હોય, હણાવ્યા હોય; છેદ્યા હોય, ભેદ્યા હોય; પરિતાપનાં નામ કિલામનાં ઉપજાવી હોય તો અનંત સિદ્ધ કેવળીની સાથે તરસ મિચ્છામી દુક્કડં.

ખામેમિ સવ્વે જીવા-હું સર્વે જીવોને ખમાવું છું. સવ્વે જીવાવી ખંમતુમે-સર્વે જીવો મારો અપરાધ ક્ષમા કરજો. મિત્તિમે સવ્વ ભુએસુ-મારે સર્વ જીવો સાથે મિત્રાઈ છે. વેર મજં ન કેણુઈ-મારે કોઈની સાથે દુશ્મનાઈ નથી. એવમહં આલોઈયં-એ પ્રમાણે દોષો આજોઈને. નિંદીયં-આત્માની સાક્ષીએ એ દોષોનો ત્યાગ કરીને. ગ્રહીયં-એવા દોષ રહીત સદ્ગુણોનો સ્વિકાર કરીને. દુગંધીય-જે દોષીત કાર્ય છે તેની દુગંછા કરીને. સવ તિવીહેણુ-મન, વચન અને કાયાએ કરીને સર્વે પાપો. પડિકંતો-તેનું પ્રાયશ્ચિત કરું છું. વંદામી-નમસ્કાર કરું છું. જિણચઉવીસ-ચોવીસ જિન તીર્થંકરોને.

અતિચાર આજોવ્યા, પડિછમીયા, નિંદા, નિશદ્ય

થયા. વિશેષે અરિહંત, સિદ્ધ, કેવળી, ગણધર, આચાર્ય, ઉપાધ્યાય, સાધુ, સાધવી, ગુરૂ આદિને ભુજે ભુજે કરી ખમાવ્યા છે.

(આ ઠેકાણે ઇચ્છામી ખમાસમણાનો પાઠ બે વખત બોલવો.)

સ્વામિનાથ ! સામાયિક એક, ચોવિસથો બે, વંદણાં ત્રણ, અને પ્રતિક્રમણ ચાર; એ ચાર આવશ્યક પુરા થયા. તેના વિષે કોઈ પણ જાતનો પાપ દોષ લાગ્યો હોય; તો અનંતા સિદ્ધ કેવળી ભગવંતજીની સાક્ષીએ તરસ મિચ્છામી દુલ્લંડ.

પાંચમો આવશ્યક.

દેવસી પ્રાયશ્ચિત-દિવસ સંબંધીનું પાપ. વિશુદ્ધ-નાર્થ-તેને વિશુદ્ધ કરવા માટે. કરેમી કાઉસગ્ગ-કાયા સ્થિર રાખીને કાઉસગ્ગ કરે છું.

આ ઠેકાણે પ્રથમ નવકારનો, બીજો કરેમી ભંતેનો, ત્રીજો ઇચ્છામી ઠામિ કાઉસગ્ગનો, અને તરસ-ઉત્તરીનો એમ દરેક પાઠો આખા બોલી જઈ પછી ધર્મ-ધ્યાનનો ચાતો ચાર લોગસ્સનો કાઉસગ્ગ કરવો. કાઉસગ્ગ પાળી લીધા પછી આખો લોગસ્સનો પાઠ બોલી પછી ઉકડું આસને ઇચ્છામી ખમાસમણાનો પાઠ બે વખત કહેવો. ત્યાર પછી નીચે મુજબ કહેવું કે-

સ્વામિનાથ ! સામાયિક એક, ચોવિસથો બે, વંદણું ત્રણ, પ્રતિક્રમણ ચાર, અને કાઉસગ્ગ પાંચ; એ પાંચ આવશ્યક પુરા થયા. તેને વિષે અતિક્રમ, વ્યતિક્રમ અતિચાર, અજ્ઞાણતા જે કોઈ પાપ દોષ લાગ્યો હોય તો અનંત સિદ્ધ કેવળી ભગવાન તમારી સાક્ષીએ તરસ મિચ્છામી દુઃખડં.

છઠો આવશ્યક.

આ સ્થળે ઉભા થઈ સવિનયે ગુર્વાહિને વંદણું કરી છઠા આવશ્યકની આજ્ઞા માગવી અને પછી બને તો સુર્યોદય સુધી અને તેમ ન બને તો અમુક વખતની મર્યાદા સુધી ચૌવિહારનાં પ્રત્યાખ્યાન કરવા, તે નીચે મુજબ—
ચઉવિહારં પિઆહારં—ચાર પ્રકારનાં આહાર. અસાણું—અન્ન. પાણું—પાણી. ખાઈમં—મેવાદિક. સાઈમં—મુખવાસ. અન્નથાણુ ભોગોણું—અજ્ઞાણતાં કોઈ વસ્તુ મુખમાં નખાઈ જાય તેનો આગાર. સહસ્સાગારેણું—બળાત્કારે મોઢામાં કોઈ વસ્તુ કોઈ નાંખી દીધે તેનો આગાર. સ્વ સમાહિ વતિયા ગારેણું—શરીરે અસમાધી થાય તો તેનો આગાર. અખપાણું વોસિરામી—તે સિવાય અશુભ જોગમાં જતા આત્માને તબ્બું છું.

સ્વામિનાથ ! સામાયિક એક, ચોવિસથો બે, વંદણું ત્રણ, પ્રતિક્રમણ ચાર, કાઉસગ્ગ પાંચ, અને છઠા

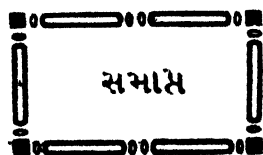
પરચખખાણુ. તેને વિષે કાનો, માત્રા, મિંડી, પદ, ઝોઘું, અધીકું, વિપરીત, લણાણું હોય; અને અજ્ઞાણતા મારું આત્માને કોઈ પણ જાતનો પાપ દોષ લાગ્યો હોય તે અનંત સિદ્ધ કેવળી ભગવંત તમારી સાક્ષીએ તરસ મિચ્છામી દુઝ્ઝડં.

મિથ્યાત્વનું પ્રતિક્રમણ, અવતનું પ્રતિક્રમણ, કષાયનું પ્રતિક્રમણ, પ્રમાદનું પ્રતિક્રમણ, અશુભ યોગનું પ્રતિક્રમણ, બીંચાસી બોલનું પ્રતિક્રમણ, એને વિષે અતિક્રમ, વ્યતિક્રમ, અતિચાર, એ વિગેરે અજ્ઞાણતા જે દોષ લાગેલો હોય તો તે તરસ મિચ્છામી દુઝ્ઝડં.

ગયા કાળનું પ્રતિક્રમણ, વર્તમાન કાળનાં સંવર, આવતા કાળનાં પરચખખાણુ, કરેમી મંગળ, મહા મંગળ થય શુધ્ધ મંગલં.

અહીં ત્રણ નમોચ્ચુણું બોલવા.

ૐ શાંતિ ! શાંતિ !! શાંતિ !!!

नञ्ज सत्य.

पढमं नाणं तउदया, पवं चिठइ सव्व संजए ।
अनाणी किं कांदि, किंवा, नादिइ छेय पावगं ॥

दशवेकालोक सूत्र.

અમોએ લખેલ પુસ્તકો પૈકીનાં, “ સામાયિક સૂત્ર અર્થ સંવાદો સહિત આવૃત્તી ત્રીજી ” અને “ પ્રતિક્રમણ સૂત્ર અર્થ સંવાદો સહિત, આવૃત્તિ ત્રીજી ” એ બન્ને પુસ્તકો મારે જાહેર પત્રો અને વિદ્વાનોએ આપેલા થોડાએક

અભીપ્રાયો

“ શ્રી સ્થાનકવાસી જન, ” પાક્ષિક પત્ર. વર્ષ ૪ થું; અંક ૮ મો. સંવત ૧૯૮૨ જુન સને ૧૯૨૬. જણાવે છે કે,—

શ્રી સામાયિક સૂત્ર અર્થ સંવાદો સહિત; તથા પ્રતિક્રમણ સૂત્ર અર્થ સંવાદો સહિત. લેખક અને પ્રકાશક મંગળજી હરજીવન ચિતળાયા. જૈનશાળા શિક્ષક—માંગરોળી.

ભાઈ ચિતળાયા આપણી કેામનાં ઉગતા સારા લેખક છે. જૈનશાળા શિક્ષક તરીકેનો ધણાં વર્ષોનો સારો અનુભવ ધરાવે છે. વિદ્યાર્થીઓને ધાર્મિક શિક્ષણ સંપાદન કરવામાં કેવા પ્રકારની મુશ્કેલીઓ નડે છે; તેનો અનુભવ હોય તેમ જણાય છે. આ સામાયિક અને પ્રતિક્રમણસૂત્રમાં સંવાદોની નવી શૈલી દાખલ કરી છે. દરેક પાઠને અંતે અકેક સંવાદ મુક્યો છે. આ સંવાદથી દરેક પાઠનો હેતુ, મતલબ બહુ સરળતાથી સમજી શકાય છે. હાલમાં વાંચનમાળાની સિરીઝ સબંધે ઉદાપોલ થઈ રહ્યો છે. x x x વાંચનમાળાની સિરીઝ તો વિદ્યાર્થીઓની સાથે રહ્યો, એમની મુશ્કેલી સમજી શકે એવા હાથે તૈયાર થવા પામે તો વધુ સફળતા મળે. અને તેમાં ભાઈ ચિતળાયા જેવા ઉત્સાહી અને ધાર્મિક શિક્ષણમાં રસલેનારા ભાષને યોગ્ય ઉત્તેજન આપી તૈયાર કરવામાં આવે તો ભવિષ્યમાં ઉપયોગી થઈ પડે.

• બધા સંવાદો વાંચી જોયા છે. વિદ્યાર્થીઓને ઉપયોગી, સાદા, સરળ અને મનોરંજક છે.

શ્રી સ્થાનકવાસી જૈન કોનફરન્સ ઑફીસની માલીફાનું સામાજિક પત્ર “જૈન પ્રકાશ” વર્ષ ૧૩ મું. અંક ૩૭ મે તા. ૧૮-૮-૨૬.

સામાયિકસૂત્ર અર્થ સંવાદો સહીત; અને પ્રતિક્રમણસૂત્ર અર્થ સંવાદો સહીત લેખક અને પ્રકાશક મંગળજી હરજીવન ચિતલીઆ.

આમાં વિશેષતા એ છે કે, દરેક પાઠોની નિચે સંવાદો મુકેલા છે, સંવાદોથી બાળકોનાં હૃદયમાં સારી શ્રદ્ધા બેસી જાય છે. એટલે સંવાદોવાળાં પુસ્તકો આદરણિય છે.

પ્રસિદ્ધ વક્તા શ્રી જેઠમલજી સ્વામી સં. ૧૯૮૩ ના શ્રાવણ સુદ ૩ શુક્રવારને રોજ રામપુરાથી લખે છે કે—

માસ્તર મંગળજી હરજીવન ચિતલીઆ, મુ. માંગરોળ.
મહાશય !

તમારા તરફથી પોપટીયો બે પૈકાં એક પડિકમણાની અને એક સામાયિકની એમ બન્ને સાથે અભિપ્રાયાર્થે મળ્યા જે સહર્ષ સ્વિકારવામાં આવ્યા. મનન કરતાં ઉક્ત પુસ્તકમાં વિશેષ સાથે નૂતનતા જોવામાં આવી કે તેમાં ગમતની સાથે જ્ઞાન આપે તેવી શૈલીયુક્ત સંવાદો દરેક આવશ્યક અને પાઠનાં અંતે દાખલ કરવામાં આવ્યા છે. જે સંવાદોદ્વારા પુસ્તકના સાર અને તેની ખરી જરૂરીઆત સાથે આવશ્યક ધર્મનું ખરું જ્ઞાન થાય છે. આજકાલ મોટો ભાગ પોતે શું બોલે છે? તે અર્થનાં અભાવે માત્ર પોપટીયા જ્ઞાનની માફક ફોનોગ્રાફની પેઠે બોલી જાય છે. કિન્તુ તાત્પર્યથી અનાલિંગ હોવાથી તેને કિંવા શ્રવણ કરનાર શ્રોતાને તેમાં જોઈએ તેવો રસ

આવતો નથી તેથી અર્થ શિખવા સાથે આ નવી પદ્ધતિથી બાળકોને શિક્ષણ આપવામાં આવે તો જરૂર કંટાળ્યા વિના જ્ઞાન મળશે. સંવાદોની શૈલી પશ્ચિમના વાતાવરણમાંથી ઉદ્ભવી છે. અને તેનું પૂર્વની પ્રજાએ એટલે આપણે અનુકરણ કર્યું છે. દરેક વિષયમાં દરેક માન તે પ્રજા ખાટી જાય છે. આપણા નસીબમાં કેમ જાણે સર્જાયું જ ન હોય ? રેસીટેશનની પ્રથમ શરૂઆત આપણા સમાજમાં પંડીતરાજ, કવિવર્ય, પ્રસિદ્ધ સમર્થ વક્તા નાનચંદ્રજી સ્વામીએ કરી સમાજને ખરો રસ ચખાડ્યો. ત્યાર પછી તેનું અનુકરણ કરાવિત થતું અવલોકવામાં આવે છે. પરંતુ આવી રીતે સામાયિક પડિકમણાની સાથે તેના સાર રૂપે ગુંથેલી સંવાદોની સંકલનાં આજે પહેલ વહેલી જ જોવામાં આવે છે, જે જોઈ ધણો જ આનંદ થાય છે અને તેનો સવિશેષ પ્રચાર થવા સાથે દરેક જૈનશાળા છુટથી તેનો લાભ લીધે તેમ અમો ઇચ્છીએ છીએ. સુત્રેષુ કિં બહુના.

જૈનાચાર્ય શ્રીમાન લવજી સ્વામીના હુકમથી મુનીશ્રી જેઠમલજી.

શ્રીમાન યોગનિષ્ઠ મુનિ મહારજ શ્રી ગીરધરલાલજી સ્વામી (જો. સં.) દ્વારથી સં. ૧૯૮૩ ના ભાદરવા સુદ ૧૧ શનીવારને રોજ લખે છે કે—

તમારા તરફથી સામાયિક અર્થ સંવાદોવાળું પુસ્તક એક તથા પ્રતિક્રમણ સંવાદોવાળું પુસ્તક એમ બે પુસ્તકો અભિપ્રાય અર્થે મળ્યા. આ પુસ્તકોનાં દરેક સંવાદો ધણી જ સારી શૈલીથી લખાએલ છે. અને તેથી બાળકોને સારું જ્ઞાન ગમતની સાથે મળી શકે તેમ છે. જોખણીયા જ્ઞાન કરતાં આવી શૈલીથી બાળકોને જ્ઞાન આપવામાં આવે તો વધારે પ્રકાશ થવા પામે. સંવાદોની શૈલી એવી તો અનુભવ જ્ઞાનથી રચવામાં આવેલ છે કે બાળકો તો શું પણ રેક મોટી ઉમરના

આવક શ્રાવિકાને પણ ઉપયોગી છે. તે વાંચવાથી સમજી શકાય છે. અહીંની જૈન શાળામાં તમારા તે પુસ્તકો પૈકીનાં થોડા સંવાદો બાળકોએ તૈયાર કરી ભજવી બતાવેલ છે.

શ્રીમાન્ જ્ઞાન દર્શન પ્રતિપત્ત મુનિશ્રી માણેકચંદ્ર સ્વામી (બોટાદ સંપ્રદાય) ધ્રાંગધ્રેથી તા. ૮-૯-૨૬ ને રોજ લખી જણાવે છે કે—

સામાયિક અર્થ સંવાદોવાળી, અને પ્રતિક્રમણ અર્થ સંવાદોવાળી એમ બે પ્રત મળી. આ બુકો ઘણી સારી તેમજ નાનાં બાળકોને તેમજ સામાયીક પડિકમણનાં અભ્યાસીઓને બહુજ ઉપયોગી અને ધર્મ જ્ઞાન સંપાદન કરાવે તેવી છે કારણ કે પ્રશ્નો તથા જવાબથી બુદ્ધિ ખીણે તેવું હોઈ અભ્યાસ પણ સહેલાઈથી થોડા વખતમાં થઈ જવાપણું છે.

સ્વર્ગસ્થ પ્રસિદ્ધ વક્તા મુનિ મહારાજશ્રી નાગજી સ્વામી કચ્છ-માંડવીથી તા. ૨૩-૮-૨૬ ને રોજ લખે છે કે—

તમારા તરફથી અભિપ્રાય અર્થે આવેલી સામાયિક અને પ્રતિક્રમણની એમ બે પ્રતો મળી છે. તેમાંના દરેક સંવાદો બહુ સારા છે. આ દરેક સંવાદો જ્યાં જ્યાં જૈનશાળા અને કન્યાશાળા હોય ત્યાં ત્યાં વધારે ઉપયોગી છે.

પ્રસિદ્ધ લેખક મુનિશ્રી આંખાજી સ્વામી (ગોંડલ સંપ્રદાય) પોરબંદરથી તા. ૪-૮-૨૬ ને રોજ લખે છે કે—

સામાયીક અને પ્રતિક્રમણ ચોપડીયો મળી. આપે તે ખાતર સારો પ્રયાસ કરેલો છે. જૈન ધર્માનુયાયીઓને વધારે ઉપયોગી છે.

રા. રા. રાવસાહેબ ઠાકરસી મકનજી ધીયા જુનાગઢથી
તા. ૨૦-૮-૨૬ ને રોજ લખે છે કે—

તમારી સામાયક તથા પ્રતીકમણી બુકો બે અર્થ સંવાદોવાળી
મળી છે. તે બુકો નાનાં બાળકોને જૈનશાળામાં વાપરવા ધણીજ
ઉપયોગી છે. અને ધણી જ સારી છે.

સ્વર્ગસ્થ ઉત્સાહી બંધુ વનીચંદ પોપટભાઈ દફતરી મોરબીથી
તા. ૨૪-૮-૨૬ ને રોજ લખે છે કે—

તમારી તરફથી સામાયક અને પ્રતીકમણી અર્થ અને સંવાદો-
વાળા ચોપડીઓ બે મને મળી છે. આ ચોપડીઓ માટે ઘણો
પરિશ્રમ ઉઠાવી જે સંવાદો દાખલ કર્યા છે; તે સ્તુતિપાત્ર ને ઉપયોગી
છે. આપ જેવા ઉત્સાહી જૈન યુવકને આપણી જૈન સમાજે મદદ
કરી હોય તેમ મને જણાતું નથી. તે માટે ખેદ થયો છે.

સ્થા. જૈન કોન્ફરન્સ—સોરઠ પ્રાંત, પ્રાંતિક સેક્રેટરી શ્રીયુત
રા. રા. પુરૂષોત્તમ ઝવેરચંદ પારેખ તા. ૧૭-૩-૨૬ ને રોજ
લખે છે કે—

તમારી સામાયક અને પ્રતીકમણ અર્થ અને સંવાદોવાળી બે
પ્રતો મને મળી છે. આ પુસ્તકોની શૈલી અસરકારક અને આવકાર-
દાયક તથા સહેલી છે.

સાહિત્ય રસીક, પ્રસિદ્ધ લેખક, મુનિ મહારાજશ્રી વિનયચંદ-
જી સ્વામી ભાવનગરથી તા. ૨૫-૮-૨૬ ને રોજ લખે છે કે—

તમારા તરફથી સામાયક અને પ્રતીકમણી બુકો બે મળી
છે. તેમાં સંવાદો બહુ સારા છે. જૈન બાળકોને ખાસ વિશેષ જ્ઞાન
થવાના હેતુભુત છે. બુકો ધણી જ સારી છે.

સામાયિક અર્થ સંવાદો સહિત આવૃત્તિ ચોથી માટે
બહાર પત્રો અને વિદ્વાનોએ આપેલા થોડાએક

અભીપ્રાયો

શ્રી જૈન સંસ્તુત સાહિત્ય પ્રચારક કાર્યાલયના ઓ. મેને.
શ્રીયુત ઘેલાભાઈ પ્રાણુલાલ શાહ કલોલથી તા. ૧-૨-૧૯૨૬
ને રોજ લખે છે કે:—

સામાયિક સૂત્ર અર્થ સંવાદો સહિત આવૃત્તિ ૪ થીનું એક
પુસ્તક તમારા તરફથી મળ્યું. આ પુસ્તકની અંદર સામાયિકનાં મૂળ
પાકો, તેની સામે મુળના અર્થ પાઠની રીતે આપ્યા છે, અને દરેક
પાઠ પછી તે પાઠના વિસ્તૃત ભાવાર્થ માટે અકેક સંવાદ પણ
આપેલો છે.

સામાયિક સૂત્રની ઘણી ચોપડીઓ બહાર પડેલી છે, પરંતુ
તેમાં મોટે ભાગે તદ્દન ટુંકા કે જે બાળકોને સહેલાઈથી સમજી ન શકાય
તેવા ભાવાર્થો આપેલા હોય છે. જ્યારે આ પુસ્તકમાં ભાવાર્થ અને
સંવાદ ઘણી સરળ ભાષામાં લખાએલા છે.

તમે એક જૈનશાળામાં શિક્ષક છો તે ઉપરથી બાળકોનું
હાર્દ સમજીનેજ આ પુસ્તકની યોજના કરી છે, અને તે યોજના
ખરેખર ઘણી ફતેહમંદ નિવડી છે. તેના સમર્થનમાં આ પુસ્તકની
ચોથી આવૃત્તિ જેવામાં આવે છે.

કુમળી વયનાં બાળકોનાં મગજ જગતની વ્યવસાયી અને ગંદા
ધમાલથી તદ્દન નિરાળા હોય છે, અને તે અવસરે જ ‘સામાયિક
સૂત્ર’ જેવા અતિ ઉપયોગી પુસ્તકોનું મનન પઢન વિદ્વાન અધ્યાપકો
માર્ફત થતું રહે તો આજે મોટી વયનાં બાળકોમાં જે માત્ર

અક્ષરજ્ઞાન જ જોવામાં આવે છે તેને બદલે 'સામાયિક સૂત્ર' નું ખરું રહસ્ય જોવામાં આવી શકે.

ખાળકોને સંવાદ ઘણાં પ્રિય હોય છે, અને તે માટે ઉત્સાહ પણ ઘણો હોય છે. તો આવા સંવાદવાળા પુસ્તકો દરેક જૈન શાળામાં વાપરવામાં આવે તો જૈન સમાજને મોટો લાભ થાય.

સામાયિકના મૂળ પાઠોને તમોએ જેમ વિસ્તારથી ભાવાર્થ લખી સમાજ ઉપર ઉપકારનું કામ કર્યું છે, તેવીજ રીતે 'ઉત્તરાધ્યયન' જોવા ઉત્તમોત્તમ સૂત્રનો સરળ ભાષામાં અર્થ લખી છપાવો તેવી મ્હારી ખાસ માગણી છે.

આવા શુભ કાર્યોમાં તમારી લેખક શક્તિ અને પ્રવૃત્તિ પ્રતિદિન વધે તેવી મ્હારી ભાવના છે.

શ્રી સ્થાન જૈન કોન્ફરન્સ ઓરીસની માલીકોનું સાપ્તાહિક પત્ર "જૈન પ્રકાશ" વર્ષ ૧૬ મું. અંક ૧૭ મો. તા. ૩-૩-૨૬ ના રોજ જણાવે છે કે:—

સંવાદોદ્ધારા સામાયિકનાં ભિન્ન ભિન્ન પાઠોની પૂરી સંમજુતી આપવાની આ પુસ્તકમાં સ્વીકારવામાં આવેલી પદ્ધતિ સુંદર છે. સંવાદો રચવામાં કલાદષ્ટિને સ્થાન અપાય તો પ્રયત્ન ખીતી ઉઠે તેવો છે. દસથી પંદર વર્ષના વિદ્યાર્થીઓ માટે આ આવૃત્તીનું વાંચન રસપ્રદ અને એવું છે.

૨૧૦ ૨૧૦ રાવ સાહેબ ઠાકરશી મકનજી ધ્રીયા જુનાગઢથી તા. ૧૬-૩-૨૬ નાં પત્રથી જણાવે છે કે:—

તમોએ સામાયિક અર્થ સંવાદોવાળી-જે ચોપડી હાલમાં છપાવી છે તે નાનાં ખાળકોને સહેલી રીતે સમજી શકાય તેવી રીતે સારા ટાઇપમાં છપાવેલ હોવાથી તમોને ધન્યવાદ આપવામાં આવે છે.

શરૂઆતમાં એકદમ નાના બાળકો માટે ‘સામાયિક સમજુતી-વાળું’ એક બીજું પુસ્તક પણ તમે છપાવેલું છે તે પણ મોટા ટાઇપથી સારી લિપીમાં છપાવેલું હોવાથી બાળકો તમોને જરૂર આશીર્વાદ આપશે.

સેવાપ્રેમી રાં ૨૦ રાં મનમોહનદાસ કપુરચંદ્ર ગોસળીઆ પોરબંદરથી તાં ૨૨-૩-૨૬ નાં પત્રમાં લખી જણાવે છે કે:—

સામાયિક અર્થ સંવાદોવાળું પુસ્તક શુદ્ધ, આકર્ષક, અને બહુ સારું થયું છે. જૈનશાળાઓમાં તે દાખલ થવા પુરી જરૂર છે. આપ તેને માટે પ્રયાસ જરૂરી રાખશો. અહીંની જૈનશાળા માટે મેં જલામણ કરી છે.

સાહીત્ય રસીક રાં ૨૦ રાં જીવાલાલ ઇશ્વરભાઈ ભણસાળી પાલણપુરથી તાં ૨૫-૩-૨૬ નાં પત્રમાં લખે છે કે:—

આપની સામાયિક અર્થ સંવાદવાળા ચોપડી મને મળી છે. જમાનાને અનુસરી કામ ચિત્તાકર્ષક બન્યું છે. ધર્મનાં આવા પુસ્તકો, સંવાદો, કથાઓ, અને ચરિત્રોથી ભરપૂર થાય એ ઇચ્છવાયોગ્ય છે.

વિગેરે વિગેરે ધણાં અભિપ્રાયો મળેલા છે. જોઈએ તો લખો:—

મંગળજી હરજીવન ચિતલીઆ

જૈન બુકસેલર

(માંગરોળ બંદર—(કાઠીયાવાડ)

તાં ૬૦ સામાયિક અર્થ સંવાદો સહીત આં ૪ થી કિ. ૦-૨-૦, સોનાં રૂ. ૧૧-૦-૦.

પ્રતિક્રમણ અર્થ સંવાદો સહીત આવૃત્તિ ૪ થી કિ. ૦-૮-૦, સોનાં રૂ. ૩૭-૮-૦.

સામાયિક સમજુતીવાળું કિ. ૦-૧-૦ સોનાં રૂ. ૫) પાંચ. પ્રતિક્રમણ અર્થ વગર મોટા ટાઇપ કિ. ૦-૪-૦ સોનાં રૂ. ૨૦-૦-૦.

શ્રી જૈન સસ્તું સાહિત્ય પ્રચારક કાર્યાલયે

પ્રગટ કરેલું સાહિત્ય

(પ્રથમ વર્ષનું)

૧ શ્રી જૈનતત્વ પ્રશ્નોત્તર	૦-૨-૦
૨ આદર્શ વિદ્યાર્થીની ભાવના	૦-૧-૦
૩ આદર્શજૈન	૦-૪-૦
૪ આત્મપ્રશ્ન	૦-૦-૬
૫ સંદેશ અને ભાવના...	૦-૦-૬
૬ શ્રી મહાવીરજીવનચરિત્ર	૦-૨-૦
૭ ભાવઆનુપૂર્વિક	૦-૦-૦

કરેકતું માર્ગવ્યય બુદ્ધ.

બીજા વર્ષનું પ્રથમ પુસ્તક: આદર્શ સાધુ... ૦-૪-૦

વાર્ષિક લગભગ પોષ્ટ ખર્ચ સાથે માત્ર રૂ. ૫-૪-૦

વિદ્વાન મુનિશ્રીઓએ અને ગ્રહસ્થોએ કાર્યાલયના સાહિત્યની પ્રમંસા કરી છે.

લખો:--શ્રી જૈન સસ્તું સાહિત્ય પ્રચારક કાર્યાલય
કોલોલ.

અમદાવાદમાં પુસ્તક મળવાનું હેતુએ:--

વાહીલાલ હાફલાલ ગંધવી

મ. રંગપુર-તપાલ મ. મ. મ.

